

ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரங்கிணி

நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாம் தரங்கங்கள்

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர்

3

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகள்
அருளிய
ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரங்கிணி

4, 5, 6ஆவது தரங்கங்கள்
("வேங்கடேச ப்ரியை" என்ற தமிழ் உரையுடன் கூடியது.)

உரையாசிரியர் :

ஆத்ம வித்யா பூஷண, ஸாஹித்ய விசாரத,
ஸாஹித்ய வேதாந்த சிரோமணி, ப்ரஸ்தான த்ரய வித்வான்,
வேதாந்த தூர்ண, திருவனந்தபுரம், அரசு ஸம்ஸ்க்ருத
கல்லூரியில் ஸம்ஸ்க்ருத பேராசிரியராக இருந்து ஓய்வு
பெற்ற, பாரத ராஷ்ட்ரபதி ஸம்மானம் பெற்ற
வரசுகர் பிறும்மஸ்ரீ குருஸ்வாமி சாஸ்த்ரிகள்

பதிப்பாசிரியர்கள் :

பாஷ்ய பாவக்ரு, ஸாஹித்ய விசாரத, ஸாஹித்ய வேதாந்த
சிரோமணி, சாஸ்த்ரபோதன சதுர, சென்னை விவேகாநந்தா
கல்லூரி ஸம்ஸ்க்ருத ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற,
பாரத ராஷ்ட்ரபதி ஸம்மானம் பெற்ற

வரசுகர் பிறும்மஸ்ரீ கல்யாணஸுந்தர சாஸ்த்ரிகள்
மற்றும்

வரசுகர் ஸ்ரீ ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள்

நான்காவது பதிப்பு வெளியிடுவோர்

வரஹூர் ஆடிட்டர் வைத்தீஸ்வர அய்யர் குடும்பத்தினர்
பு. எண். 50 (பு. எண். 107) ராமசாமி தெரு,
மண்ணடி, சென்னை - 600 001.
போன்: 044 - 2524 4408
Email : varagur@ hotmail.com

முதல் பதிப்பு : 1986
இரண்டாம் பதிப்பு : 1995
மூன்றாம் பதிப்பு : 2005
நான்காவது பதிப்பு : 2008

© Sri Narayanatheertha Educational and Charitable Trust,
Chennai

Copies can be had from :

- 1) Sri V. Krishnamurthy,
No.1, 9th Cross Street,
Indira Nagar,
Chennai - 600 020.
Phone : 2442 3521
- 2) Sri G. Nilakantan
J895, J Block 18th Street,
Vaigai Colony, Anna Nagar West,
Chennai - 600 040.
Phone : 2616 4090
- 3) Sri K.S. Mallikarjuna Bhagavathar,
New No.22 / Old No.32,
Annai Jaishree Apartments,
Ramakrishnapuram 3rd Street,
West Mambalam, Chennai - 600 033.
Phone : 24745761 / 23700921
- 4) Sri V.V. Mani
No.50, (Old No.107) Ramasamy Street,
Mannady, Chennai - 600 001.
Phone : 2524 4408

Printed by: K.K. Karthikeyan,
Proprietor,
LKM Computer Printers,
Old No.15/4, New No.33/4, Ramanathan Street,
T. Nagar, Chennai - 600 017.
Phone : 24361141

நான்காவது பதிப்பு வெளியிட்டோரின் முன்னுரை

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த கல்வி மற்றும் அறக்கட்டளையின் அனுமதியுடன், ஒன்று முதல் ஆறு முடிய தரங்கங்களை தமிழாக்கம், தமிழ் உரையுடன் நான்காவது பதிப்பாக வெளியிடுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். எங்களுக்கு அனுமதி வழங்கிய ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த கல்வி மற்றும் அறக்கட்டளையினருக்கு, எங்கள் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சேங்காலிபுரம் ஸ்ரீஸ்ரீ விட்டல்தாஸ் ஜயகிருஷ்ண தீக்ஷிதர் அவர்கள் நடத்தி வரும் பக்தி ரஸம் கொண்ட “தரங்கிணி” கீத நாமசங்கீர்த்தன உபன்யாஸ மகிமையால், பக்தர்கள் தாங்கள் பிரவசனத்தில் கேட்டு மகிழ்ந்ததை, படித்து, ரஸிக்க, ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி புத்தகங்களை வாங்கி படித்து பயன் பெற்றுள்ளார்கள். அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களின் இருப்பு குறைந்து, மறுபதிப்பு அச்சிடும் அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகையால் இதுவரை தரங்கிணி புத்தகங்களைப் பெறாத பக்தர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய நான்காம் பதிப்பாக தரங்கிணி ஒன்று முதல் ஆறு முடிய பாகங்களை, மூன்று புத்தகங்களாக, சம்ஸ்க்ருதம், அதன் தமிழாக்கம், தமிழில் உரையுடன் கூடியதாக அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ விட்டல்தாஸ் ஜயகிருஷ்ண தீக்ஷிதருக்கு அவர்கள் ஆற்றிவரும் தெய்வத் தொண்டினை பாராட்டியும், தரங்கிணி கீதங்களை மேலும் பிரபலப்படுத்தியும் வருவதற்கு எங்கள் நமஸ்கார பூர்வ நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், வரஹூர் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள் அருளாலும், சத்குரு ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகளின் கிருபையாலும், அம்மகானின் புகழ் மேலும் ஓங்க பிரார்த்திக்கிறோம்.

பக்தர்களின் விருப்பத்திற்கிணங்கி, சுலபமாக உபன்யாசுகரின் விளக்கங்களை உபன்யாசத்தின் பொழுதும், பிறகும் படித்து மகிழவும், நற்பலனும் அடைய கையடக்க

பிரதிகளாக, 6 தரங்கங்களையும் 3 புத்தகங்களாக வெளியிடுகிறோம். பக்தர்கள் இப்புத்தகங்களை பெற்று, படித்து, வரஹூர் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள், ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தஸ்வாமிகளின் கிருபையையும், அருளையும் பெற்று, எல்லா நலன்களையும் அடைய பிரார்த்திக்கிறோம்.

எங்களுடைய இந்த முயற்சியில் வரஹூர் ஸ்ரீ V. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் அனுபவமிக்க ஆலோசனையும், உதவியையும் பாராட்டி, நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இப்புத்தகங்கள் அச்சிட, அச்சுப்பிழை திருத்தி உதவிய 'பாகவத சிரோமணி' ஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுனன் மற்றும் வரஹூர் வயலின் வித்வான் முத்துசாமி அய்யரின் மாப்பிள்ளை ஸ்ரீ G. நீலகண்டன் ஆகியோருக்கு எங்களது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

குறுகிய காலத்தில் நல்ல முறையில் இப்புத்தகங்களை அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஸ்ரீ K.K. கார்த்திகேயன், LKM Computer Printers, Chennai-17 அவர்களுக்கும் எங்களுடைய நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

வெளியிட்டோர்

வரஹூர் ஆடிட்டர் வைத்தீஸ்வர அய்யர் குடும்பத்தினர்

விலாசம்: ஆடிட்டர் V.V. மணி,
பு.எண். 50 (பு.எண். 107),
ராமசாமி தெரு, மண்ணடி,
சென்னை - 600 001.

ओं

ओं महागणपतये नमः ।

ओं श्री वेङ्कटेशाय नमः । ओं श्री कृष्णाय परब्रह्मणे नमः ।

श्री कृष्ण लीला तरङ्गिणी ।

चतुर्थस्तरङ्गः ॥

श्रीकृष्णगोपालनवर्णनाभिनयः क्रियते ॥

श्लो ॥

गीयते रामकृष्णाभ्यां कृतं गोपालनं ततः ।
नन्दाद्यागमनं पूर्वं ततश्च बलकृष्णयोः ॥१४॥
काळीयमर्दनं नागपत्नीस्तोत्रं ततः परम् ।
खंरासुरबधश्चाथ प्रलम्बस्य च मर्दनम् ॥
दावाग्निभक्षणं बालस्तुतिरत्र निगद्यते ॥१५॥

சதுர்த்தஸ்தரங்க: |

ஸ்ரீக்ருஷ்ணகோபாலன வர்ணனாபிநய: க்ரியதே ॥

சீலோ—94-95

கீயதே ராமக்ருஷ்ணாப்யாம் க்ருதம் கோபாலனம் தத:
நந்தாத்யாகமனம் பூர்வம் ததச்ச பலக்ருஷ்ணயோ: ॥
காளீயமர்தனம் நாகபத்நீஸ்தோத்ரம் தத: பரம் |
கராஸுரவதச்சாத ப்ரலம்பஸ்ய ச மர்த்தனம் ॥
தாவாக்னிபக்ஷணம் பாலஸ்துதிரத்ர நிகத்யதே ॥

நான்காம் தரங்கம்

ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மா பசுக்களை மேய்த்தல்
(காப்பாற்றுதல்) என்ற விஷயம் அபிநயம் செய்யப்படுகிறது.

செ—94-95

நந்தகோபர் முதலிய இடையர்களின் வருகை முதலாவதாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீபலராமன், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவர்களுடைய வருகையும், அவர்களால் பசுக்கள் மேய்க்கப்படுதலும் வர்ணிக்கப்படுகிறது. பிறகு காளிங்கன் என்ற பாம்பை அடக்கியது. அவனது மனைவிகளால் தோத்திரம் செய்யப்படுவது. தேனுகாசுரன், பிரலம்பன் ஆகியவர்களை நாசம் செய்தல், காட்டுத்தீயை உட்கொண்டு அதனிலிருந்து கோபகுமாரர்களைக் கப்பாற்றுதல், கோபாலர்கள் கிருஷ்ணனைத் துதித்தல் ஆகியவை இந்த (நான்காம் தரங்கத்தில்) கூறப்படுகின்றன.

अथ नन्दाद्यागमनानन्तरं बलभद्रागमनं ॥

दरु-19 ॥

दरु - शौराङ्ग - आदि ॥

हली बली च मुसली

लळिताङ्गदकुण्डली ।

नीलाम्बरश्श्वेतरूपी

बलभद्रो विराजते ॥

அத நந்தாத்யாகமனானந்தரம் பலபத்ராகமனம் ॥

தரு—19

தரு—ஸௌராஷ்ட்ரம்—ஆதி ॥

ஹலீ பலீ ச முஸலீ

லலிதாங்கத குண்டலீ

நீலாம்பரச்ச்வேதரூபீ

பலபத்ரோ விராஜதே ॥

பின்னர் கோபாலர்களுடன் நந்தகோபர் வந்தபின் பலராமர் வருகை.

தரு—19

கலப்பையைத் தாங்குபவரும், மிக்க வலிமை வாய்ந்த வரும், உலக்கையை வைத்து இருப்பவரும், மிகவும் அழகிய

தோள்வளைகள், காதணிகள், இவற்றை அணிந்திருப்ப
வரும், நீலநிற பட்டை உடுத்தியவரும், தூய வெண்ணிற
முடையவருமான பலராமர் சிறப்பாகத் தோற்றமளிக்கிறார்.

अथ श्रीकृष्णागमनं ॥

दरु - 20 ॥

दरु - नाथनामक्रिया - आदि ॥

शङ्खी चक्री गदी पद्मी
श्रीवत्सकौस्तुभी दिव्य

शाङ्गी किरिटकुण्डली
पीताम्बरो विराजते ॥

அத ஸ்ரீக்ருஷ்ணாகமனம் ॥

தரு—20

தரு—நாதநாமக்ரியா—ஆதி ॥

சங்கீ சகீ கதீ பத்மீ
ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபீ திவ்ய

சார்ங்கீ கிரீட குண்டல்
பீதாம்பரோ விராஜதே ॥

பின்னர் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் வருகை

தரு—20

கையில் பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கம், ஸுதர்சனம்
என்ற சக்ரம், கௌமோதகி என்ற கதை, தாமரைமலர்,
சார்ங்கம் என்ற வில், தலையில் அழகிய கிரீடம், காதணிகள்,
மார்பில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மச்சம், கழுத்தில் கௌஸ்துபம்
என்ற மணி, இடையில் அழகிய மஞ்சள் பட்டு இவை
அனைத்தையும் தரித்தவராய் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் மிக்க
அழகுடன் விளங்குகின்றார்.

गीतं - 35 ॥

नाथनामक्रिया - चापु ॥

प ॥ पाहि पाहि जगन्मोहन कृष्ण
परमानन्द श्रीकृष्ण ॥

देवकीवसुदेवनन्दन कृष्ण
दिव्यसुन्दर श्रीकृष्ण
नन्दयशोदानन्दन कृष्ण
इन्दुवदन श्रीकृष्ण ॥1॥

कुन्दरदन कुटिलाळक कृष्ण
मन्दस्मित श्रीकृष्ण
चञ्चलञ्जलञ्जलनूपुर कृष्ण
मञ्जुळवेष श्रीकृष्ण ॥2॥

किङ्किणीरचितघणङ्घण कृष्ण
क्रीडालोल श्रीकृष्ण
कुङ्कुमपङ्कविपङ्किल कृष्ण
गूढमहिम श्रीकृष्ण ॥3॥

तरळितकुण्डलमण्डित कृष्ण
ताण्डवलोल श्रीकृष्ण
धिकृतसुररिपुमण्डल कृष्ण
दीनपालन श्रीकृष्ण ॥4॥

साधुसाधुनटवेष श्रीकृष्ण
सत्यसन्ध श्रीकृष्ण

पालितनारायणतीर्थ कृष्ण
परमपावन श्रीकृष्ण ॥5॥

கீதம்-35

நாதநாமக்கியா—சாபு

- ப. பாஹி பாஹி ஜகன்மோஹன க்ருஷ்ண
பரமாநந்த ஹீக்ருஷ்ண ||
1. தேவகீவஸுதேவ நந்தன க்ருஷ்ண
திவ்யஸுந்தர ஹீக்ருஷ்ண |
நந்தயசோதாநந்தன க்ருஷ்ண
இந்துவதன ஹீக்ருஷ்ண ||
2. குந்தரதனகுடிலாளக க்ருஷ்ண
மந்தஸ்மித ஹீக்ருஷ்ண |
சஞ்சஜ்ஜலஞ்ஜலநூபுர க்ருஷ்ண
மஞ்ஜுளவேஷ ஹீக்ருஷ்ண ||
3. கிங்கிணிரசிதகணங்கண க்ருஷ்ண
கரீடாலோல ஹீக்ருஷ்ண |
குங்குமபங்கவிபங்கில க்ருஷ்ண
கூடமஹிம ஹீக்ருஷ்ண ||
4. தரளிதகுண்டலமண்டித க்ருஷ்ண
தாண்டவலோல ஹீக்ருஷ்ண |
திக்க்ருதஸுரரிபு மண்டல க்ருஷ்ண
தீனபாலன ஹீக்ருஷ்ண ||
5. ஸாதுஸாதுநடவேஷ ஹீக்ருஷ்ண—
ஸத்யஸந்த ஹீக்ருஷ்ண |
பாலிதநாராயணதீர்த்த க்ருஷ்ண
பரமபாவன ஹீக்ருஷ்ண ||

கீர்த்தனம்—35

- ப. உலகம் அனைத்தையும் மயக்கும்படியான
ஓப்புயர்வற்ற லாவண்யத்தை அடைந்தவரே,

பேரானந்தத்தின் வடிவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக.

1. தேவகீ தேவிக்கும், வஸுதேவருக்கும் மைந்தனாய்த் தோன்றியவரே, மிகச் சிறந்த அழகு வாய்ந்தவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, நந்தகோபராலும், யசோதையாலும் மிக்க அன்புடன் வளர்க்கப்பட்ட புதல்வரே, திங்கள் போன்று அழகிய திருமுகத்தவரே, ஹே, கிருஷ்ணா (என்னை காப்பாற்றுவாயாக).
2. ஆம்பல் பூ போன்ற வெண்மை நிறமுடைய பற்களை உடையவரே, வளைந்து அழகிய முடிகளை முன் நெற்றியில் தரிப்பவரே, புன்சிரிப்புடன் இருப்பவரே, ஹே, கிருஷ்ணா; ஜல் ஜல் என்று ஒலிக்கும் பாதசரத்தை அணிந்திருப்பவரே, உள்ளத்தைக் கவருகின்ற ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்திருப்பவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, (என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக).
3. இடையில் அணிந்திருக்கும் ஒடியாணம் என்ற ஆபரணத்தில் உள்ள சிறிய மணிகள் கணீர் கணீர் என்று ஒலிக்கும்படி ஓடியாடி விளையாடுவதில் மிகுந்த ஆசை கொண்டவரே, கிருஷ்ணா, குங்குமப்பூ கலந்த செஞ்சந்தணத்தை உடலில் புசியிருப்பவரே, எளிதில் மாந்தர்களால் அறிய முடியாத தன்னுள் அடங்கிய பெருமைகள் வாய்ந்தவரே ஹே கிருஷ்ணா, (என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக).
4. காதில் அணிந்திருக்கும் அழகிய குண்டலங்கள் அங்கும் இங்கும் ஆடும்படி செய்து கொண்டு கூத்தாடுவதில் ஈடுபாடு உடையவரே, ஹே, கிருஷ்ணா; வானவர்களின் பகைவர்களான தீய அசுரர் கூட்டங்களை அழித்தவரே, மிகவும் ஏழையான அடியார்களை காப்பாற்றுகின்றவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, (என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக).
5. அடியார்களை ஒரு பொழுதும் கைவிடமாட்டேன் என்ற உறுதிமொழியைக் காப்பாற்றுகின்றவரே, மிக்க

பொருத்தமான உள்ளத்தை கவருவதான கூத்தாடியி
ன் வேஷத்தைப் பூண்டவரே, ஹே, கிருஷ்ணா;
ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரைக் காப்பாற்றியவரே, இவ்
வுலகில் தூய்மையான பொருள்கள் அனைத்தையும்,
தூய்மை வாய்ந்ததாகச் செய்பவரே, ஹே, கிருஷ்ணா,
(என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக).

गद्य - 21 ॥

अथ कदाचिदेतौ नन्दकुमारौ निर्मल- निरुपम- रजताञ्जनशि
खरिशिखर- समुत्तुङ्ग दिव्यमङ्गल सुन्दराङ्गौ दुर्विनय दुर्वीर्य
गर्व-पर्वत-विषय-विपिन-सञ्चारि-महा-सुरमत्तमातङ्गमहोदार-
केसरिणौ सन्तत-समुल्ल-सित-कमल-कुशेशय-कुमुद-
कल्हारादि-कुसुम-सौरम्य-सौभाग्य-भोगसमुन्मिषदा-
नन्दानुभव-दिव्यदर्शनैः हंसकारण्डवसारस-चक्रवाकादि-विविध-
विहङ्गमै-रनुदिनमुदित-महोत्साह- साहस-समृद्ध- समुच्छृङ्खलकलक
लर - वावबोधित - निजानन्दावधीरित - ब्रह्मलोकादि-सुखैर्निजतट-
समागतसुरविटपिबृन्दैश्च सन्ततपरिशोभमानायाः कालिन्ध्याः तटभुवि
पर्यटन्तौ करकलित-वेणु-विषाणवेत्रौ निरवधिककृपावलोकन हास
परिहासविलासैर्निजपरिजनानानन्दयन्तौ सकललोकपालकाविह
गोपालौ बभूवतुः ॥ ते च गोपबालास्तदीयलीलाविनोदसुधार-
समाकण्ठमापीयात्यन्ततृप्ततया समुङ्गिरन्त इव भगवदनुग्रह-
प्रतिबोधि- तसकलकला-स्तदीयकल्याणगुणानित्थं गायन्तो वनभूवि
सुखं चेरुः ॥ तथाहि ॥

கத்யம்—21

அத கதாசிதேதௌ நந்தகுமாரௌ நிர்மல நிருபம
ரஜதாஞ்ஜனசி கரிசிகர ஸமுத்துங்க திவ்யமங்கள
ஸுந்தராங்கௌ தூர்வினய தூர்வீர்ய கர்வ பர்வத விஷய

விபின ஸஞ்சாரி மஹாஸூர மத்தமாதங்க மஹோதார கேஸரிணௌ ஸந்தத ஸமுல்ல ஸித கமல குசேசய குமுத-
கல்ஹாராதி குஸும ஸௌரப்ய ஸௌபாக்ய போகஸமுன்
மிஷதா நந்தானுபவ திவ்யதர்சனை; ஹம்ஸகாரண்டவஸா
ரஸ சக்ரவாகாதி விவித விஹங்கமை ரனுதினமுதித-
மஹோத்ஸாஹ ஸாஹஸ ஸம்ருத்த ஸமுச்ச்ருங்கலகலகலர-
வாவபோதித நிஜநந்தாவதீரித ப்ரஹ்மலோகாதி ஸுகைர்
நிஜதட ஸமாகதஸூரவிடபிப்ருந்தைச்ச ஸந்ததபரிசோப-
மானாயா: காளிந்த்யா: தடபுவி பர்யடந்தௌ கரக லித
வேணு விஷாணவேத்ரௌ நிரவதிகக்ருபாவலோக
னஹாஸபரிஹாஸவிலாஸைர் நிஜபரிஜநாநாந்தயந்தௌ
ஸகலலோகபாவகாவிஹ கோபாலௌ பபூவது: || தே ச
கோபபாலாஸ்ததீயலீலாவிநோதஸூதாரஸமாகண்ட-
மாபீயாத்யந்தத்ருப்ததயாஸ முத்கிரந்த இவ பகவதனுக்ர
ஹப்ரதிபோதிதஸகலலாஸ்ததீயகல்யாணகுணாநித்தம்
காயந்தோ வனபுவிஸுகம் சேரு: || ததாஹி ||

சூர்ணிகை—21

ஒரு சமயம் நந்தகோப குமாரர்களான ராம கிருஷ்ணர்கள் தூய்மையானதும், இணையற்றதும் ஆன வெள்ளி மலை (கைலாசம், மைமலை - அஞ்ஜனகிரி), இவற்றின் கொடுமுடி போன்று மிக உயரத்துடனும் அழகிய சோபையுடனும் கூடிய அங்கங்களோடு கூடியவர்களும், வணக்கம் இன்மை, உலகத்தை அழிக்கும் சாமர்த்தியம், மலைபோன்று அகங்காரம் ஆகிய காடுகளில் உலவிவரும் பெரிய அசுரர்களான மதம் பிடித்த யானைகளை அழிப் பதில் விலங்கினங்களின் அரசர்களாகவும், எப்பொழுதும் மலர்ந்து விளங்கும் வெள்ளைத்தாமரை, சிவந்த தாமரை, ஆம்பல், செங்கழுநீர் முதலிய மலர்களின் மணமும் அழகும் பார்ப்பவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை வாரி வழங்குபவைகளும், அன்னப் பறவைகள், காரண்டவம் என்ற பறவையும், சாரசம், சக்ரவாகம் முதலிய பறவைகளால் ஆனந்தத்

துடனும் உத்ஸாகத்துடனும், தங்கள் இஷ்டம் போல் சப்திக்கப்படும் கலகல சப்தங்களால் நல்லறிவை படைத்த பேரானந்தம் பெற்று பிரும்மலோகம், இந்திரலோகம் முதலிய உலகங்களில் வாழும் இன்பத்தைத் துறந்தவை களுமான, யமுனை ஆற்றங்கரையை அடைந்த தேவலோகத்து கல்பக விருக்ஷங்களின் கூட்டங்களாலும், எப்பொழுதும் அழகுடன் விளங்குகின்ற யமுனை ஆற்றங்கரையில் அடிக்கடி உலாவிக் கொண்டிருப்பவர்களும், புல்லாங்குழல் கொம்பு, பிரம்பு இவைகளைக் கையில் தாங்கியிருப்பவர்களும், கரை கடந்த கருணையுடன் பார்த்தல், சிரித்தல், வேடிக்கை பேசுதல், ஆகியவைகளால் தமது அடியார்களை சந்தோஷப்படுத்துகிறவர்களும், உலகங்கள் அனைத்தையும் காப்பாற்றுகின்றவர்களாக இருப்பவர்களும் இக்கோகுலத்தில் மாடுகளை காப்பாற்றுகிறவர்களாக ஆனார்கள். மிக புண்ணியம் செய்த கோப குமாரர்கள், ஸ்ரீராமன், கிருஷ்ணன் இருவர்களின் விளையாட்டுச் செய்கைகளில் ஏற்படும் இன்பமாகிற அமுத ரஸத்தை மிகவும் நிரம்ப அனுபவித்து அதனால் திருப்தி அடைந்து அதனால் வெளிவந்தது போல் காணப்படும் பகவானுடைய திருவருளால் ஏற்பட்ட எல்லாவிதமான கலைகளின் அறிவைப் பெற்றவர்களாய் அந்த ராமகிருஷ்ணர்களின் எல்லாவிதமான நலன்களையும் அளிக்கின்ற மங்கள குணங்களை இவ்விதம் பாடிக்கொண்டு பிருந்தாவன பூமியில் மிகவும் ஆயாசமின்றியே நடந்தனர்.

गीतं - 36 ॥

मध्यमावती - आदि ॥

प ॥

कलयत वनभुवि कामगतिं
कलभगमनं अखिलात्मरतिम् ॥

ரஜதசீலசிखरोपमकायम्
 ரமணியமிஹ் ராமநாமதேயம்
 சஜலஜலதருचिरं गतमायम्
 சகலவல்லுவிஜனபா஑தேயம் ॥1॥ ॥ கலயத ॥

लळिततरमुरळीनादविनोदम्
 லாவணயரசபூரசரிதாஸ்பதம்
¹अळिकुलमिळिततुळसीवृन्दमोदम्
 அனந்நதநசுந்நரபாதம் ॥2॥ ॥ கலயத ॥

दिव्यत्रिभङ्गिलळिततरगात्रम्
 தேவாதிவிரசிதநுதிபாத்ரம்
 भव्यकरकमलकमनीयवेत्रम्
 பாஸ்கரகோதிப்ர஑் ஜநமித்ரம் ॥3॥ ॥ கலயத ॥

सकृदवलोकनकृतजगदण्डम्
 சரசகுண்டலசோ஑ிமூதுகண்டம்
 प्रकटितब्रह्माण्डशतकोटितुण्डम्
 ப்ராகுதாசுரதிமிரமாதாண்டம் ॥4॥ ॥ கலயத ॥

रवितनयातटसुघटितखेलम्
 ரக்சிதசகலகோகலபாலம்
²नवरसपरिपूर्णगानविलोलम्
 நாராயணதீர்த்ரீகீதசுலீலம் ॥5॥ ॥ கலயத ॥

கீதம்-36

மத்யமாவதீ—ஆதி

ப. கலயத வணபுவி காமகதிம்
 கலபகமனம் அகிலாத்மரதிம் ॥

1. ரஜதசைலசிகரோபமகாயம்
ரமணீயமிஹ ராமநாமதேயம்
ஸஜலஜலதருசிரம் கதமாயம்
ஸகலவல்லவீ ஜனபாகதேயம் || (கலயத)
2. லலிததரமுரளீநாதவினோதம்
லாவண்யரஸபூரஸரிதாஸ்பதம்
¹அளிகுலமிளிததுளஸீப்ருந்தமோதம்
ஆநந்தநடனஸுந்தரபாதம் || (கலயத)
3. திவ்யந்த்ரிபங்கிலளிததரகாத்ரம்
தேவாதிவிரசிதநுதிபாத்ரம்
பவ்யகரகமலகமநீயவேத்ரம்
பாஸ்கரகோடிப்ரபம் ஜனமித்ரம் || (கலயத)
4. ஸக்ருதவலோகனக்ருதஜகதண்டம்
ஸரஸகுண்டலசோபிம்ருதுகண்டம்
ப்ரகடிதப்ரும்மாண்டசதகோடிதுண்டம்
ப்ராக்ருதாஸுரதிமிரமார்த்தாண்டம் || (கலயத)
5. ரவிதநயாதடஸுகடிதகேலம்
ரக்ஷிதஸகலகோகுலபாலம்
²நவரஸபரிபூர்ணகானவிலோலம்
நாராயணதீர்த்தகீதஸூலம் || (கலயத)

கீர்த்தனம்—36

ப: குட்டி யானையைப் போன்று அழகிய நடை உடைய வரும், உயிர்கள் அனைத்திற்கும் பேரானந்தமாய் இருப்பவரும், பிருந்தாவனம் என்னும் இடத்தில் தனது இஷ்டம்போல் சஞ்சரிப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் காணுங்கள்.

1. வெள்ளி மலையின் கொடிமுடியை ஒத்த உடலை உடையவரும், மிக்க அழகு வாய்ந்தவருமான ராமன் என்று பெயர் கொண்ட பலராமனையும், நீருண்ட மேகம் போன்று அழகிய கறுத்த மேனி உடையவரும், சம்சாரத்தால் ஏற்படும் மயக்கமற்றவரும், ஆயர்பாடியில் உள்ள மங்கையர் அனைவருடையவும் பெரும்

பாக்கியமாய் இருப்பவருமான (கண்ணனைக் காணுங்கள்)

2. மிக்க அழகிய புல்லாங்குழலிலிருந்து ஒலிகளை எழுப்பி அதில் மகிழ்கின்றவரும், அழகு எனப்படும் வெள்ளப் பெருக்குடன் கூடிய ஆற்றிற்கு இடமாக இருப்பவரும், வண்டுக்கூட்டம் நிறைந்த நறுமண முள்ள துளஸிகளாலான மாலையை அணிந்து சந்தோஷப்படுகின்ற வரும், பேரானந்தத்தால் கூத்தாடுகின்ற அழகிய திருப்பாதங்களை உடைய வருமான (கண்ணனைக் காணுங்கள்).

(விளக்கம்-1) ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் கோபிகைகள் நள்ளிரவில் தங்களை விட்டு விட்டு மறைந்து போன கண்ணனைத் தேடுகின்றவர்களாய், கொடி, செடி மரங்களிடம் கண்ணனைப் பற்றி விசாரிக்கும் பொழுது, துளசிச் செடியிடம் வந்து, “ஹே, துளஸியே, உன்னிடம் மிக்க ப்ரதி வைத்திருக்கும் காரணத்தால் உன்னுடன் சேர்ந்து நிற்கும் வண்டுகளின் கூட்டத்தையும் அச்யுதன் தாங்கி நிற்கின்றான். எனவே, நீ கண்ணனைக் கண்டால் அறிவிப்பாயாக “எனது 10வது ஸ்கந்தம் 30வது அத்யாயம், 7-வது ஸ்லோகம் கூறுகின்றது.

कच्चित्तुलसि कल्याणि गोविन्दचरणप्रिये ।

सह त्वालिकुलैर्बिभ्रद्दृष्टेऽतिप्रियोऽच्युतः ॥

இக்கருத்தை, அலிகுலமிலிததுலசீவ்ந்நமோத் என்ற சொற்றொடரால், ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர் கூறுகின்றார்.

2. नवरसपरिपूर्ण என்று இங்கு கூறப்படும் நவரஸம் (ஒன்பது ரஸங்கள்) - ச்ருங்காரம், வீரம், கருணம், ரௌத்திரம், அத்புதம், பயாநகம், பீபத்ஸம், சாந்தம் ஹாஸ்யம் ஆகியவையாகும்.

3. நெற்றியிலும், இடையிலும் மிகவும் அழகிய மூன்று கோடுகளால் சோபிக்கின்ற உடலுடன் கூடியவரும், வானவர்களால் செய்யப்படும் தோத்திரங்களுக்கு இலக்காய் இருப்பவரும், மங்களகரமான தாமரை மலர் போன்ற திருக்கரத்தில் அழகிய பிரம்பைத்

தாங்கி இருப்பவரும், கோடி சூரியர்களுக்கு இணையான ஒளி மிகுந்தவரும், இம்மண்ணில் தோன்றிய உயிர்கள் அனைத்திற்கும் சிறந்த நண்பராகவும் இருக்கும். (கண்ணனைக் காணுங்கள்).

4. ஒரு தடவை தன்னுடைய எண்ணத்தால் மட்டுமே இப்பிரும்மாண்டத்தைப் படைத்தவரும், நீரோட்டம் உள்ள இரத்தினம் இழைத்த குண்டலங்களால் அழகு பொருந்திய மெல்லிய கன்னங்களை உடையவரும், தன்னுடைய திருவாயினுள் பலகோடி பிரும்மாண்டங்களை (தனது அன்னை யசோதைக்கு) காண்பித்தவரும், மிக்க மட்டமான குணங்களை உடைய அசுரர்களாகிய இருளை அகற்றுவதில் கதிரவனாய் இருப்பவருமான (கண்ணனைக் காணுங்கள்).
5. சூரியனின் மகளான யமுனையாற்றங்கரையில் அழகிய விளையாட்டுக்களைச் செய்பவரும், கோகுலத்திலுள்ள அனைத்து பசுக்களையும், கோபாலர்களையும் காப்பாற்றிய குழந்தையும், ஒன்பது ரஸங்கள் நிறைந்த பாட்டுக்கள் பாடுவதில் மிக்க சந்தோஷம் அடைந்தவரும், நாராயண தீர்த்தரால் நன்கு புகழ்ந்து பாடப்பட்ட லீலையுடன் கூடியவருமான (கண்ணனைக் காணுங்கள்)

श्लो ॥

गोविन्दानुचरास्सर्वे गोविन्दासक्तचेतसः ।
गोविन्दमनुगायन्तस्सानन्दं ननृतुर्वने ॥96॥

विना तु बलभद्रेण कृष्णो गोपालकैः सह ।
कालीयस्य ह्रदं गत्वा न्यपतत्तज्जले बलात् ॥97॥

कालीयस्तु ध्वनिं श्रुत्वा क्रोधसम्रक्तलोचनः ।
बबन्ध कृष्णं भोगेन ददृशुस्तं ब्रजौकसः ॥98॥

पश्यत्सु नन्दादिषु गोपिकासु
 श्रीकृष्णमेवाखिलमित्रभूतम् ।
 तुष्टाव रामस्सकलात्मदर्शी
 सर्वात्मकं कृष्णमनन्यदृष्टया ॥99॥

சீலோ—96-99

கோவிந்தானுசராஸ்ஸர்வே
 கோவிந்தாஸக்தசேதஸ: |
 கோவிந்தமனுகாயந்த-
 ஸ்ஸாநந்தம் நந்ருதுர்வனே ||

விநா து பலபத்ரேண
 க்ருஷ்ணோ கோபாலகை; ஸஹ |
 காளீயஸ்ய ஹ்ரதம் கத்வா
 ந்யபதத்தஜ்ஜலே பலாத் ||

காளீயஸ்து த்வநிம் ச்ருத்வா
 க்ரோதஸம்ரக்தலோசன:|
 பபந்த க்ருஷ்ணம் போகேன
 தத்ருசஸ்தம் வ்ரஜௌகஸ: ||

பச்யத்ஸு நந்தாதிஷு கோபிகாஸு
 ஸ்ரீக்ருணமேவாகிலமித்ரபூதம் |
 துஷ்டாவ ராமஸ்ஸகலாத்மதர்சீ
 ஸர்வாத்மகம் க்ருஷ்ணமனன்யத்ருஷ்ட்யா ||

செ—96-99

கண்ணனிடத்திலேயே உள்ளங்களை நிலைபெறச் செய்தவர்களும், கண்ணனை அனுசரித்து பின்பற்றிச் செல்பவர்களுமான, கோபாலர் அனைவரும், கண்ணனைப் பின்பற்றி பாடுபவர்களாய் இருந்து கொண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் பிருந்தாவனத்தில் கூத்தாடினர்.

கண்ணன் ஒரு சமயம் பலராமனை விட்டு விட்டு கோப குமாரர்களுடன், யமுனை நதிக்கரையை அடைந்து,

அதனுள் காளிங்கன் என்ற பெரும் பாம்பு வாழும் மடுவில் மிக்க வேகமாகக் குதித்தார்.

கிருஷ்ணன், யமுனா ஜலத்தில் குதித்ததால், எழுந்த ஒலியைக் கேட்டு, காளிங்கன் கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடன் தன்னுடைய நீண்டதான உடலால் கண்ணனைச் சுற்றிக் கட்டினான். ஆயர்பாடியிலுள்ள கோபகுமாரர்கள் மிகவும் வருத்தத்துடன் கிருஷ்ணனை நோக்கினர்.

இவ்விஷயத்தை அறிந்து நந்தன் சுநந்தன் முதலிய கோபர்களும், கோபிகைகளும், ஸ்ரீ பலராமனும் யமுனை ஆற்றங்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தனர். அப்பொழுது, ஸ்ரீ பலராமன் உலகம் அனைத்திற்கும் நண்பனாக இருப்ப வரும், எல்லாப் பொருளின் வடிவமாய் இருப்பவருமான கிருஷ்ணனை, உண்மையறிவால் அனைத்தையும் அறிந்த வராய் இருந்துகொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவைத் துதித்தார்.

गीतं - 37 ॥

सारङ्गा - त्रिपुटे ॥

प ॥ बन्धनान्मोचय कालीयकृतबन्धनान्मोचय ।

अनु ॥ बन्धनान्मोचयात्मानमनुपम-
बलमनुस्मर तावकमधुना ॥ ॥ बन्धनान् ॥

कारणं जगतामधौधवि-
दारणं हि भवान्
दूरिताशेषशोकमहीभार-
वारणाय कृतमानुश श्रीकृष्ण ॥ ॥ बन्धनान् ॥

बालचापलतया तवानघ

लीलयालमिह

काळीयविषमाशु विनाशय

कलय गोकुलकल्याणमथ भो ॥

॥ बन्धनान् ॥

नन्दगोपमहिषी तवेयम-

नन्दिनी जननी

नन्दमेनमानन्दय तामपि

नन्दनन्दन सुन्दर श्रीकृष्ण ॥

॥ बन्धनान् ॥

कृष्णतत्वविदा गीतमिति

वृष्णिजनमुदे

विष्णुभुक्तशिवनारायणतीर्थ-

विरचितं विपुलानन्दमुदितम् ॥

॥ बन्धनान् ॥

கீதம்-37

ஸாரங்கா—தீரிபுடே

ப. பந்தனான்மோசய காளீயக்ருதபந்தனான்மோசய ॥

அனு. பந்தனான்மோசயாத்மாநமனுபம-

பலமனுஸ்மர தாவகமதுனா ॥

(பந்தனான்)

1. காரணம் ஐகதாமகௌகவி-

தாரணம் ஹி பவான்

தூரிதாசேஷசோகமஹீபார-

வாரணாய க்ருதமானுஷ ஸ்ரீக்ருஷ்ண ॥

(பந்தனான்)

2. பாலசாபலதயா தவானக

லீலயாலமிஹ

காளீயவிஷ்மாசு விநாசய

கலய கோகுலகல்யாணமத போ ॥

(பந்தனான்)

3. நந்தகோபமஹிஷீ தவேயம-

நந்திநீ ஜனனி

நந்தமேநமானந்தய தாமபி
நந்தநந்தன ஸுந்தர ஸ்ரீக்ருஷ்ண || (பந்தனான்)

4. க்ருஷ்ணதத்வவிதா கீதமிதி
வ்ருஷ்ணிஜனமுதே
விஷ்ணுபக்தசிவநாராயணதீர்த்த-
விரசிதம் விபுலாநந்தமுதிதம் || (பந்தனான்)

கீர்த்தனம்—37

ப. ஹே கிருஷ்ணா, இப்பொழுது உன்னுடைய இணை அனு-யற்ற பராக்கிரமத்தை நினைவு படுத்திக்கொள். காளிங்கனால் ஏற்பட்டகட்டிலிருந்து உன்னை விடுவிப்பாயாக.

1. உலகத்திற்கெல்லாம் காரணமாய் இருப்பவன், பாவக் குவியலை அடியோடு அழிப்பவன், அனைவருடைய வும் மனக்கவலையைத் தீர்த்தவன், பூதேவியின் துன்பத்தைத் தீர்ப்பதற்காக மனிதனாகத் தோன்றி இருப்பவனான, ஹே கிருஷ்ணா, (காளிங்கனிடமிருந்து உன்னை விடுவிப்பாயாக.)
2. குற்றமற்றவனே, சிறு பிள்ளைகளின் ஸ்வபாவத்தால் ஏற்பட்ட உன்னுடைய விளையாட்டு போதுமானது. விரைவிலேயே காளிங்கனுடைய நஞ்சை நாசம் செய்வாயாக. கோகுலத்தில் வாழும் எல்லா உயிர்களுக்கும் மங்களத்தைச் செய்வாயாக. ஹே கிருஷ்ணா, (காளிங்கனிடமிருந்து உன்னை விடுவிப்பாயாக).
3. நந்தகோபரின் மனைவியும், உன்னுடைய அன்னை யும், சோகமற்றவளுமான இந்த யசோதையையும், தந்தையான நந்தகோபரையும், ஹே நந்தனின் மைந்தனே, ஹே கிருஷ்ணா, சந்தோஷப்படுத்துவாயாக. (காளிங்கனிடமிருந்து உன்னை விடுவிப்பாயாக).

4. கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் உண்மையான மகிமையை உள்ளபடி உணர்ந்தவரான பலராமனால் யாதவ வம்சத்தினரின் சந்தோஷத்துக்காக கூறப்பட்டது. விஷ்ணு பக்தரான சிவநாராயண தீர்த்தரால் நிறைந்த ஆனந்தத்தை அளிக்கும் பலராமருடைய பாட்டானது எடுத்துக் கூறப்பட்டது. (காளிங்கனிடமிருந்து உன்னை விடுவிப்பாயாக).

श्लो ॥

रौहिण्येयकृतं गीतं श्रुत्वास्फाट्य च काळियम् ।
पातयित्वा तटे नृत्यमकरोत्तस्य मूर्धसु ॥100॥

ஸ்லோ—100

ரௌஹிணேயக்ருதம் கீதம்
ச்ருத்வாஸ்பாட்ய ச காளியம் |
பாதயித்வா தடே ந்ருத்ய-
மகரோத்தஸ்ய மூர்த்தஸு ॥

செ—100

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவும், ரோஹிணியின் மைந்தரான ஸ்ரீபலராமருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, உடனேயே, காளிங்கனை அடித்துக் கீழே தள்ளி அப்பாம்பினுடைய தலைகளின் மேல் நின்று கூத்தாடினார்.

अथ नागपत्नीनामागमनम् ।

दरु-21 ॥

दरु - नाथनामक्रिया - आदि ॥

आयाति नागदारकदम्बं प्रति
मायाकलितलोककदम्बं
नन्दादियोगिबृन्दचिन्त्यपादं परमा-

நन्दकन्दमाश्रितवेदं
 फणिफणासर्पितपादारविन्दं नित्य-
 मणिमादिभूतिदपखण्डितानन्दं
 कमनीयकालमेघाभिरामं गोप-
 कामिनीवृन्दकलितकामं
 नानाविचित्रलीलाविनोदं श्री-
 नारायणतीर्थाभयवरदं ॥

அத நாகபத்நீனாமாகமனம் ॥

தரு—21

தரு—நாதநாமக்ரியா—ஆதி ॥

ஆயாதி நாகதாரகதம்பம் ப்ரதி
 மாயாகலிதலோககதம்பம்
 நந்தாதியோகிப்ருந்த சிந்த்யபாதம் பரமா-
 நந்தகந்தமாச்ரிதவேதம்
 பணிபணாஸமர்பிதபாதாரவிந்தம் நித்ய-
 மணிமாதிபூதிதமகண்டிதாநந்தம்
 கமநீயகாளமேகாபிராமம் கோப-
 காமிநீப்ருந்தகலிதகாமம்.
 நாநாவிசித்ரலீலாவிநோதம் ஸ்ரீ-
 நாராயணதீர்த்தாபயவரதம் ॥

தரு—21

மாயையால் உலகங்களின் கூட்டத்தை படைத்த
 வரும், நந்தன் முதலான யோகிகளின் கூட்டத்தால்
 உள்ளத்தில் தியானம் செய்யப்படும் திருவடியை உடைய
 வரும், பேரானந்தத்திற்கு மூலகாரணமாய் இருப்பவரும்,
 மறைகளைக் காப்பாற்றுகின்றவரும், காளிங்கனுடைய
 படங்களின் மீது திருவடித் தாமரைகளை வைத்திருப்ப
 வரும், எப்பொழுதும் அணிமா முதலிய எட்டுவிதமான
 ஐச்வர்யங்களை யோகிகளுக்கு கொடுப்பவரும், குறைவு

படாத பேரானந்தமாய் இருப்பவரும், மிக்க அழகிய கார்மேகம் போன்று திருமேனியுடையவரும், ஆயர்பாடியில் உள்ள பெண்கள் கூட்டத்தின் அன்பிற்கு இருப்பிடமானவரும், பலவிதமான வேடிக்கைகளில் ஆசையுள்ளவரும், ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தருக்கு அச்சத்தை அகற்றி, விரும்பியதை அளித்தவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நோக்கி காளிங்கனுடைய மனைவிகள் கூட்டமாக வருகின்றனர்.

ஶ்லோ ॥

फणेषु तस्य नृत्यन्तं क्षीणशक्तेर्मुहुर्मुहुः ।
भर्तृभिक्षां प्रार्थयन्त्यो नागपत्न्यो जगुर्हरिम् ॥101॥

ச்லோ—101

பணேஷு தஸ்ய ந்ருத்யந்தம்
க்ஷீணசக்தேர்முஹூர்முஹூ: |
பார்த்ருபிக்ஷாம் ப்ரார்த்தயந்த்யோ
நாகபதன்யோ ஜகுர்ஹரிம் ||

செ—101

காளிங்களின் மனைவிகள், வலிமை இழந்துள்ள காளிங்கனுடைய தலைகள் மீது அடிக்கடி நர்த்தனம் செய்கின்ற கிருஷ்ணனை, எங்கள் கணவனை பிச்சையாகத் தந்தருள வேண்டுமென்று, பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு பாடினர்.

गीतं - 38 ॥

मुखारि - आदि ॥

प ॥ देव कुरु शिक्षां देहि पतिभिक्षां ।

अनु ॥ दीनपरिपालनाय स्वीकुरु दीक्षां ॥

॥ देव ॥

- आगमैकशरणमशेषलोककारणम् ।
 आहुरागमेन तत्वमानन्दमखण्डितम् ॥1॥ ॥ देव ॥
 योगिमतिभूषणाघौघपरिशोषण ।
 भोगिशयन भुवनभूष पाहि पतितम् ॥2॥ ॥ देव ॥
¹जातिकुलशरणमशेषजन्तुतारणम् ।
 जातं भवता कृतमित्यागमविदितम् ॥3॥ ॥ देव ॥
 सर्वजन्तुसमता साधु तव विदिता
 सर्वबुद्धिषु प्रहिता सा च वेदविदिता ॥4॥ ॥ देव ॥
 आज्ञातवस्तु किमस्ति विज्ञानघनस्य ते ।
 आज्ञापय यदुचितमस्माकं जगत्प्रभो ॥5॥ ॥ देव ॥
 नागपत्नीगीतमिति नारायणचरतिम् ।
 योगिवरनारायणतीर्थयतिफणितम् ॥6॥ ॥ देव ॥

கீதம்-38

முகாரி—ஆதி

- ப. தேவ குரு சிஷ்யாம் தேஹி பதிபிஷ்யாம் ॥
 அனு. தீனபரிபாலனாய ஸ்வீகுரு தீஷ்யாம் ॥ (தேவ)
 1. ஆகமைகசரணமசேஷலோககாரணம்
 ஆஹுராகமேன தத்தவமானந்தமகண்டிதம் ॥ (தேவ)
 2. யோகிமதிபூஷணாகௌகபரிசோஷண
 போகிசயன பவனபூஷ பாஹி பதிதம் ॥ (தேவ)
 3. ¹ஜாதிகுலசரணமசேஷஜந்துதாரணம்
 ஜாதம் பவதாக்ருதமித்யாகமவிதிதம் ॥ (தேவ)
 4. ஸர்வஜந்துஸமதா ஸாது தவ விதிதா
 ஸர்வபுத்திஷு ப்ரஹிதா ஸா ச வேதவிதிதா ॥ (தேவ)
 5. அக்ஞாதவஸ்துகிமஸ்தி விக்ஞானகனஸ்ய தே
 ஆக்ஞாபய யதுசிதமஸ்மாகம் ஜகத்ப்ரபோ ॥ (தேவ)

6. நாகபத்ரீகீதமிதி நாராயணசரிதம்
யோகிவரநாராயணதீர்த்தயதிபணிதம் || (தேவ)

கீர்த்தனம்—38

- ப. ஹே, கிருஷ்ணா, எங்கள் தெய்வமே, எங்கள் கணவனான காளிங்கனுக்கு உரிய தண்டனையைக் கொடுங்கள். ஆனால் எங்கள் கணவனை உயிருடன் பிச்சையாக எங்களுக்கு அளியுங்கள்
- அனு. எங்களைப் போன்ற ஏழைகளைக் காப்பாற்று வதையே கடமையான காரியமாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.
1. மறைகள் அனைத்திற்கும் ஒரே புகலிடமாய் இருப்பவராகவும், உலகங்கள் அனைத்திற்கும் காரணமாக இருப்பவராகவும் (மறைகள்) கூறுகின்றன. குறைவில்லாத ஆனந்த வடிவனாக உம்மை வேதத்தினால் அறிகிறோம். (தேவனே, எங்கள் கணவனுக்கு உயிரை அளியுங்கள்).
 2. உள்ளத்தை அடக்கிய மகான்களின் உள்ளங்களுக்கு அணிபோன்று இருப்பவரே, பாவக்குவியலை வேருடன் அகற்றுபவரே, அரவரசன் மீது படுத்து இருப்பவரே, இவ்வுலகங்களுக்கு மன்னனே, கீழே விழுந்து கிடக்கும் எங்கள் கணவரைக் காப்பாற்று வீராக (தேவனே).
 3. பிறவிக் குணங்களுடனும், பிறந்த குடியின் குணங்களுடனும் இருப்பவர்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரும் உயிரினங்கள் அனைத்தையும் துன்பத்திலிருந்து காப்பாற்றுகின்றவரும், இவ்வுலகத்தில் தோன்றிய பொருள்கள் அனைத்தையும் தாங்களே படைத்தீர்கள் என்று மறைகள் மூலம் அறியப்பட்டது. (எங்கள் கணவனைக் காப்பாற்றுவீராக).

(விளக்கம்-1) காளியனுடைய மனைவிகள், “ஸ்ரீகிருஷ்ணா தாங்களே தான், முன்வினைகளுக்கேற்ப, அந்தந்தப் பிறவி

களையும் குணங்களையும் அடையும்படிச் செய்கின்றீர்கள். தாங்களேதான், அவர்களை ஸம்ஸாரத்தில் இருந்து கரையேற்றுகிறீர்கள் என்று வேதங்கள் மூலம் அறியப்படுகிறது” என்று கூறியுள்ளார்கள். இவ்விஷயம் பாகவதம், 10-வது ஸ்கந்தம், 16-வது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது:

காளியன் கூறுகிறான். ‘ஹே, கிருஷ்ணா, நாங்கள் (பாம்புகள்) பிறவியிலேயே தமோகுணம் நிறைந்தவர்கள். நீண்டகாலம் சினத்தையுடையவர்கள், கொடியவர்கள், உலகங்களுக்கெல்லாம் தலைவனே! கொடியகுணம் எனக்கு இயற்கையானதே. அது என்னால் விடமுடியாததாகும். ஸத்வம் முதலிய குணங்களை யனுசரித்து, தாங்கள் பலவிதமான ஜாதி, தொழில், திறமை, உருவம் ஆகியவைகளுடன் இவ்வுலகத்தைப் படைத்திருக்கிறீர்கள். என்னை தமோ குணம் நிறைந்த ஸர்ப்ப ஜாதியில், மிகுந்த கோபத்துடன் பிறக்கும்படிச் செய்தீர்கள். எனவே, ஒருவராலும் எளிதில் தவிர்க்க முடியாத தங்களுடைய மாயையை நான் எவ்விதம் தவிர்ப்பேன். இவ்வுலகத்தின் தலைவரும், அனைத்தையும் அறிந்தவருமான தாங்களே இந்த விஷயத்தில் காரணமாக இருக்கிறீர்கள். எனவே, என்னைத் தாங்கள் இஷ்டம்போல், காப்பாற்றவோ, தண்டிக்கவோ செய்யுங்கள்.”

कालिय उवाच ॥

वयं खलाः सहोत्पत्या तामसा दीर्घमन्यवः ।

स्वभावो दुस्त्यजो नाथ लोकानां यदसदग्रहः ॥

त्वया सृष्टमिदं विश्वं धातगुणविसर्जनं ।

नानास्वभाववीर्यौजो योनिबीजाशयाकृति ॥

वयं तु तत्र भगवन् सर्पा जात्युरुमन्यवः ।

कथं त्यजामस्त्वन्मायां दुस्त्यजां मोहिताः स्वयं ॥

भवान् हि कारणं तत्र सर्वज्ञो जगदीश्वरः ।

अनुग्रहं निग्रहं वा यन्मन्यसे तद् विधेहि नः ॥

(भा. 10-16-56-59)

இதையே, ஸ்ரீநாராணதீர்த்த ஸ்வாமிகள், இந்தக் கீர்த்தனத்தில் ஜாதிகுலஶரணம் அஷஜந்துாரணம் என்ற சொற்களால் அந்தக் கருத்தைக் குறியிட்டிருக்கிறார்கள்.

4. ஸகல ஜீவராசிகளிடத்தும் ஒன்றுபோல் ஏற்றத் தாழ்வு இன்றி காட்டப்படும் தங்களுடைய அன்பு நன்கு அறியப்பட்டிருக்கிறது. ஸகல ஜீவராசிகளுடைய புத்திகளிலும் அத்தகைய நன்மைபயக்கும் ஒற்றுமையான நிலையானது இருப்பதாக வேதங்களால் நன்கு அறியப்பட்டதே. (எனவே, தேவனே எங்கள் கணவனைக் காப்பாற்றுவீராக).
5. அறிவு வடிவனான உங்களுக்கு அறியாத விஷயம் ஒன்றுமில்லை. இவ்வுலகத்தின் தலைவா, எங்களுக்கு உகந்ததான காரியத்தைச் செய்யும்படி உத்தரவு இடுவீராக. (எங்கள் கணவனைக் காப்பாற்றுவீராக).
6. இவ்விதம் (காளிங்கன் மீது நர்த்தனம் ஆடும் பாலகிருஷ்ணனான) நாராயணனுடைய வரலாறு காளிங்கனின் பத்தினிகளால் பாடப்பட்டது. சிறந்த யோகியான நாராயணதீர்த்தர் எனப்படும் சன்னியாசியால் கூறப்பட்டது. (தேவனே).

ஹி ॥

एवं स्तुते जगन्नाथे नागपत्नीभिरादरात् ।
नमस्ते देव देवेति फणी प्राह शनैश्शनैः ॥102॥

श्रीकृष्णस्तं परित्यज्य सागरं गच्छ निर्भयः ।
मत्पादचिह्नितफणैरित्युक्त्वा गोकुलं ययौ ॥103॥

समं गोपबालैर्महत्ताळबृन्दं
क्रमेण प्रविष्टौ खरान्संहरन्तौ ।
विचित्राश्च गाश्चारयन्तौ चरन्तौ
फलैस्तोषयामासतुर्गोपबालान् ॥104॥

खरासुरवधं कृत्वा खगाधिपतिवाहनः ।
निरायासः परानन्दो रमते नन्दनन्दनः ॥105॥

சீலோ—102-105

ஏவம் ஸ்துதே ஜகந்நாதே நாகபத்நீபிராதராத் |
 நமஸ்தே தேவ தேவேதி பணி ப்ராஹு சணைச்சணை: ||
 ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்தம் பரித்யஜ்ய ஸாகரம் கச்ச நிர்யய: |
 மத்பாதசின்ஹிதபணைரித்யுக்த்வா கோகுலம் யயெள ||
 ஸமம் கோபபாலைர்மஹத்தாளப்ருந்தம்
 க்ரமேண ப்ரவிஷ்டௌ கரான் ஸம்ஹரந்தௌ ||
 விசித்ராச்ச காச்சாரயந்தௌ சரந்தௌ
 பலைஸ்தோஷயாமாஸதுர்கோபபாலான் ||
 கராஸுரவதம் க்ருத்வா ககாதிபதிவாஹன: |
 நிராயாஸ: பராநந்தோ ரமதே நந்தநந்தன: ||

செ—102-105

இவ்விதம் காளிங்கனுடைய மனைவிகளால் ஆதரவுடன் உலகத்தின் தலைவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் துதிக்கப்பட்டவுடன், காளிங்கன் தேவர்களுக்கு எல்லாம் தேவா, தங்களுக்கு நமஸ்காரம் என்று மெல்ல மெல்லக் கூறினான்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, “ஹே காளிங்கனே, இந்த யமுனையை விட்டுவிட்டு, என் கால் பட்ட அடையாளத்துடன் கூடிய படங்களுடன் கூட, அச்சமற்றவனாய், கடலை (கடலில் இருக்கும், ரமணக தீபத்தை) அடைவாயாக” என்று கூறிவிட்டு கிருஷ்ணன் கோகுலம் சென்றார்.

கோப குமாரர்களுடன் சேர்ந்து ராமகிருஷ்ணர்கள் பனைமரங்கள் நிறைந்த காட்டினுள் நுழைந்து அங்குள்ள கழுதைகளைக் கொண்டு, பலவிதமான பசுக்களை அங்கே மேயும்படிச் செய்து கொண்டும், தாங்களும் சஞ்சரித்துக் கொண்டும், பனம் பழங்களை அளித்து கோப குமாரர்களை சந்தோஷப்படுத்தினார்கள்.

தேனுகள் எனப்படும் கழுதை வடிவம் தாங்கிய அசுரனைக் கொண்டு விட்டு, பக்ஷிராஜன் மீது சஞ்சரிப்பவரும், பேரானந்த வடிவனும், சிறிதும் துன்பமற்றவரும்

நந்தகோபகுமாரனுமான பாலகிருஷ்ணன் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தார்.

गद्य - 22 ॥

तमे नमासुरकुलकदलीवनोन्मूलनकेळिकलाकुशलकळभ-
मूर्तिधरं नन्दकुमारं सर्वे च गोपालास्सम्पूर्णमनोरथाश्चेत्थं
प्रार्थयामासुः ॥

கத்யம்—22

தமே நமாஸுரகுலகதளீவநோன்மூலனகேளிகலா-
குசல களபமூர்த்திதரம் நந்தகுமாரம் ஸர்வே ச கோபாலாஸ்
ஸம்பூர்ணமனோரதாச்சேத்தம் ப்ரார்த்தயாமாஸு: ॥

சூர்ணிகை—22

இவ்விதம் அசுரர்களுடைய கூட்டமாகிற வாழைத்
தோட்டத்தை வேருடன் அழித்தல் எனப்படும் விளை
யாட்டில் மிகத் தேர்ச்சி பெற்ற சிறிய யானைக்குட்டியின்
வடிவம் தாங்கிய நந்தகோப மைந்தனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை
பேரானந்தத்தால், உள்ளம் பூரித்தவர்களாய் ஆயர்பாடியில்
உள்ள இடையர் அனைவரும் இவ்வாறு வேண்டிக்
கொண்டனர்.

गीतं - 39 ॥

कांभोजि - त्रिपुटे ॥

प ॥ राम सखे कृष्ण सखे ॥

अनु ॥ रमणीयगोकुलमथ यामः ॥

॥ राम ॥

कमलबन्धुरिह कमलं अनुपतति
कमलिनी मलिनेव विभाति

குமுதவந்துரபி குமுதமனுசரதி
குமுதினி ச பரம் பரிஹஸதி ||1||

|| ராம ||

சசாஹரம் ஶநகூர்நுபஸ்யதி
சர்வரீ வனிதா நிஜகாந்தம்
வசமுபூதி வனிதாஶ்ஷவ்ருந்
வாமமந்மததாஸஸ்ய மந்நம் ||2||

|| ராம ||

அலிகுலம் கமலோடர்மிலிதம்
அலஶுஶீதர்ஸாமூதஶரிதம்
கலய ஶோதநமிஹ து சமுதிதம்
லலிதவூர்நூர்வூர்நூர் த்வரிதம் ||3||

|| ராம ||

சக்ரவாகயுஶலசுத்ர விஶலிதம்
சாரூநீர்நிர்ந்நர்மிலிதம்
வக்ரகஶ்஠விஶலிதர்வலலிதம்
வநஜவ்ருந்நம்மதுநூவ முகூலிதம் ||4||

|| ராம ||

ரக்தசந்நநலூபநலூலா
ராஶிணீ பஸுத்ரிமாஶாதி வாலா
முக்தலஜூவ முஶூரதிசபலா
முசுத்ரதி வீதிஶாரஸமவலா ||5||

|| ராம ||

வாரூணீஸூவநாடவ்ஜமித்ரம்
வாரூணம் நீதவாந்நிஜஶாத்ரம்
தாரகாமலநிஜதந்ந்தகாந்ந்யா
தாமஸீ ஶஸதீதி விசுத்ரித்ரம் ||6||

|| ராம ||

சூர்ணவதா ஶூபவாலகஶீதம்
சூரிதரூர்ண ஶூகூலமாயாதம்

तृणचरानुसरेण समुदितं
धीरनारायणतीर्थभणितं ॥7॥

॥ राम ॥

கீதம்-39

காம்போஜி—த்ருபுடே

ப. ராம ஸகே க்ருஷ்ண ஸகே ||

அனு. ரமணீயகோகுலமத யாம: || (ராம)

1. கமலபந்துரிஹ கமலம் அனுபததி
கமலிநீ மலநேவ விபாதி
குமுதபந்துரபி குமுதமனுஸரதி
குமுதினீ ச பரம் பரிஹஸதி || (ராம)

2. சசதரம் சனகைரனுபச்சயதி
சர்வரீ வநிதா நிஜகாந்தம்
வசமுபைதி வநிதாஜஷ்ப்ருந்தம்
வாமமன்மததாசஸ்ய மந்தம் || (ராம)

3. அளிகுலம் கமலோதரமிளிதம்
அலகுக்கீதரஸாம்ருதபரிதம்
கலய கோதனமிஹ து ஸமுதிதம்
லளிதவேணுரவேண த்வரிதம் || (ராம)

4. சக்ரவாக்யுகளஞ்ச விகளிதம்
சாருநீரநிரந்தரமிளிதம்
வக்ரகண்டவிகளிதரவலளிதம்
வனஜ்ப்ருந்தமதுநைவ முகுளிதம் || (ராம)

5. ரக்தசந்தனலேபனலோலா
ராகிணீ பச்சிமாபாதி பாலா
முத்தலஜ்ஜேவ முஹூரதிசபலா
முஞ்சதி வீடிகாரஸமபலா || (ராம)

6. வாருணீஸைவநாதப்ஜமித்ரம்
வாருணம் நீதவாந்நிஜகாத்ரம்
தாரகாமலநிஜதந்தகாந்த்யா
தாமஸீ ஹஸதீதி விசித்ரம் || (ராம)

7. ச்ருண்வதா கோபபாலககீதம்
ஸ்ரீதரேண கோகுலமாயாதம்
த்ருணசரானுஸரேண ஸமுதிதம்
தீர்நாராயணதீர்த்தபணிதம் ||

(ராம)

கீர்த்தனம்—39

- ப. நண்பா, ஹே ராமா, ஹே கிருஷ்ணா, இனி அழகிய அனு. கோகுலத்தை அடைவோமாக.
1. சூரியன் இப்பொழுது தாமரைப் பூ போன்று மலை வாயில் விழுகிறான். தாமரை ஓடையே வாட்ட முற்றது போல் காண்கிறது. சந்திரன் ஆம்பல் பூவை அனுசரித்து வானத்தில் வருகிறான். ஓடையானது மலர்ந்த பூக்களால் நகைப்பது போல் காண்கிறது. (ஹே, ராமா, ஹே கிருஷ்ணா).
 2. தன்னுடைய கணவனான சந்திரனை மனைவியான இரவானது அன்புடன் பார்க்கிறது. மிகக் கெட்ட வனான மன்மதன் எனப்படும் செம்படவனுக்கு பெண்கள் ஆகிற மீன்கள் கூட்டம் மெல்ல மெல்ல வசமாகின்றது. (ஹே, ராமா, ஹே, கிருஷ்ணா).
 3. தாமரைப் பூக்களின் உள்ளே சேர்ந்திருக்கும் வண்டுகளின் கூட்டம் நிறைய பாட்டு ரஸத்துடனும் அங்குள்ள மகரந்தத்துடனும் கூடி இருக்கிறது அழகிய உன் புல்லாங்குழலிலிருந்து வெளிவரும் ஒலியால் பசுக்களுடைய கூட்டமும் வேகத்துடன் கோகுலத்திற்கு செல்ல முற்பட்டுள்ளது. காண் பாயாக. (ஹே, ராமா, ஹே, கிருஷ்ணா).
 4. (நீர்த்தேக்கத்தில்) அழகிய நிறைந்த நீர்களில் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருக்கமாகச் சேர்ந்து இருந்த கணவனும் மனைவியுமாக இருந்த சக்ரவாகப் பசுபிகள் பிரிந்து விட்டன. வளைந்த கழுத்துடன் கூடிய, பிரிந்த சக்ரவாகப் பறவைகளின் ஒலிகளால் அழகியதான இந்த தாமரைப் பூக்களின் கூட்ட

- மானது இப்பொழுதே மூடிக் கொண்டது. (ஹே, ராமா, ஹே, கிருஷ்ணா)
5. செஞ்சந்தனத்தின் பூச்சால் அழகியவளும், கணவனிடம் ஆசை கொண்டவளுமான சிறிய பெண்போல் மேற்கு திக்கானது மாலைநேரத்தில் விளங்குகிறது. வெட்கம் இல்லாதவளும் மிகவும் ஆசைகொண்டவளுமான பெண்ணானவள் சிவந்த வெற்றிலைச் சாற்றை துப்புகின்றவள் போல் மேற்கு திக்கானது விளங்குகிறது. (ஹே, ராமா, ஹே, கிருஷ்ணா)
6. தாமரை மலர்களுக்கு நண்பனான கதிரவன் மேற்கு திக்கை அடைவதனால் (மத்யத்தை பானம் செய்வதனால்) தன்னுடைய உடலை வருணனைச் சேர்ந்த உலகத்திற்கு எடுத்துச் சென்றான் (மத்யமயமாகச் செய்துவிட்டான்). இரவானது நட்சத்திரங்கள் ஆகிற தன்னுடைய பற்களின் சோபையால் சிரிப்பவள் போல் காணப்படுகிறாள். இது மிகவும் ஆச்சரியம் (ஹே, ராமா, ஹே, கிருஷ்ணா)
7. இவ்விதம் இடையர்களால் புகழ்ந்து பாடியதை செவி சாய்த்தவனான ஸ்ரீபாலகிருஷ்ணனும் கோகுலத்தை வந்தடைந்தார். இவ்விதம் ஆயர்பாடியில் உள்ள பசுக்களுடன் கூடச் செல்லும் இடையர்களால் பாடப்பட்டது, ஸ்ரீநாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகளால் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. (ஹே, ராமா, ஹே, கிருஷ்ணா).

श्लो ॥

उषित्वा गोकुले रात्रौ बलेन सहितस्सुखम् ।

उषस्युत्थाय गोविन्दश्चोदयामास गा वनम् ॥106॥

अद्य भाण्डीरकं नाम वनं यामो वयं मुदा ।

इत्याह¹ भगवान् बालान् बलञ्च बलिनां वरम् ॥107॥

சீலோ—106-107

உஷித்வா கோகுலே ராத்ரௌ பவேன ஸஹிதஸ்ஸுகம் |
 உஷஸ்யுத்தாய கோவிந்தச்சோதயாமாஸ கா வனம் ||
 அத்ய¹ பாண்டரகம் நாம வனம் யாமோ வயம் முதா|
 இத்யாஹ பகவான் பாலான் பலஞ்ச பலினாம் வரம் ||

செ—106-107

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பலராமனுடன் கோகுலத்தில் இரவு நேரத்தைச் சுகமாகக் கழித்து விட்டு, அதிகாலையில் எழுந்திருந்து காட்டிற்கு பசுக்களை ஓட்டிச் சென்றார்.

பகவானான பாலகிருஷ்ணன் பலசாலிகளுள் சிறந்த பலராமனையும் கோபகுமாரர்களையும் இன்று நாம் அனைவரும் 'பாண்டரகம்' எனப்படும் காட்டிற்கு சந்தோஷமாக செல்வோமாக என்று கூறினார்.

(விளக்கம்-1) भाण्डीरकम् ஸ்ரீமத்பாகவதம் 10வது ஸ்கந்தம், 18-வது அத்தியாயத்தில், 22-வது சீலோகத்தில் भण्डीरकं नाम वटं जग्मुः कृष्णपुरोगमाः || என்று, 'பாண்டரகம்' என்பது ஒரு 'ஆலமரம்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தஸ்வாமிகள் பாண்டரகம் என்ற காடு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பாண்டரகம் என்ற மரம் இருக்கும் காடும் அந்தப் பெயரால் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாகக் கொள்ள வேண்டும்.

गीतं - 40 ||

सावेरि - आदि ||

प || राम राम विचरामो वयं रम्यभाण्डीरकं वनमधुना ||

अनु || राम रविकिरणदूरं रमणीयसरोवरबहुलम् || (राम राम)

चन्द्रकान्तोपलमणिबालुकं
 चारुतरङ्गरीसुन्दरसलिलं

चन्दनचम्पकमन्दार-

छायातिमिरसूर्यमणिजालं ॥1॥

(राम राम)

उन्नततरुषु समुन्नतबलवत्-

पन्नगरिपुमुखा निहृतविहगाः

उन्मत्ता इव सन्नद्धा युधि

मन्यन्ते मुहुरिह खलु योद्धुं ॥2॥

(राम राम)

नन्दनं वनमेतदुपमितं

नानारसफलैरपि मधुसुधया

मन्दमारुतस्पन्दनविगळित-

मन्दारादिश्रीचन्दनकुसुमैः ॥3॥

(राम राम)

मुक्ताफलसुममुद्रितवल्ली-

सक्तमधुव्रतशम्सितविभवं

त्यक्ताशम्सद्दिवि वनमेतत्

चेतस्पृहयति दिव्यवधूनां ॥4॥

(राम राम)

स्वर्गारोहणसोपानपङ्क्तिरिव

सुरलोकावधिसुन्दरविटपाः

निर्गळितोपममतिरमणीयं

निहृतसकलसन्तापविभूति ॥5॥

(राम राम)

बन्धुप्रिय इव बन्धूनयमिह

सन्धत्ते किल सादरमस्मान्

मन्दस्मेरसुधामधुसेचन-

मङ्गळपूर्वमहोवनदेशः ॥6॥

(राम राम)

नारायणफणितं रमणीयं

घीरोदात्तगिरा बलभद्रं

घोराघौघनिवारणमेतत्
नारायणतीर्थार्यसुघटितं ॥7॥

(राम राम)

கீதம்-40

ஸாவேரி—ஆதி

ப. ராம ராம விசராமோ வயம் ரம்பபாண்டீரகம் வனமதுனா
அனு. ராம ரவிகிரணதூரம் ரமணீயஸரோவரபஹுளம் || (ராம ராம)

1. சந்த்ரகாந்தோபலமணிவாலுகம்
சாருதரஜீஸுந்தரஸலிலம்
சந்தனசம்பகமந்தார-
சாயாதிமிரஸூர்யமணிஜாலம் || (ராம ராம)

2. உன்னததருஷு ஸமுன்னதபலவத்-
பன்னகரிபுமுகா நிந்ஹுதவிஹகா:
உன்மத்தா இவ ஸந்நத்தா யுதி
மன்யந்தே முஹூரிஹ கலு யோத்தும் || (ராம ராம)

3. நந்தனம் வனமேததுபமிதம்
நாநாரஸபலைரபி மதுஸுதயா
மந்தமாருதஸ்பந்தனவிகளித
மந்தாராதி ஸீசந்தனகுஸுமை: || (ராம ராம)

4. முக்தாபலஸுமமுத்ரிதவல்லீ-
ஸக்தமதுவ்ரதசம்ஸிதவிபவம்
த்யக்தாசம்ஸத்திவி வனமேதத்
சேதஸ்ஸ்ப்ருஹயதி திவ்யவதூனாம் || (ராம ராம)

5. ஸ்வர்காரோஹணஸோபானபங்க்திரிவ
ஸுரலோகாவதிஸுந்தரவிடபா:
நிர்களிதோபமமதிரமணீயம்
நிந்ஹுதஸகலஸந்தாபவிபூதி || (ராம ராம)

6. பந்துப்ரிய இவ பந்துரனயமிஹ
ஸந்தத்தே கில ஸாதரமஸ்மாண்
மந்தஸ்மேரஸுதாமதுஸேசன-
மங்களபூர்வமஹோ வனதேச: || (ராம ராம)

7. நாராயணபணிதம் ரமணீயம்
 தீரோதாத்தகிரா பலபத்ரம்
 கோராகௌகநிவாரணமேதத்
 நாராயணதீர்தார்யஸுகடிதம் ||

(ராம ராம)

கீர்த்தனம்—40

ப. ஹே ராமா, நாம் அனைவரும் சூரிய கிரணங்கள் அஹு. படாமல் குளுமையாகவும் நிழல் உள்ளதாகவும் இருப்பதும், அழகிய பல நீர்த்தேக்கங்களுடன் கூடியதுமான மிகவும் உள்ளத்தை ஆகர்ஷிக்கும் பாண்டிரகம் என்னும் காட்டிற்கு செல்வோமாக.

1. சந்திரகாந்தக் கற்களால் ஆன சிறிய கல்துண்டுகளும், மணல்களும் உள்ள நீர்த்தேக்கங்களில் மிக்க அழகாக ஓடுகின்ற நீர் நிரம்பியதும் சந்தன, சம்பக, மந்தார மரங்களின் நிழலால் ஏற்பட்ட இருட்டை அகற்று கின்ற சூரியகாந்தக் கல்லுடன் கூடியதுமான (பாண்டிரகம் செல்வோமாக).

2. உயர்ந்த மரங்களில் மிகவும் உயர்ந்தவகைளும், மிகவும் சக்தி வாய்ந்த பாம்புகளை அழிக்கின்ற கருடப் பறவை முதலானவைகள் சிறிய பறவைகளை தனக்கு அடிமையாகச் செய்து கொண்டு மிகவும் மதம் பிடித்து அடிக்கடி போர் புரிவதற்கு தயாராய் இருப்பவைபோல் காணப்படுகின்றன. (அத்தகைய பாண்டிரகம் செல்வோமாக.)

3. இத்தகைய பாண்டிரகம் ஆனது பலவிதமான சுவைகளுடன் கூடிய பழங்களாலும், பூக்களிலிருந்து பெருகும் தேன் அமுதத்தாலும், தென்றல் காற்றால் அசைக்கப் பெற்று மந்தாரம், சந்தனம் முதலிய மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்து விழுந்த மலர்களாலும், நந்தனவனத்திற்கு ஒப்பானதாக இருக்கின்றது. (அத்தகைய பாண்டிரகம் செல்வோமாக.)

4. நல்முத்துக்கள் போல் வெண்மைநிறம் உள்ளவைகளும், மலர்ந்தவைகளுமான மலர்களுடன் கூடிய கொடிகளில் நிறைந்து கூடி இருக்கும் வண்டுகளால் அறிவிக்கப்படும் சிறப்பை உடையதும், தேவலோகத்தில் உள்ள மாதர்களுடைய உள்ளமானது வானவர்களின் தோட்டமான நந்தனவனத்தை வெறுத்து, பாண்டிரகத்தை விரும்புகின்றது. (அத்தகைய பாண்டிரகம் செல்வோமாக).
5. சுவர்க்கத்தை அடைவதற்கு படிக்கட்டுகளின் வரிசை போன்று அழகிய மரங்கள் சுவர்க்கலோகம் வரை நிறைந்து இருக்கின்றன. மேலும் எந்தவிதமான துன்பங்கள் இல்லாததும், உள்ளத்தை கவருவதும், இணையற்றதுமாக இருக்கிறது. (அத்தகைய பாண்டிரகம் செல்வோமாக).
6. அந்த பிரதேசமானது உறவினர்களிடம் அன்பு கொண்டவன் உறவினர்களை ஆதரவுடன் அழைப்பது போன்ற நம்மை ஆதரவுடன் புன்சிரிப்புடன் கூடிய அமுதம் போன்று மலர்களிலிருந்து தேன்களை வடித்துக் கொண்டு சந்தோஷத்துடன் ஏற்கிறது. (அத்தகைய பாண்டிரகம் செல்வோமாக).
7. மிகவும் அர்த்த புஷ்டியுள்ளதான சொற்களால் பலராமரைக் குறித்து ஸீகிருஷ்ணரால் கூறப்பட்டதும் மிகக் கொடிய பாவக்கூட்டங்களை இல்லாமல் செய்யக்கூடியதும், இத்தகைய பெருமை வாய்ந்ததுமான சீதமானது. ஸீநாராயணதீர்த்தரால் நன்கு பொருத்தப்பட்டிருக்கிறது. (பாண்டிரகம் செல்வோமாக).

श्लो ॥

गायं गायं वनमथशनैर्गोपबालैस्समेतो

देयं देयं करतलमिति प्रीतिदस्ताडयम्स्तत् ।

पायं पायं सरसवचनाह्लादपीयूधाराम्
सोयं मायी प्रविशति मुहुर्वादयन्वेणुमीशः ॥108॥

क्रीडामारब्धवान् कृष्णो जयशीलान्पराजिताः ।
स्कन्धे वहन्ति यस्यां तां बालकैस्सह सम्भ्रमात् ॥109॥

प्रलम्बो नाम गोपालवेषधारी महासुरः ।
पराजितो रौहिणेयं स्कन्धेनोद्वा पलायितः ॥110॥

सङ्केतस्थानमुल्लङ्घ्य पलायनपरो वलः ।
मां नयत्येष किं कार्यं वद कृष्णेत्यभाषत ॥111॥

वीर्यमावेदयन् कृष्णो बलभद्रस्य धीमतः ।
इदमाह महावीर्यमार्यं बलसमुन्नतम् ॥112॥

சீலோ-108-112

காயம் காயம் வனமதசனைர் கோபபாலைஸ்ஸமேதோ
தேயம் தேயம் கரதலமிதி ப்ரீதிதஸ் தாடயம்ஸ்தத் |
பாயம் பாயம் ஸரஸவசனாஹ்லாத பீயூஷதாராம்
ஸோயம் மாயி ப்ரவீசதி முஹூர்வாதயன்வேணுமீச: ||
க்ரீடாமாரப்தவான் க்ருஷ்ணோ ஜயசீலான்பராஜிதா: |
ஸ்கந்தே வஹந்தி யஸ்யாம் தாம்பாலகைஸ்ஸஹ ஸம்ப்ரமாத் ||
ப்ரலம்போ நாம கோபாலவேஷதாரீ மஹாஸூர: |
பராஜிதோ ரௌஹிணேயம் ஸ்கந்தேனோட்வா பலாயித: ||
ஸங்கேதஸ்தான முல்லங்க்ய பலாயனபரோ பல: |
மாம் நயத்யேஷ கிம் கார்யம் வத க்ருஷ்ணேத்யபாஷத ||
வீர்யமாவேதயன் க்ருஷ்ணோ பலபத்ரஸ்ய தீமத: |
இதமாஹ மஹாவீர்யமார்யம் பலஸமுன்னதம் ||

செ-108-112

இவ்விதம் பாலகிருஷ்ணன் ஆயர்பாடியில் உள்ள
இடையர் குழந்தைகளுடன் கூடியவராய் இடையிடையே
பாடிக்கொண்டும் அன்புடன் கைகளை நீட்டும்படிக் கூறி

தன் கரங்களாலேயே அடித்துக் கொண்டும் நண்பர்களான கோபகுமாரர்களுடன் கூட சுவை மிகுந்ததும், இன்பத்தை அளிப்பதுமான அமுதம் போன்ற சொற்றொடர்களை செவிகளால் பருகிக்காண்டு, இடையிடையே புல்லாங் குழலிலிருந்து ஒலியை எழுப்பி இசைக்கின்றவராகவும், உலகங்கள் அனைத்திற்கும் தலைவனும், மகா மாயாவி யுமான (ஸ்ரீபாலகிருஷ்ணன்) பாண்டீரக வனத்திற்குள் நுழைந்தார்.

யாதொரு விளையாட்டில் தோற்றவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்களைத் தோளில் தூக்கிக் கொண்டு செல்வார்களோ, அத்தகைய விளையாட்டை மிக்க பரபரப்புடன் கோப குமாரர்களுடன் விளையாடத் தொடங்கினார்.

அவ்விளையாட்டில் கோபகுமாரன் என்ற வேஷத்தில் மறைந்து கொண்டு விளையாட்டில் பங்கு கொண்ட வனான பிரலம்பன் என்ற கொடிய அசுரன் பலராமனால் தோற்கடிக்கப்பட்டு, பலராமனைத் தோளில் சுமந்து கொண்டு வேகமாக ஓடினான்.

அப்பொழுது பலராமன் கிருஷ்ணனைக் குறித்து, ஹே, கிருஷ்ணா, நம்முடைய விளையாட்டிற்கு ஆன நம்முடைய இடத்தைக் கடந்து மிகவும் தொலைவில் என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு செல்கிறான், நான் என்ன செய்ய வேண்டும், என்று வினவினார்.

மிக்க வலிமை வாய்ந்தவரும், எதிராளிகளால் தோற்கடிக்க முடியாத பெரும் பலம் படைத்தவருமான தன் தமையனான பலராமனைக் குறித்து மிக்க அறிவுள்ள பலராமருடைய உண்மையான வீரியத்தை நினைவுபடுத்திக் கொண்டு, கண்ணன் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

गीतं - 41 ॥

कापि - आदि ॥

प ॥

तावकं परभावमनुस्मर (तां) ॥

அனு ॥

சேவகசङ्கல்பசிद्धतनो पर-

दैवत नरभावभावनयालम् ॥

॥ தாவகம் ॥

स्मर तवातुलबलमतिवीर्यं

प्राहसञ्च बलभद्र गाम्भीर्यं

नरवपुर्धरमसुरमिमं जहि

नगवराधिकधैर्यं दुर्वीर्यं ॥1॥

॥ தாவகம் ॥

अघटितं घटयति तव माया¹

अखिललोकजननी

विघटितभवबन्धमूलमोह विशुद्ध-

विपुलबोधानन्दरसघन-जय भो ॥2॥ ॥ தாவகம் ॥

खेलने समयो नायमिह

बल नीलाम्बर तव भो

तालपताक ताडय कुटिलं

तव खेलनमित्रममरशत्रुभृत्यं ॥3॥ ॥ தாவகம் ॥

लोकबन्धुफणितमेतदाश्रित-

शोकमूलहरणं

भक्तसम्प्लिद्धिसाधकश्रीहरि-

भक्तनारायणतीर्थाभरणम् ॥4॥ ॥ தாவகம் ॥

கீதம்-41

காபி—ஆதி

ப. தாவகம் பரபாவமனுஸ்மர (தாம்) ॥

அனு. ஸேவகஸங்கல்ப ஸித்ததநோ பர-
தைவத நரபாவபாவனயாலம் ॥

(தாவகம்)

1. ஸ்மர தவாதுலபலமதிவீர்யம்
ஸாஹஸஞ்ச பலபத்ர காம்பீர்யம்

நரவயுர்தரமஸூரமிமம் ஜஹி
நகவராதிகதைய துர்வீர்யம் || (தாவகம்)

2. அகடிதம் கடயதி தவ மாயா¹
அகிலலோகஜனனீ
விகடிதபவபந்தமூலமோஹ விகத்த-
விபுலபோதானந்தரஸகன-ஜய போ || (தாவகம்)

3. கேலநே ஸமயோ நாயமிஹ
பல நீலாம்பர தவ போ
தாலபதாக தாடய குடிலம்
தவ கேலனமித்ரமரசத்ருப்ருத்யம் || (தாவகம்)

4. லோகபந்துபணித மேததாச்சிரித-
சோகமூலஹரணம்
பக்தஸம்ஸித்திஸாதகஸ்ரீஹரி-
பக்தநாராயணதீர்த்தாபரணம் || (தாவகம்)

கீர்த்தனம்—41

ப. ஹே, ஸ்ரீராமா, அடியார்களுடைய விருப்பங்களை அனு. நிறைவேற்ற வென்றே உடலை ஏற்று இருப்பவரே, தெய்வங்களுள் சிறந்த தெய்வமே, 'நான் ஒரு மனிதன்' என்ற எண்ணத்தை மறந்து விடுங்கள்.

1. தங்களை வழிபடுகின்றவர்களுக்கு எல்லாவிதமான துன்பங்களையும் அகற்றுகின்ற தங்களுடைய உண்மையான தெய்வத்தன்மையை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஹே, பலராமா, தங்களுடைய இணையற்ற வலிமையையும், எல்லைகடந்த பராக்ரமத்தையும், எதையும் உடனடியாகச் செய்து முடிக்கும் தன்மையையும் பிறரால் எளிதில் உணர முடியாத உள்ளத்தையும் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். பெரிய மலையைக் காட்டிலும் அதிகமான துணிச்சலும் பராக்ரமமும் படைத்தவரே, மனித உடலை அடைந்திருப்பவனும் துஷ்டனாக இருப்ப

வனுமான இந்த பிரலம்பன் என்ற அசுரனைக் கொன்று விடுங்கள்.

2. இவ்வுலகில் அனைத்தையும் படைக்கின்ற தங்க ளுடைய மாயையானது முடியாத காரியங்களை எல்லாம் முடித்துவைக்கும் பெருமை வாய்ந்தது. பிறப்பு ஆகிற சம்சாரத்திற்கு மூலகாரணமான அக்ஞானத்தை ஒழித்தவரும், தூய்மையானதும், உண்மையானதுமான அறிவு ஆனந்தம் இவற்றின் வடிவமாய் இருப்பவருமான தாங்கள் சீக்கிரமே வெற்றி பெருங்கள்.

(விளக்கம்-1) இந்த இரண்டாவது சரணத்தில் அঘटितं घटयति तव माया என்று வருவதில் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரபகவத்பாதர் தனது, “மாயா பஞ்சகத்தில்” கூறியுள்ளதை அனுசரித்து, ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகள் மாயா என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

(மாयापञ्चकं - முதல் ஸ்லோகம்)

**निरुपमनित्यनिरंशकेऽप्यखण्डे मयि चिति सर्वविकल्पनादिशून्ये ।
घटयति जगदीशजीवभेदम् त्ववटितघटनापटीयसी माया ॥**

3. நீல நிறப்பட்டாடையை உடுத்தியிருக்கும் ஹே, பலராமா, அசுரர்களுடன் விளையாடிக் கொண்டு இருப்பதற்கு இது ஏற்ற காலம் அல்ல. பனை மரத்தைக் கொடியில் கொண்டவரே, பலராமா, மிகவும் கெட்ட புத்தி உள்ளவனும், விளையாட்டில் நண்பனாக நடித்தவனும், கம்சனுடைய வேலைக் காரணமான, இவ்வசுரனை அடித்துக் கொல்லுங்கள்.
4. இவ்வுலகத்திற்கு உற்ற உறவினனாக இருக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினால் கூறப்பட்ட இவ்வுப தேசம் அண்டியவர்களின் துன்பத்திற்கு காரணமான அக்ஞானத்தை அழிப்பதாகும். அடியார்களுக்கு எல்லாவிதமான நலன்களையும் அளிக்கின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனின் தொண்டனான ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தருக்கு இந்த கீதம் அணிபோல் அமைந்ததாகும்.

श्लो ॥

जघान बलभद्रस्तं श्रीकृष्णेन प्रचोदितः ।
प्रलम्बं मुष्टिना मूर्ध्नि प्रलम्बो निपपात च ॥113॥

अघासुरबकासुरप्रमुखकंसदूतासुराः
हतास्तु हरिणा गुणव्यतिकरप्रसूताः खलाः ।
वने विचरता घने वकुळमञ्जरीपुञ्जिका-
स्रवन्मधुञ्जरीचरन्मधुपकामविद्यागुरौ ॥114॥

दृष्ट्वा दावानलं बालाः कृष्ण कृष्णेति चुक्रुशुः ।
गृहीत्वाञ्जलिना कृष्णो दावानलमभक्षयत् ॥115॥

जीर्णो दावानलो यस्य जाठरेण महात्मना ।
बालास्तमस्तुवन् कृष्णं वेदान्तैर्यस्तु लक्ष्यते ॥116॥

श्रीगोपालकमेकमेव परमं दैवं सदा मानये
श्रीवत्साङ्कितवक्षसं श्रितजनाधारं समाराधये ।
आम्नायान्तसरोजहंसमखिलानन्दात्मकं शाश्वतम्
कुक्षिस्थाखिललोकरक्षकममुं गीर्वाणगेयं प्रभुम् ॥117॥

சீலோ—113-117

ஜகான பலபத்ரஸ்தம் ஸ்ரீகிருஷ்ணேன ப்ரசோதித: ||
ப்ரலம்பம் முஷ்டிணா மூர்த்னி ப்ரலம்போ நிபபாத ச ||
அகாஸுரபகாஸுரப்ரமுககம்ஸதூதாஸுரா:
ஹதாஸ்து ஹரிணா குணவ்யதிகரப்ரஸூதா: கலா: |
வனே விசரதா கனே வகுளமஞ்ஜரீபுஞ்ஜிகா-
ஸ்ரவன்மதுஜரீசரன்மதுபகாமவித்யாகுரௌ ||
த்ருஷ்ட்வா தாவானலம் பாலா: க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணேதி சுக்ருசு: |
க்ருஹீத்வாஞ்ஜலினா க்ருஷ்ணோ தாவானலமபக்ஷயத் ||
ஜீர்ணோ தாவானலோ யஸ்ய ஜாடரேண மஹாத்மநா |
பாலாஸ்தமஸ்துவன் க்ருஷ்ணம் வேதாந்ததர்யஸ்து லக்ஷ்யதே ||

ஸ்ரீகோபாலகமேகமேவ பரமம் தைவம் ஸதா மானயே
ஸ்ரீவத்ஸாங்கிதவக்ஷஸம் ச்ரிதஜநாதாரம் ஸமாராதயே |
ஆம்நாயாந்தஸரோ ஜஹம்ஸமகிலாநந்தாத்மகம் சாச்வதம்
குக்ஷிஸ்தாகிலலோகரக்ஷகமமும் கீர்வாணகேயம் ப்ரபும் ||

செ—113-117

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினால் தூண்டப்பட்ட ஸ்ரீ பலராமர், அந்த பிரலம்பன் என்ற அசுரனை தனது கை முஷ்டியினால் தலையில் குட்டிக் கொன்றார். பிரலம்பனும் கீழே விழுந்து உயிர் இழந்தான்.

ரஜோகுணம் தமோகுணம் இவைகளின் சேர்க்கையால் தோன்றியவர்களும், மிக்க கொடியவர்களுமான அகாசுரன், பகாசுரன் முதலிய கம்சனுடைய ஏவலாட்கள், மகிழும்பூக் கொத்துக்களின் கூட்டங்களிலிருந்து பெருகி வரும் தேன்களை பானம் செய்கின்ற வண்டுகள் நிறைந்த காமதேவனுடைய சிருங்கார வித்தைக்கு ஆசிரியராகவே இருக்கின்ற மிகவும் நெருக்கமான அந்த வனத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் கிருஷ்ணபரமாத்வினால் கொல்லப்பட்டார்கள்.

கோபகுமாரர்கள் தங்களைச் சற்றிலும் காட்டுத் தீ பரவி வருவதைப் பார்த்து அச்சம் அடைந்தவர்களாய், 'ஹே, கிருஷ்ணா' என்று கிருஷ்ணனை அழைத்தார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தன் கைகளால் அதை எடுத்துப் புசித்துவிட்டார். மறைகளின் முடிவுகளில் யாதொரு கிருஷ்ண பரமாத்மா, மறைபொருளாக உபதேசிக்கப்படுகின்றாரோ, எந்த கிருஷ்ணபரமாத்மாவானவர், அபரிமிதமான பெருமை வாய்ந்த தன் வயிற்றினுள் இருக்கும், ஜாடராக்னியினால் காட்டுத் தீயை இல்லாமல் செய்தாரோ, அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த கிருஷ்ணனை கோப குமாரர்கள் புகழ்ந்து துதித்தார்கள்.

வேதாந்தங்கள் ஆகிற தாமரை மலர்களில் சஞ்சரிக்கின்ற அன்னப்பறவையாக இருக்கின்றவரும், அனை

வருக்கும் ஆனந்த ரூபியாய் இருப்பவரும், எப்பொழுதும் தன் வயிற்றினுள் இருக்கும் எல்லாவிதமான உயிர்களையும் காப்பவரும், ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மச்சத்துடன் கூடிய மார்பை உடையவரும், தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு புகலிடமாய் இருப்பவரும் அனைவருக்கும் தலைவரும், சிறந்த தெய்வமுமான, அந்த பாலகிருஷ்ணன் என்ற ஒருவரையே எப்பொழுதும் பகுமானிக்கின்றேன். பக்தியோடு பஜனை செய்கின்றேன்.

गीत-42 ॥

कल्याणी - झम्पा ॥

प ॥ श्रीगोपालकमेकमेव दैवतं हृदये ॥

अनु ॥ आगमारविन्दवृन्दहंसमाकलये ॥ ॥ श्रीगोपाल ॥

निजजनस्वर्गापवर्गनित्यदातारं
अजमव्ययमादिदेवमनुपमाचारं
विजयसारथिमशेषविदुषामाधारं
भुजबलनिर्जितवैरिभूपालशूरं ॥1॥ ॥ श्रीगोपाल ॥

सर्वलोकैकशरण्यचरणारविन्दं
दुर्विनीतमदभङ्गदोर्दण्टवृन्दं¹
निर्विशेषनिरन्तरनिर्मलानन्दं
गीर्वाणगन्धर्वकोटिगीतगोविन्दं ॥2॥ ॥ श्रीगोपाल ॥

रक्षितसर्वभुवनलक्षणमेकं
पक्षिराजवाहं विपक्षशिक्षकं
कृक्षिगतजगदण्डकोटिधारकं
अक्षीणगोकुलनिवासलक्ष्मीनायकं ॥3॥ ॥ श्रीगोपाल ॥

நாரदादिमुनिगोयनामधेयकं
²नामरूपनिर्वाहकमरूपमनामकं
 वारिजासनादिनुतं निवारितशोकं
 नारायणानन्दतीर्थानन्ददायकं ॥4॥ ॥ श्रीगोपाल ॥

கீதம்-42

கல்யாணி—ஜம்பா

- ப. ஸ்ரீகோபாலகமேகமேவ தைவதம் ஹ்ருதயே ॥
- அனு. ஆகமாரவிந்தப்ருந்தஹம்ஸமாகலயே ॥ (ஸ்ரீ)
1. நிஜஜனஸ்வர்காபவர்கநித்யதாதாரம்
 அஜமவ்யயமாதிதேவமனுபமாசாரம்
 விஜயஸாரதிமசேஷவிதுஷாமாதாரம்
 புஜபலநிர்ஜிதவைரிபூபாலகூரம் ॥ (ஸ்ரீ)
 2. ஸர்வலோகைகசரண்யசரணாரவிந்தம்
 தூர்வினீதமதபங்கதோர்தண்டப்ருந்தம்¹
 நிர்விசேஷநிரந்தரநிர்மலானந்தம்
 கீர்வாணகந்தர்வகோடிகீதகோவிந்தம் ॥ (ஸ்ரீ)
 3. ரக்ஷிதஸர்வபுவனலக்ஷணமேகம்
 பக்ஷிராஜவாஹம் விபக்ஷசிக்ஷகம்
 குக்ஷிகதஜகதண்டகோடீதாரகம்
 அக்ஷணகோகுலநிவாஸலக்ஷயீநாயகம் ॥ (ஸ்ரீ)
 4. நாரதாதிமுனிகேயநாமதேயகம்
²நாமரூபநிர்வாஹகமரூபமநாமகம்
 வாரிஜாஸனாதிநுதம் நிவாரிதசோகம்
 நாராயணானந்ததீர்த்தாநந்ததாயகம் ॥ (ஸ்ரீ)

கீர்த்தனம்—42

- ப. மறைகள் ஆகிற தாமரை மலர்களின் கூட்டங்களுக்கு
 அனு. அன்னப்பறவை போல விளங்கும் சிறிய கோபகுமார
 வடிவம் தாங்கிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனையே பெரிய
 தெய்வமாக உள்ளத்தில் தியானம் செய்கிறேன்.

1. தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு அவர்களின் விருப்பப்படி எப்பொழுதும், சுவர்க்க போகத் தையும், மோக்ஷத்தையும் அளிப்பவரும், பிறப்பு அற்றவரும், அழிவு அற்றவரும், முழுமுதற்கடவுளும், இணையற்ற செயல்புரிகின்றவரும், அர்ஜுனனுக்கு தேர் ஓட்டும் சாரதியாய் இருந்தவரும், அறிஞர்கள் அனைவருக்கும் புகலிடமாய் இருப்பவரும், தன் திருக்கரத்தின் வலுவால் பகைவர்களான வேந்தர்களை வென்றவரும், இணையற்ற பராக்ரமம் படைத்தவருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனையே பெரிய தெய்வமாக எண்ணுகிறேன்).
2. உலகங்கள் அனைத்தையும் காப்பாற்றும் இயல்புடைய திருவடித்தாமரைகளை உடையவரும், மிகக் கொடுமையான செயல்கள் புரிகின்ற (இரண்யகசிபு போன்ற) தீயவர்களை அழிக்கும் நிண்ட திருக்கரங்களின் கூட்டத்தை உடையவரும், வேறுபாடு இன்றி இடையராது தூய்மையான பேரானந்த வடிவனும் கோடிக்கணக்கான வானவர்கள் ஆகியவர்களால், 'கோவிந்தா' என்று பக்தியுடன் கூறி புகழ்ந்து பாடப்பட்டவருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனையே பெரிய தெய்வமாக எண்ணுகிறேன்).

(விளக்கம்-1) दोर्दण्डवृन्द — 2-வது சரணம், 2-வது அடி-இங்கு ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகள் இரண்ணியகசிபுவைக் கொண்டு, பிரஹலாதனுக்கு அருள்புரிந்த நரஸிம்மமூர்த்திக்கு, “நான்கு பக்கங்களிலும் கைகள் ஆகிற நூற்றுக்கணக்கான சேனைகளுடன் கூடியவர்” என்று வியாசமுனிவர் பாகவதம், 7-வது ஸ்கந்தத்தில் வர்ணித்திருப்பதை நினைவில் கொண்டு கண்ணனை நரஸிம்மராகப் பாவித்துக் 'கைகளின் கூட்டத்தை' உடையவர் என்று கூறியுள்ளார்.

3. உலகங்கள் அனைத்தையும் காப்பாற்றுகின்றவன் என்ற இலக்கணத்திற்கு இலக்கானவரும், இரண்டற்றவரும், பறவை வேந்தனான கருடன் மீது ஏறிச்

செல்பவரும், நல்லோர்களுக்கு துன்பத்தைத் தரும் பகைவர்களை வேருடன் அகற்றுபவரும், தனது வயிற்றினுள் அநேகம் பிரும்மாண்டங்களைத் தாங்கி காப்பாற்றுகின்றவரும், ஒருவிதமான குறைவும் இல்லாத கோகுலம் எனப்படும் தூய்மையான தேசத்தில் வசிப்பவரும், செல்வத் தலைவியின் கணவருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனையே பெரிய தெய்வமாக எண்ணுகிறேன்).

4. நாரதர் முதலான மாமுனிவர்களால் புகழ்ந்து போற்றிக் கூறப்படும் திருநாமங்களை உடையவரும், பெயருடனும், உருவத்துடனும் காணப்படும் உலகங்கள் அனைத்தையும் தன்னுள் வைத்து தாங்குபவரும், பெயரும் உருவமும் அற்றவரும், தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரும்மன் முதலிய வானவர்களால் துதிக்கப் பெற்றவரும், அவர்கள் துன்பத்தைத் தீர்த்து வைத்தவரும், ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தருக்கு பேரானந்தத்தை அளித்தவருமான (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையே பெரிய தெய்வமாக எண்ணுகிறேன்)

(விளக்கம்-2) நாமரூபநிர்வாகம் 4-வது சரணம், 2-வது அடி-சாக்தோக்யம் எனப்படும் ஸாமவேத உபநிஷத் 8-வது அத்யாயத்தில் “நாமம், ரூபம் அற்ற உருவானது பெயரும், உருவமும் உள்ளதைத் தாங்கிநிற்கிறது” என்றிருப்பதை இங்கு ஸ்ரீநாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகள் நினைவுபடுத்துகிறார்.

ஐ ||

इत्थं गोपालकैर्गीतो भगवान् भक्तकामदः ।

गोभिर्गोपालकैः कृष्णो गोकुलं पुनरागतः ॥118॥

சீலோ—118

இத்தம் கோபாலகைர்கீதோ பகவான் பக்தகாமத: |

கோபிர்கோபாலகை: க்ருஷ்ணோ கோகுலம் புனராகத: ||

செ—118

அடியார்களின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்ற வரும், ஆறுவித கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவருமான, ஸ்ரீகருஷ்ண பரமாத்மா, ஆயர்பாடியில் உள்ள இடையர் குழந்தைகளால் இவ்விதம் துதிக்கப் பெற்றவராய் அந்தக் குழந்தைகளுடனும், பசுக்களுடனும், கோகுலத்தை வந்தடைந்தார்.

इति श्रीनारायणतीर्थविरचितायां
श्रीकृष्णलीलातरङ्गिण्यां
श्रीकृष्णगोपालनवर्णनं नाम चतुर्थस्तरङ्गः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தவிரசிதாயாம்
ஸ்ரீ க்ருஷ்ணலீலா தரங்கிண்யாம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணகோபாலனவர்ணனம் நாம
சதுர்த்தஸ்தரங்க: ஸமாப்த: ||

இவ்விதமாக ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலாதரங்கிணீ என்ற நூலில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் பசுக்களைக் காப்பாற்றுவதை வருணிக்கும் நான்காம் தரங்கமும், வேங்கடேசப்ரியை எனப்படும் அதனுரையும் முற்றிற்று.

ओं

ओं महागणपतये नमः ।

ओं श्री वेङ्कटेशाय नमः । ओं श्री कृष्णाय परब्रह्मणे नमः ।

श्री कृष्ण लीला तरङ्गिणी ।

पञ्चमस्तरङ्गः ॥

श्रीकृष्णगोपीवस्त्रापहारगोवर्धनोद्धार-
वर्णनाभिनयः क्रियते ॥

பஞ்சமஸ்தரங்க ॥

ஸ்ரீக்ருஷ்ணகோபீவஸ்த்ராபஹாரகோவர்தனோத்-
தாரவர்ணனாபிநய; க்ரியதே ॥

ஐந்தாம் தரங்கம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா கோபிகைகளின் வஸ்த்ராப
ஹாரம் செய்தது, கோவர்த்தன மலையைத் தூக்கியது, ஆகிய
வர்ணனை அபிநயிக்கப்படுகிறது.

श्लो ॥

गोपीवस्त्रापहारारव्यं चरित्रमभिनीयते ।

गोवर्धनाद्रेरुद्धारचरितं हरिणा कृतम् ॥119॥

पात्रप्रवेशस्तु पुनर्नन्दो गोप्यस्ततः परम् ।

बलकृष्णौ ततः कृष्णकृतं वस्त्रापहारणम् ॥120॥

उद्धृत्य रक्षिते चास्मिन् गोकुलेऽद्रिं कृता स्तुतिः ।

इन्द्रेण कामधेन्वा च कृष्णस्यात्रैष सङ्ग्रहः ॥121॥

नितम्बिनीगणं हृदे दिगम्बरं विलोक्य त-
 द्वराम्बरं बहिःस्थितं कराम्बुजे समुद्रहन् ।
 बहून्नते तटद्रुमे महोन्नतो हरिःस्थितो
 वदन्विचित्रनर्म तं हसन्नगायदेदृशम् ॥122॥

बद्ध्वा दुकूलं शाखाग्रे कुतूहलतया हरिः ।
 वल्लवीवल्लभः कृष्णो हसन्नित्यमुवाच ताः ॥123॥

ச்லோ—119-123

கோபீவஸ்த்ராபஹாராக்யம் சரித்ரமபிநீயதே |
 கோவர்த்தனாத்ரேருத்தாரசரிதம் ஹரிணா க்ருதம் ||
 பாத்ரப்ரவேசஸ்து புனர்நந்தோ கோப்யஸ்தத: பரம் |
 பலக்ருஷ்ணௌ தத: க்ருஷ்ணக்ருதம் வஸ்த்ராபஹாரணம் ||
 உத்த்ருத்ய ரக்ஷிதே சாஸ்மின் கோகுலேத்ரிம் க்ருதா ஸ்துதி: |
 இந்த்ரேண காமதேன்வா ச க்ருஷ்ணஸ்யாத்ரேஷ ஸங்க்ரஹ: ||
 நிதம்பிநீகணம் ஹ்ரதே திகம்பரம் விலோக்ய த-
 த்வராம்பரம் பஹி; ஸ்திதம் கராம்புஜே ஸமுத்வஹன் |
 பஹுன்னதே தடத்ருமே மஹோன்னதோ ஹரி: ஸ்திதோ
 வதன் விசித்ரநம் தம் ஹஸன்னகாயதேத்ருசம் ||
 பத்வா துகூலம் சாகாக்ரே குதூஹலதயா ஹரி: |
 வல்லவீவல்லப: க்ருஷ்ணோ ஹஸன்னித்தமுவாச தா: ||

செ—119-123

(இந்த 5-வது தரங்கத்தில்) ஆயர்பாடியில் உள்ள பெண்களின் ஆடைகளை கண்ணன் அபகரித்த சரித்திரமும், பெரிய மழையிலிருந்து கோகுலத்தைக் காப்பாற்ற கண்ணன் கோவர்த்தன மலையைத் தூக்கித் தாங்கி நின்று கொண்டிருந்த சரித்திரமும் அபிநயிக்கப்படுகிறது.

இங்கு முதலாவதாக, நந்தகோபர், ஆயர்பாடியில் உள்ள கோபிகைகள், ஸ்ரீபலராமர், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஆகிய வர்கள் வருகை கூறப்படுகிறது. அதன்பின் ஆயர்பாடியில்

உள்ள பெண்களின் ஆடையை அபகரித்த கதை வர்ணிக்கப் படுகிறது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா கோகுலத்தைக் காப்பதற்காக, கோவர்த்தன மலையை எடுத்துத் தாங்கி, கோகுலத்தைக் காப்பாற்றியவுடன், தேவராஜனான இந்திரனும், காமதேனு எனப்படும் தேவலோகத்துப் பசுவும், கண்ணனை துதித்துப் பாடியது ஆகிய விஷயங்கள் இங்கு ஐந்தாம் தரங்கத்தில் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

யமுனையாற்றின் மடுவில் ஆடைகளை உடுத்திக் கொள்ளாதவர்களாக கோப கன்னிகைகள் கூட்டமாக நீரில் நிற்பதைக் கண்டு, உலகத்தினர் அனைவருக்கும் தலைவனான அந்தக் கிருஷ்ணன் யமுனையாற்றங்கரையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும், மிகவும் உயர்ந்ததான அவர்களது பட்டாடைகளை தாமரை போன்ற திருக்கரத்தால் அள்ளி எடுத்துக் கொண்டு ஆற்றங்கரையில் மிகவும் உயர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் ஒரு மரத்தின் மீது, அமர்ந்து சிரித்துக் கொண்டும், வேடிக்கைப் பேச்சுக்கள் பேசிக்கொண்டும் பின்வருமாறு கூறினார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் மரக்கிளையின் நுனியில் வேடிக்கை யாக கோபிமார்களின் ஆடைகளைக் கட்டிவிட்டு, கோபிகைகளுக்கு மிகவும் இஷ்டமான கண்ணன், நகைத்துக் கொண்டு, அவர்களை நோக்கி பின்வருமாறு கூறினார்.

गीत-43 ॥

केदारगौलं - आदि ॥

प ॥ आयाहि ब्रजयुवतीवृन्द त्वरया
मा याहि सलिले दूरम् ॥

अनु ॥ आयासो मा भवतु अलमधुना तव
तोयक्रीटया परया ॥

॥ आयाहि ॥

परिणामविरसफलोदयकर्मणि
पाटवमतिवितथं
परिणामविरहितपरमपुरुषमेव
भज जगदेकनाथं ॥1॥

॥ आयाहि ॥

परिगृहाण भुवनबाह्यदृगावरणम्
परिहरसि वृथा कथं
परमबान्धवस्तव प्रकटमेव वदति
परिहर खेलनबन्धं ॥2॥

॥ आयाहि ॥

आनन्दमयभवने तव जननी
सानन्दमनुसरति
मायातीतवपुषं माधवमेव जनकं
मानय मानय सति ॥3॥

॥ आयाहि ॥

हरिविरचितपरिहासकथारस-
गौरवसंस्मरणम्
गुरुभक्तशिवनारायणतीर्थकृतमिदं
गोविन्दजनभूषणं ॥4॥

॥ आयाहि ॥

கீதம்-43

கேதாரகௌளம்—ஆதி

ப. ஆயாஹி வ்ரஜ்யதீப்ருந்த த்வரயா
மா யாஹி ஸலிலே தூரம் ॥

அனு. ஆயாஸோ மா பவது அலமதுநா தவ
தோயக்ரீடயா பரயா ॥

(ஆயாஹி)

1. பரிணாமவிரஸபலோதயகர்மணி
பாடவமதிவிததம்
பரிணாமவிரஹிதபரமபுருஷமேவ
பஜ ஜகதேகநாதம் ॥

(ஆயாஹி)

2. பரிக்ருஹாண புவனபாஹ்யத்ருகாவரணம்
பரிஹரஸி வ்ருதா கதம்
பரமபாந்தவஸ்தவ ப்ரகடமேவ வததி
பரிஹர கேலனபந்தம் || (ஆயாஹி)
3. ஆனந்தமயபவனே தவ ஜனன்
ஸானந்தமனுஸரதி
மாயாதீதவபுஷம் மாதவமேவ ஜனகம்
மாநய மாநய ஸதி || (ஆயாஹி)
4. ஹரிவிரசிதபரிஹாஸகதாரஸ-
கௌரவஸம்ஸ்மரணம்
குருபக்தசிவநாராயணதீர்த்தக்ருதமிதம்
கோவிந்தஜனபூஷணம் || (ஆயாஹி)

கீர்த்தனம்—43

ப. ஹே, கோப கன்னிகைகளே, விரைவாக என் அனு. அருகாமையில் வந்து சேருங்கள். யமுனை ஆற்று நீரில் வெகுதூரம் செல்லாதீர்கள். சோர்வடையாதீர்கள். நீரில் விளையாடுவது என்பது போதுமானது.

1. ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் பொழுது, மிகவும் மோசமான உபயோகமற்ற பயன் ஏற்படுமானால், அத்தகைய காரியத்தை திறம்படச் செய்வது வீணாகும். முடிவற்ற, நிகரற்ற, உத்தம புருஷனும், இவ்வுலகத்தின் ஒரே தலைவனாகவும் இருக்கும் பரமாத்மாவையே ஆதரவுடன் வழிபடுங்கள்.
2. இவ்வுலகில் வெளிவிஷயங்களையே உற்று நோக்குபவர்களுக்கு மறைவாக இருக்கும் (உங்களுடைய ஆடைகளை) எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏன் வீணாக அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கின்றீர்கள். உங்களுக்கு உற்ற உறவினனாக இருப்பவன் தெளிவுபடக் கூறுகின்றான். நீரில் விளையாடும் எண்ணத்தை விடுங்கள்.

3. தங்களுடைய தோற்றத்திற்குக் காரணமான அன்னை யாய் இருக்கும் மாயையானவள் நல்லுறக்கமாகிற ஆனந்த வடிவான விடுதியில், ஆனந்த ரூபனான பரமாத்மாவை ஆச்ரயித்து இருக்கிறாள். நல்ல பண்பாடு உடைய நீங்கள் மாயையினால் தீண்டப் படாத வடிவம் உடையவரும், தங்களுக்குத் தந்தை யுமான ஸ்ரீமந்நாராயணனை மட்டுமே (மாயையின் சேர்க்கையில்லாமல்) ஆதரவுடன் வழிபடுங்கள், ஆதரவுடன் வழிபடுங்கள்.
4. இவ்விதம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினால் கோபிகை களிடம் கூறப்பட்ட மிகவும் ரஸமுள்ள வேடிக்கைப் பேச்சில் இருக்கும் பெருமையை நன்கு உணர்ந்து, கோவிந்தனை வழிபடும் ஜனங்களுக்கு, எப் பொழுதும் அணி (ஆபரணம்) போன்று உள்ளத்தில் வைக்கத் தகுந்த இவ்விஷயமானது, குருவினிடம் சிறந்த பக்தி உள்ள சிவநாராயணதீர்த்தரால் இயற்றப் பெற்றது.

श्लो ॥

गोविन्दं गोपिकानन्दं वदन्तं शर्मनर्म ताः ।

पुन्नागविटपाग्रस्थं पुण्यपुञ्जफलोदयम् ॥124॥

भक्तानुग्रहसव्यग्रगृहीताद्भुतविग्रहम् ।

इत्थं गोप्यो जगुः कृष्णं कण्ठध्वजले स्थिताः ॥125॥

ச்லோ—124-125

கோவிந்தம் கோபிகாநந்தம் வதந்தம் சர்மநர்ம் தா: |

புன்னாகவிடபாக்ரஸ்தம் புண்யபுஞ்ஜபலோதயம் ||

பக்தானுக்ரஹ ஸவ்யக்ரக்ருஹீதாத்புதவிக்ரஹம் |

இத்தம் கோப்யோ ஜகு: க்ருஷ்ணம் கண்டதக்னஜலே

ஸ்திதா: ||

செ—124-125

பசுக்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரும், கோபிகைகளுக்கு இன்பத்தை அளிப்பவரும், கோபிகைகளைக் குறித்து மகிழ்ச்சி தரும் பேச்சுகளைப் பேசுகின்றவரும், புன்னை மரத்தின் மீது அமர்ந்து இருப்பவரும், அடியார்களுடைய புண்ணிய குவியல்களின் பயனாய் தோன்றியவரும், தன்னை வழிபடும் அடியார்களை அருள் பாலித்துக் காப்பாற்றுவதற்கு என்று வியக்கத்தக்க உடலை ஏற்றுக் கொண்டவருமான, ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் குறித்து, யமுனை ஆற்றில் கழுத்தளவு நீரில் நின்று கொண்டு, ஆயர்பாடியில் உள்ள பெண்கள் இவ்விதம் கூறினார்கள்.

गीतं-44

पुन्नागवराळि - आदि ॥

प ॥ श्रीकृष्ण तावकमहिमा केन फण्यते ॥

अनु ॥ लोकालोकनावरणं लोकेश देहि नौमि ते ॥ ॥ श्री ॥

पुन्नागराजाधिरूढ
उन्नतवंशविस्तार

पुरुषोत्तम
छिन्नपापाखण्डितश्रीः ॥1॥

॥ श्री ॥

शाखाग्रलक्ष्यसद्विग्रह
शोकसागरादुद्धर मां

शं विधेहि भो
शुद्धभावं दर्शय भो ॥2॥ ॥ श्री ॥

नन्दयशोदानन्दन
सुन्दरहासविलास-

नलिननाभ
सूचितैरलं विमलाभ ॥3॥ ॥ श्री ॥

सर्वकामादिगुणक
शर्वरीनायकानन

सर्वपालन
शातकुम्भवर्णवसन ॥4॥ ॥ श्री ॥

गोविन्द किं करवाम गोपबालक
नव्यगोपीगोतमिदं नारायणतीर्थरचितम् ॥5॥ ॥ श्री ॥

கீதம்-44

புன்னாகவராளி—ஆதி

- ப. ஸ்ரீக்ருஷ்ண தாவகமஹிமா கேந பண்யதே ||
அனு. லோகாலோகநாவரணம்
லோகேச தேஹி நௌமி தே || || ஸ்ரீக்ருஷ்ண ||
1. புன்னாகராஜாதிருட புருஷோத்தம
உன்னதவம்சவிஸ்தார சின்னபாபாகண்டிதஹீ: ||
|| ஸ்ரீக்ருஷ்ண ||
2. சாகாக்ரலக்ஷ்யஸத்விக்ரஹ சம் விதேஹி போ
சோகஸாகராதுத்தர மாம் சுத்தபாவம் தர்சய போ ||
|| ஸ்ரீக்ருஷ்ண ||
3. நந்தயசோதாநந்தன நளினநாப
ஸுந்தரஹாஸவிலாஸ ஸலிசிதைரலம் விமலாப ||
|| ஸ்ரீக்ருஷ்ண ||
4. ஸர்வகாமாதிகுணக ஸர்வபாலன
சர்வநாயகாநன சாதகும்பவர்ணவஸன ||
|| ஸ்ரீக்ருஷ்ண ||
5. கோவிந்த கிம் கரவாம கோபபாலக
நவ்யகோபீகீதமிதம் நாராயணதீர்த்தரசிதம் ||
|| ஸ்ரீக்ருஷ்ண ||

கீர்த்தனம்—44

- ப. ஹே, கிருஷ்ணா, தங்களுடைய பெருமையானது,
அனு. ஒருவராலும் கூறமுடியாதது ஆகும். இவ்வுலகத்தின்
தலைவா, உங்களை வணங்குகின்றோம். உலகத்தினர்
எங்களைப் பார்க்காமல் இருப்பதற்கு உரிய
மறைவாய் இருக்கும் எங்களது ஆடைகளைக்
கொடுப்பீராக.

1. சிறந்த புன்னை மரத்தின் மீது வீற்றிருப்பவரே, மிகச் சிறந்த மகாபுருஷனே, மிகவும் உயர்ந்ததான தனது குலத்தை விரிவு படுத்துகின்றவரே, தீமையை ஒழித்தவரே, குறைவுபடாத ஐச்வர்யத்தை உடையவரே.
2. (வேதங்களாகிற மரக்கிளைகளின் நுனிகளாக, (முடிவாக) இருப்பவைகளான வேதாந்தங்களில் இருக்கும் तत्वमसि, अहं ब्रह्मास्मि முதலான மகாவாக்யங்களால் மறை பொருளாக அறியத்தகுந்த ஸச்சிதானந்த பரம் பொருளே), மாயா ஸம்பந்தமற்ற நிர்மலமான தங்களுடைய உண்மையான ஸ்வரூபத்தை எங்களுக்குக் காண்பியுங்கள். சோகம் நிறைந்த ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்றி விடுங்கள். நிலையான பேரானந்தத்தை அடையும் படிச் செய்யுங்கள்.
3. நந்தகோபருக்கும் யசோதைக்கும் அருமை மைந்தனே, நாபிதேசத்தில் தாமரை மலரை வைத்திருப்பரே, அழகிய சிரிப்புகளால் ஒன்றையும் மறைபொருளாக அறிவிக்க வேண்டாம். தூய்மையான ஒளிகளுடன் கூடியவரே.
4. வேதங்களால் கூறப்பட்ட எல்லாவிதமான காமங்கள், கந்தங்கள், ரஸங்கள் ஆகிய குணங்கள் நிறைந்தவரே, அனைவரையும் காப்பாற்றுகின்றவரே, சந்திரனை ஒத்த திருமுகத்தவரே, பொன்னிறமான பட்டாடையை அணிந்திருப்பவரே,
5. ஹே கோபாலா, ஹே கோவிந்தா, நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும், (என்று கூறுவீராக), இவ்விதம் ஆயர்பாடியில் உள்ள கோபகன்னிகைகளால் பாடப்பட்டது. ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரால் இங்கு கூறப்பட்டது.

ஐ ||

गोपीभिः प्रार्थितस्त्वेवं गोविन्दो भूर्यनुग्रहम् ।

कुर्वाणस्तासु सम्बादं भूयोप्यकृतसादरम् ॥126॥

சீலோ—126

கோபீபி: ப்ரார்த்தித்தஸ்த்வேவம் கோவிந்தோ பூர்யனுக்ரஹம் |
குர்வாணஸ்தாஸு ஸம்வாதம் பூயோப்யக்ருதஸாதரம் ||

செ—126

இவ்விதம் கோப கன்னிகைகளால் வேண்டிக்
கொள்ளப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா, அவர்களுக்கு
மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்த அருளைச் செய்கின்றவராய்,
மீண்டும் ஆதரவுடன் அவர்களுடன் சம்பாஷணம்
செய்தார்.

கீத - 45

தன்யாசி - ஆதி ||

ஸ்ரீகृஷ்ண: || 5 || ஆவரணம் மம நஹி தே தாது
தாவய கோபவதூஜனவூந்ந் ||

கோப்ய: || தேவ யதாவரணம் மம நீதம்
தேஹி விதோ தவதா ததநந்ந் ||

ஸ்ரீகृஷ்ண: || நீதம் நைவ மயா பரகீயம்
நைவ மமாவரணம் நிஜதஹ்யா || || ஆவரணம் ||

கோப்ய: || ஆஹ கृஹாண தவானிதி பூர்வ
தேஹி ததாவரணம் மம தந்யோ ||

ஸ்ரீகृஷ்ண: || அக்சிநிமீலநமேவ மயோக்தம்
ஸாக்ஷாதிஹ து கृஹாணாவரணம் || || ஆவரணம் ||

கோப்ய: || லோகாலோகநவிஹிதாவரணம்
லோகேஸ்வர மம தேஹி சமூதிதம் ||

श्रीकृष्णः ॥ लोकस्यावरणं न विधातुं
लोके कोऽपि समर्थः पुरुषः ॥ ॥ आवरणं ॥

गोप्यः ॥ कश्चन नालोकयति यथास्मान्
कलय तथाविधेमेवावरणं

श्रीकृष्णः ॥ ¹लोक्या नालोकयति हि लोके
²नालोक्यं कश्चन कमपि विरोधात् ॥
॥ आवरणं ॥

गोप्यः ॥ लोक्या एव वयं परभोग्याः
लोकेशावरणं तु विधेहि ॥

श्रीकृष्णः ॥ तर्हि तदावरणैरलमल्पैः
तस्य न किञ्चदलोक्यमिहास्ति ॥
॥ आवरणं ॥

गोप्यः ॥ ³किं नहि लौकिकसिद्धावरणं
⁴किं नो वयमिह लज्जाभरणाः ॥

श्रीकृष्णः ॥ युक्तिसहं नहि भवदावरणं
योगिभिरिति मीमांसितमबलाः ॥
॥ आवरणं ॥

गोप्यः ॥ अस्माभिर्न विधेयं किमपि
ह्यपगतमच्युत तद्वद भगवन् ॥
शिवनारायणतीर्थसुगीतं
श्रीहरिगोपीजनसम्वादं ॥ ॥ आवरणं ॥

கீதம்-45

தன்யாசி—ஆதி

ஸ்ரீக்ருஷ்ண: ॥ ஆவரணம் மம நஹி தே தாதும்
ப ॥ பாவய கோபவதூஜனப்ருந்த ॥

- கோப்ய: || தேவ யதாவரணம் மம நீதம்
தேஹி விபோ பவதா ததநந்த ||
- ஸ்ரீக்ருஷ்ண: || நீதம் நைவ மயா பரகீயம்
நைவ மமாவரணம் நிஜத்ருஷ்ட்யா || (ஆவரணம்)
- கோப்ய: || ஆஹ க்ருஹாண பவாநிதி பூர்வம்
தேஹி ததாவரணம் மம பந்தோ ||
- ஸ்ரீக்ருஷ்ண: || அக்ஷிநிமீலநமேவ மயோக்தம்
ஸாக்ஷாதிஹ து க்ருஹாணாவரணம் ||
(ஆவரணம்)
- கோப்ய: || லோகாலோகநவிஹிதாவரணம்
லோகேச்வர மம தேஹி ஸமுதிதம் ||
- ஸ்ரீக்ருஷ்ண: || லோகஸ்யாவரணம் ந விதாதும்
லோகே கோ஽பி ஸமர்த்த: புருஷ: || (ஆவரணம்)
- கோப்ய: || கச்சன நாலோகயதி யதாஸ்மான்
கலய ததாவிதமேவாவரணம் ||
- ஸ்ரீக்ருஷ்ண: || ¹லோக்யா நாலோகயதி ஹி லோகே
²நாலோக்யம் கச்சன கமபி விரோதாத் ||
(ஆவரணம்)
- கோப்ய: || லோக்யா ஏவ வயம் பரபோக்யா:
லோகேசாவரணம் து விதேஹி ||
- ஸ்ரீக்ருஷ்ண: || தர்ஹி ததாவரணைரலமல்பை:
தஸ்ய ந கிஞ்சிதலோக்யமிஹாஸ்தி || (ஆவரணம்)
- கோப்ய: || ³கிம் நஹி லௌகிகஸித்தாவரணம்
⁴கிம் நோ வயமிஹ லஜ்ஜாபரணா: ||
- ஸ்ரீக்ருஷ்ண: || யுக்திஸஹம் நஹி பவதாவரணம்
யோகிபிரிதி மீமாம்ஸிதமபலா: || (ஆவரணம்)
- கோப்ய: || அஸ்மாபிர்ந விதேயம் கிமபி
ஹ்யபகதமச்ச்யுத தத்வத பகவன் ||
சிவநாராயணதீர்த்தஸுகீதம்
ஸ்ரீஹரிகோபீஜனஸம்வாதம் || (ஆவரணம்)

கீர்த்தனம்—45

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்: ஆயர்பாடியில் உள்ள மங்கையர்களே உங்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாக என்னிடம், எனக்குச் சொந்தமான ஒரு ஆவரணமும், (ஒரு மறைப்பும்) இல்லை என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

கோபியர்கள்: முடிவற்றவரே, அனைவருக்கும் தலைவராய் இருக்கும் தேவா, ஹே கிருஷ்ணா, தங்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதான எங்களுடைய ஆவரணத்தை, (மறைக்கும் பொருளை) கொடுப்பீராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்: கோபியர்களே, என்னுடைய உண்மை அறிவில் எனக்குச் சொந்தமான ஆவரணம், (மறைப்புப் பொருள்) என்பது ஒன்றுமில்லை, பிறருக்குச் சொந்தமான மறைப்புப் பொருள் ஒன்றையும் நான் எடுத்துச் செல்லவுமில்லை.

கோபியர்கள்: எங்களுக்கு உற்ற உறவினரான, ஹே, கிருஷ்ணா, முன்பு தாங்கள் 'ஆவரணத்தை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினீர்களே, அந்த ஆவரணத்தைத் தருவீராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்: கோபியர்களே, நான் முன்பு, கண்களை மூடிகொள்வதையே, ஆவரணம் என்று குறிப்பிட்டேன். ஆகவே, நேரடியாக கண்களை மூடிக்கொள்ளுதல் என்ற ஆவரணத்தை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். (கண்களை மூடிக் கொள்ளுங்கள்.)

கோபியர்கள்: உலகங்கள் அனைத்திற்கும் தலைவனான, ஹே, கிருஷ்ணா, முன்பு எங்களால் கூறப்பட்டதும், உலகத்தினர்கள் எங்களைப் பார்க்காமல் இருப்பதற்காக ஏற்பட்டதான ஆவரணத்தைக் கொடுங்கள்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்: கோபியர்களே, இவ்வுலகத்தில் ஒரு மனிதனும் இவ்வுலகத்திற்கு மறைவு ஏற்படுத்துவதற்கு சக்தி உள்ளவனாக இல்லவேயில்லை.

கோபியர்கள்: ஹே, கிருஷ்ணா, உலகத்தில் ஒருவரும் எங்களைப் பார்க்காமல் இருப்பதற்குரிய ஆவரணத்தையே நாங்கள் உங்களிடம் ஆவரணம் என்று குறிப்பிடுகிறோம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்: கோபிமார்களே, அறிவுள்ள மனிதன் இவ்வுலகில் பார்க்கத் தகுந்த பொருளையே பார்க்கின்றான். ஒருபொழுதும், ஒருவனும், பார்க்கத்தகாத பொருளைப் பார்ப்பதில்லையே, முரண்பாடல்லவா ஏற்படும்.

கோபியர்கள்: உலகங்களின் தலைவனே, ஸ்ரீகிருஷ்ணா, நாங்களும் பார்க்கத் தகுந்த பொருள்களுள் அடங்கியவர்களே, எங்களுக்கு உரிய ஆவரணத்தைத் தருவீராக,

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்: அவ்விதமானால், மிகச்சிறிய இத்தகைய ஆவரணங்கள் வேண்டாம், போதுமானவையல்ல. எனக்கு இவ்வுலகில் பார்க்கத்தகாதது என்று ஒன்று இல்லவேயில்லை.

கோபியர்கள்: ஹே, கிருஷ்ணா, வெட்கத்தையே அணி யாகக் கொண்டவர்கள் மங்கையர் என்பது இல்லையா? அவர்களுக்கு இவ்வுலகில் வெட்கத்திலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு, தங்களின் உடலை மறைக்கும் ஆடை என்பது ஆவரணம் இல்லையா?

ஸ்ரீகிருஷ்ணன்: ஆயர்பாடியில் உள்ள மங்கையர்களே, நீங்கள் கூறும் இந்த ஆவரணமானது யுத்திக்கு பொருத்தமானது அல்ல என்று இவ்வுலகத்தை வெறுத்து உள்ளம், புலன்கள் இவற்றை அடக்கி, உண்மைப் பொருளைச்

சிந்திப்பவர்களான யோகிகளால் நன்கு விசாரித்துத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கோபியர்கள்: தன்னை அண்டியவர்களை நழுவாமல் காப்பாற்றுகின்றவரே, சகல கல்யாண குணங்களும் நிறைந்திருப்பவரே, நாங்கள் செய்ய வேண்டிய காரியத்தைத் தாங்களே கூறுங்கள்.

இவ்விதம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவுக்கும் ஆயர்பாடியிலுள்ள கோபகன்னிகைகளுக்கும் நடந்த சம்பாஷணமானது, சிவ நாராயணதீர்த்தரால் நன்கு கானம் செய்யப்பட்டது.

(விளக்கம்-1) இந்த கீர்த்தனத்தில் ஏற்கனவே அச்சாகியுள்ள புத்தகங்களில் உள்ள பதங்கள் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

பிழை	திருத்தம்
1. लोक्तो	- लोक्त्या
2. लोकं	- नालोक्त्यं
3. किमिदं	- किं नहि
4. के वा	- किं नो

இந்தத் திருத்தங்கள் வேங்கடேச பண்டிதரால் இயற்றப் பெற்ற கிருஷ்ணலீலாதரங்கினியின் வடமொழி உரையை அனுசரித்து செய்யப்பட்டதாகும்.

அத்வைத வேதாந்த சித்தாந்தப்படி ஆத்ம ஸ்வரூபம் ஒன்றே பிரகாசமாய் இருக்கும் பொருள். அந்த ஆம்ப ஸ்வரூபத்தை தவிர்த்த அனைத்து பிரபஞ்சமுமே பிரகாசம் இல்லாத ஜடப் பொருளாகும். எனவே, ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஆவரணத்தைக் கூறுவது, யுத்திக்கு பொருத்தமாகும். மற்றும் உள்ள அனைத்துப் பொருளுக்கும் ஆவரணம் (மறைவு) தேவையில்லை. (உதாரணம்) ஓர் அறையில் நல்லுறக்கத்தை விரும்பும் மனிதன் அவ்வறையில் உள்ள விளக்கு வெளிச்சத்தை இடையூறு என்று கருதி, அதை மறைக்க முயல்கின்றானே அல்லாது அவ்வறையில் உள்ள மற்ற பிரகாசம் இல்லாத பொருளை மறைப்பதில்லை. அதனால்

உண்மையான ஆத்ம ஸ்வரூபம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிடமும், கோபிகைகளிடமும் ஒன்றே. அது பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அதற்கு ஆவரணம் தேவையில்லை என்றும், உண்மையில் அது இல்லை என்றும் கோபகன்னிகைகளுக்கு உபதேசித்தார்.

இக்கருத்தை அனுசரித்து இவ்வுலகம், உடல் முதலிய ஜடப்பொருள்களுக்கு ஆவரணம் அவசியமில்லை என்று அறிவித்தார். இச்சந்தர்ப்பத்தில், வஸ்த்ராபஹரணம் என்ற வியாஜத்தால் கோபகன்னிகைகளுக்கு மூல அக்ஞான ஆவரணம் போக்கப்பட்டது என்று அறிய வேண்டும்.

ஸ்ரீமத் பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம் 22-வது அத்தியாயம், 26-வது ஸ்லோகத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன், “என்னிடத்தில் உள்ளத்தை நிலையாக இருக்கச் செய்தவர்களுக்கு உடலை அடைந்து சம்சாரத்தில் உழலுவது என்பது கிடையாது- தீயில் நன்கு வறுக்கப்பட்ட பயிறு உளுந்து, கோதுமை போன்ற வித்துக்கள், ஒரு பொழுதும் வயலில் விதைக்கப் பெற்று முளைத்ததில்லை. அகவே, நிங்கள் பிறவியற்றவர்கள் ஆனீர்கள்” என்று கோப கன்னிகைகளிடம் கூறினார் என்பது முன் எழுதிய விஷயத்திற்கு தக்க ஆதாரமாகும். உடுத்தப்படும் உடைகள், உடல்கள், புலன்கள், இவைகள் உண்மையான ஆத்ம ஸ்வரூபம் அல்ல. ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை யாதொரு அக்ஞானம் என்னும் ஆபரணத்தால் மறைத்து மாந்தர்கள் மறந்து விடுகின்றனரோ, அத்தகைய அக்ஞானத்தாலேயே இவ்வுலகமும், உடல் புலன் முதலியவைகளும் பொய்யானவைகளாகவே இருந்து கொண்டு, தோற்றமளிக்கின்றன. எனவே, இவ்வக்ஞானம் என்னும் ஆவரணத்தை அழித்து விட்டால், கோப கன்னிகைகளுடைய ஆத்ம சொரூபமும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய ஆத்ம சொரூபமும், ஒன்றாகி விடுகிறது என்பது இந்த வஸ்த்ராபஹார லீலையின் உட்கருத்தாகும்.

ஐ ||

आबाल्यमेतद्युष्माकमबलाः केवलं मतम् ।

उभाभ्यामेव हस्ताभ्यां गृह्णन्तु वसनानि वः ॥127॥

इत्युक्त्वा वसनान्यासां दत्त्वा गोपालकैस्सह ।
अवरुह्य तरोः कृष्णः प्रययौ स्वगृहं मुदा ॥128॥

इन्द्रयागसमारम्भं नन्दादीनां विलोक्य सः ।
ऐश्वर्यं ख्यापयन् स्वीयं नन्दमाहेदमच्युतः ॥129॥

சீலோ—127-129

ஆபால்யமேதத்யுஷ்மாகமபலா: கேவலம் மதம் ||
உபாப்யாமேவ ஹஸ்தாப்யாம் க்ருண்ஹந்து வஸநாநி வ: |
இத்யுக்த்வா வஸநாந்யாஸாம் தத்வா கோபாலகைஸ்ஸஹ |
அவருஹ்ய தரோ: க்ருஷ்ண: ப்ரயயௌ ஸ்வக்ருஹம் முதா ||
இந்த்ரயாகஸமாரம்பம் நந்தாதீனாம் விலோக்ய ஸ: |
ஐஸ்வர்யம் க்யாபயன் ஸ்வீயம் நந்தமாஹேதமச்ச்யுத: ||

செ—127-129

ஹே கோபகன்னிகைகளே, பிறவி முதலே, உங்களுக்கும் எனக்கும் வேறுபாடு இல்லை என்பது உண்மை, நாம் அனைவரும் வேறுபட்டவர்கள் இல்லை என்பதே உண்மை; எனவே, நீங்கள் இரு கரங்களாலும் உங்களுடைய ஆடைகளை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறிவிட்டு, அவர்கள் ஆடைகளை அவர்களுக்கு அளித்துவிட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணன், புன்னை மரத்திலிருந்து கீழே இறங்கி வந்து கோபகுமாரர்களுடன் கூடவே கோகுலத்தில் தன் விடுதிக்குச் சென்றார்.

என்றென்றும் அழியாமல் இருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஆயர்பாடியில் நந்தகோபர் முதலிய கோபாலர்கள் இந்திரனைக் குறித்து யாகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வதைக் கண்ணூற்று தன்னுடைய மஹிமையை வெளிப்படுத்துகின்றவராய் கூறினார்.

गीतं-46 ॥

काम्भोजि - चापु ॥

प ॥ इन्द्रयागसमारम्भसम्भ्रममिह तु मुधा मन्ये ॥

अनु ॥ चन्द्ररविपावकमुखसुरवरपरिगणित-
विभूतिरयं हि तात ॥ ॥ इन्द्र ॥

सकललोकजनकं सकलागम-
सम्बोधितमहिमानमनिन्द्रं
प्रकटितजगदण्डकोटिवदनमिह
साक्षादेव विहाय महेन्द्रम् ॥1॥ ॥ इन्द्र ॥

वनचरा हि वयं वनपर्वत-
वर्धिता भुवि वनमेतदधुना
अनुपमान्नरसादिभिरचलेन्द्रं
अनुपममाराधयामो विधिना ॥2॥ ॥ इन्द्र ॥

गिरिवनसरिदमरनरखगादिषु
परिपूर्णबोधरसमागमविदितं
हरिमिह गोवर्धनगिरिवरयुत-
मच्युतमेव भजामोऽविरतं ॥3॥ ॥ इन्द्र ॥

नन्दनन्दनगीतमिदं भुवि
नन्दगोपहितं मुहुरधुना
नन्दयोगिविचिन्तितमनु शिव-
नारायणतीर्थकृतमिति विधिना ॥4॥ ॥ इन्द्र ॥

கீதம்-46

காம்போஜி—சாபு

- ப. இந்த்ரயாகஸமாரம்பஸம்ப்ரமமிஹ து
முதா மன்யே ||
- அனு. சந்த்ரவிபாவகமுகஸூரவரபரிகணித-
விபூதிரயம் ஹி தாத || (இந்த்ர)
1. ஸகலலோகஜனகம் ஸகலாகம-
ஸம்போதிதமஹிமானமனிந்த்ரம்
ப்ரகடிதஜகதண்டகோடிவதனமிஹ
ஸாக்ஷாதேவ விஹாய மஹேந்த்ரம் || (இந்த்ர)
2. வனசரா ஹி வயம் வனபர்வத-
வர்த்திதா புவி வனமேதததுனா
அனுபமான்னரஸாதிபிரசலேந்த்ரம்
அனுபமமாராதயாமோ விதினா || (இந்த்ர)
3. கிரிவனஸரிதமரநாககாதிஷு
பரிபூர்ணபோதரஸமாகமவிதிதம்
ஹரிமிஹ கோவர்த்தனகிரிவரயுத-
மச்யுதமேவ பஜாமோஸ்விரதம் || (இந்த்ர)
4. நந்தநந்தனகீதமிதம் புவி
நந்தகோபஹிதம் முஹூரதுனா
நந்தயோகிவிசிந்திதமனு சிவ-
நாராயணதீர்த்தக்ருதமிதி விதினா || (இந்த்ர)

கீர்த்தனம்—46

- ப. தந்தையே, இந்திரனைக் குறித்து யாகத்திற்கான
ஏற்பாட்டில் முனைந்து ஈடுபடுவதை பயனற்ற
தாகவே நான் கருதுகிறேன்.
- அனு. இந்த கோவர்த்தன மலையானது, சந்திரன், சூரியன்
அக்னி முதலிய சிறந்ததேவர்களால் நன்கு வர்ணிக்
கப்பட்ட எல்லாவிதமான செல்வச் சிறப்புக்களையும்
அடைந்ததாகும்.

1. தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் சகல ஜீவராசிகளுக்கும், நீர், நிழல், காய், கனி, பசும்புல் இவற்றைத் தந்து தந்தை போலும், உபகாரம் செய்வதாயும், எல்லாவிதமான முதல் நூல்களாலும் நன்கு புகழ்ந்து கூறப்பட்ட பெருமை வாய்ந்ததாகவும் ஊர்வன, பறவைகள், விலங்குகள், மனிதர்கள் ஆகிய அனேகம் ஜீவராசிகளின் முகங்களைச் சந்தோஷமாக வெளிப்படுத்துவதுமான, இந்த மலை வெறும் இந்திரன் அல்ல. மிகமிகச் சிறப்பான மகேந்திரன் ஆகும்.
2. நாம் காட்டில் வாழ்கின்ற இடையர்கள்; காட்டுடன் கூடிய இம்மலையினாலேயே செழிப்படைந்தவர்கள் நாம். அதனால் இந்திரனுக்கு யாகம் செய்ய வேண்டும் என்ற முயற்சியை விடுத்து, இப்பொழுது இந்த வனத்தையும் இணையற்ற சிறப்பு வாய்ந்த கோவர்த்தன மலையையும் மிகவும் உயர்ந்ததான ருசி உள்ள பாயசம், பக்ஷயம், பழரசம், அன்னம் இவற்றால் முறைப்படி பூஜை செய்வோம்.
3. மலைகள், காடுகள், ஆறுகள், மனிதர்கள், தேவர்கள், பறவைகள், முதலான இவ்வுலகம் அனைத்திலும் நிறைந்த அறிவு வடிவனாக இருப்பவரும், மறைகளால் உணரப்பட்டவரும், ஒரு பொழுதும் அழியாத வருமான ஸ்ரீமந்நாராயணனையும் இந்த சிறந்த கோவர்த்தன மலையுடன் கூடவே சேர்ந்து எப்பொழுதும் வழிபடுவோமாக.
4. இவ்விதம் நந்தகோபருக்கு ஹிதமானதும், நந்தகோபரின் மைந்தனான கோவிந்தனால் கூறப்பட்டதும், இதுவே நாம் செய்யவேண்டிய நல்ல காரியம் என்று உள்ளத்தில் நந்தகோப யோகியால் அடிக்கடி திர்மானமாக நிச்சயிக்கப் பட்டதையும் அனுசரித்து சிவநாராயணதீர்த்தரால் முறைப்படி கூறப்பட்டது.

ஶ்லோ ॥

गोवर्धनगिरेः पूजां गोविन्दवचनादरात् ।
चक्रुर्नन्दादयस्तूर्णं सवनस्य गवां तथा ॥130॥

ச்லோ—130

கோவாத்தனகிரே: பூஜாம் கோவிந்தவசனாதராத் |
சக்ருர்நந்தாதயஸ்தூர்ணம் ஸவனஸ்ய கவாம் ததா ॥

செ—130

ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய உபதேசத்தை ஆதரவுடன் கேட்டு சந்தோஷம் அடைந்த நந்தகோபர் முதலிய கோப விருத்தர்கள், உடனேயே காடுகளுடனும், பசுக்களுடனும் கூடிய கோவர்த்தன மலைக்கு முறைப்படி பூஜை செய்தனர்.

अथ देवेन्द्रागमनं ॥

दरु - 22 ॥

दरु - नाथनामक्रिया - आदि ॥

सहस्रामरसेवित- स्सहस्राक्षशतक्रतुः ।
सहस्रगोत्रभिद्वज्री शचीनाथो विराजते ॥

அததேவேந்த்ராகமனம் ॥

தரு—22

தரு—நாதநாமக்ரியா—ஆதி ॥

ஸஹஸ்ராமரஸேவித-
ஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷச்சதக்ரது: |
ஸஹஸ்ரகோத்ரபித்வஜ்ரீ
சசீநாதோ விராஜதே ॥

பின்னர் தேவேந்திரனின் வருகை.

தரு—22

ஆயிரம் தேவர்களால் வழிபடப்பட்டவன், ஆயிரம் கண்கள் பெற்றவன். நூறு அச்வமேத யாகங்களைச் செய்தவன். ஆயிரம் மலைகளின் இறக்கைகளை வெட்டியவன். சசீதேவியின் கணவன், வஜ்ராயுதம் உடையவன். அத்தகைய தேவராஜன் விளங்குகின்றான்.

ஶ்லோ ॥

क्रुद्धस्य तस्मादिन्द्रस्य ववर्षुस्सततं घनाः ।
गोकुलं व्याकुलं तस्माद्विलोक्य धृतवान् गिरिं ॥131॥

ச்லோ—131

க்ருத்தஸ்ய தஸ்மாதிந்த்ரஸ்ய வவர்ஷுஸ்ஸததம் கநா: |
கோகுலம் வ்யாகுலம் தஸ்மாத்விலோக்ய த்ருதவான் கிரிம் ||

செ—131

மிகவும் சினங்கொண்ட இந்திரனால் ஏவப்பட்ட மேகங்கள் கோகுலத்தில் தொடர்ச்சியாக மழையைப் பொழிந்தன. மழையால் கலக்கமுற்ற கோகுலத்தைக் கண்ணுற்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா, கோவர்த்தன மலையைத் தூக்கி அதனால் மழையின் தொந்தரவு இல்லாமல் செய்தார்.

ஶ்லோ ॥

छत्रीकृतगिरिराजे रक्षितगोपालगोधनसमाजे ।
गोविन्दे तमनन्तं भक्त्या गोप्यो जगुः परं तुष्टाः ॥132॥

ச்லோ—132

சதூக்ருதகிரிராஜே ரக்ஷிதகோபாலகோ தனஸமாஜே |
கோவிந்தே தமனந்தம் பக்த்யா கோப்யோ ஜகு: பரம்
துஷ்டா: ||

செ—132

கோவர்த்தன மலையைக் குடைபோன்று பிடித்து நிறுத்தி, கோகுலத்திலுள்ள பசுக்கள், கோபிகைகள், கோபர்கள் அனைத்தையுமே, கோவிந்தன் காப்பாற்றிய போது மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்த கோபஸ்தரீகள், மிகுந்த பக்தியுடன் என்றென்றும் அழியாதிருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவைப் புகழ்ந்து பாடினர்.

गीतं - 47 ॥

मुखारि - आदि

प ॥ गोवर्धनगिरिधर गोविन्द
गोकुलपालक परमानन्द ॥

अनु ॥ श्रीवत्साङ्कित श्रीकौस्तुभधर
भावकभयहर पाहि मुकुन्द ॥ ॥ गोवर्धन ॥

पुरुहूतमखविघातसुचतुर
पुरुषोत्तम पूरितजगदुदर
मेरुभूरिघैर्याघविदूर
मीनकेतुशतकोटिशरीर ॥1॥ ॥ गोवर्धन ॥

अमितकल्याणगुण अगणितलील
अपरिमितानन्दधन नन्दबाल
शमितदैत्यदम्भ शान्त्यादिमूल
विमलमानसवृत्तिनिवसनशील ॥2॥ ॥ गोवर्धन ॥

वहतो जगदण्डकोटीस्तवेदं
वरद किमद्भुतमचलेन्द्रवहनं

महनीयकीर्तिमावहसि देहि मुदं
माघवनं मदमपनयसि घनं ॥3॥ ॥ गोवर्धन ॥

आनन्दामृतवारिधिखेल
अलघुपराक्रम अनुपमलील
श्रीनन्दात्मज श्रितजनपाल
श्रीकरकिसलयलालनलोल ॥4॥ ॥ गोवर्धन ॥

पाटितसुररिपुपादपवृन्द
पावनचरित परामृतकन्द
नाट्यरसोत्कटनानाभरण
नारायणतीर्थार्चितचरण ॥5॥ ॥ गोवर्धन ॥

கீதம்-47

முகாரி—ஆதி

- ப. கோவர்த்தனகிரிதர கோவிந்த
கோகுலபாலக பரமாநந்த ॥
- அனு. ஸ்ரீவத்ஸாங்கித ஸ்ரீகௌஸ்துபதர
பாவகபயஹர பாஹிமுகுந்த ॥ (கோவர்த்தன)
1. புருஹூதமகவிகாதஸுசத்ர
புருஷோத்தம பூரிதஜகதூதர
மேருபூரிதைர்யாகவிதூர
மீனகேதுசதகோடிசரீர ॥ (கோவர்த்தன)
 2. அமிதகல்யாணகுண அகணிதலீல
அபரிமிதானந்தகன நந்தபால
சமிததைத்யதம்ப சாந்த்யாதிமூல
விமலமானஸவ்ருத்திநிவஸனசீல ॥ (கோவர்த்தன)
 3. வஹதோஜகதண்டகோடஸ்தவேதம்
வரத கிமத்புதமசலேந்த்ரவஹனம்
மஹநீயகீர்த்திமாவஹஸி தேஹி முதம்
மாகவனம் மதமபந்யஸி கனம் ॥ (கோவர்த்தன)

4. ஆனந்தாம்ருத வாரிதிகேல
அலகுபராக்ரம அனுபமலீல
ஸ்ரீநந்தாத்மஜ ச்ரிதஜனபால
ஸ்ரீகரகிஸலயலாலனலோல || (கோவர்த்தன)
5. பாடிதஸூரரிபுபாதப்ருந்த
பாவனசரித பராம்ருதகந்த
நாட்யரஸோத்கடநாநாபரண
நாராயணதீர்த்தார்ச்சிதசரண || (கோவர்த்தன)

கீர்த்தனம்—47

- ப. கோவர்த்தன மலையைத் தாங்கி நிற்பவரே! ஹே,
கோவிந்தா! கோகுலத்தைக் காப்பாற்றியவரே,
பேரானந்த வடிவனே.
- அனு. ஸ்ரீ வத்ஸம் என்ற மச்சத்தை அடையாளமாக
உடையவரே, கௌஸ்துபம் எனும் உயர்ந்த
இரத்தினத்தைக் கழுத்தில் அணிந்திருப்பவரே,
உம்மையே எண்ணி வழிபடுகின்றவரின் அச்சத்தை
அகற்றுபவரே, மோக்ஷத்தை அளிப்பவரே,
காப்பாற்றுவீராக.
1. இந்திர யாகத்தைச் செய்யாமல் இருக்கும்படி தடை
செய்வதில் மிகத் திறமை வாய்ந்தவரே, மேரு
மலையைப் போன்று எதற்கும் அஞ்சாமல்
அசையாமல் இருப்பவரே, பாவங்களுக்கு அப்பால்
இருப்பவரே, நூறுகோடி மன்மதர்களுக்கு ஒப்பான
அழகிய உடலை உடையவரே. (காப்பாற்றுவீராக).
2. அளவிடமுடியாத மங்கள குணங்கள் நிறைந்தவரே,
கணக்கிலடங்காத லீலைகளைப் புரிந்தவரே,
அளவிட முடியாத பேரானந்தத்தின் வடிவரே,
நந்தகோபரின் மைந்தரே, அசுரர்களின் கொழுப்பை
அடக்கியவரே, அமைதி அடக்கம் முதலிய நற்குணங்
களுக்குக் காரணமாயிருப்பவரே, தூய்மையான
மனோவிருத்திகளுடன் கூடிய மகான்களிடம்

வசிப்பவரே, (அடியார்களுக்கு வேண்டியவற்றை அளிப்பவரே.) (காப்பாற்றுவீராக)

3. ஹே, கிருஷ்ணா, கோடிக்கணக்கான பிரும்மாண்டங்களைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் தங்களுக்கு இந்த கோவர்த்தன மலையைத் தாங்குவது ஆச்சரியமா என்ன? இவ்வுலகிலேயே ஒப்புயர்வற்ற கீர்த்தியைத் தாங்கி நிற்கின்றீர்கள். எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவீர்களாக. இந்திரனுக்கு இருந்த மிகப்பெரிய கொழுப்பை அழித்து விட்டவரே, (காப்பாற்றுவீராக).
4. அழியாத பேரானந்தமாகிய அமுதக்கடலில் (சந்தோஷக்கடலில்) விளையாடிக் கொண்டிருப்பவரே, குறைவில்லாத வீரியமுடையவரே, உவமையற்ற பல கேளிக்கைகள் புரிந்தவரே, புண்ணியம் செய்த நந்தகோபரின் மைந்தரே, அண்டிய பக்த ஜனங்களைக் காப்பவரே, மஹாலக்ஷ்மி தனது தளிர் போன்ற கைகளால் பணிவிடை புரிவதில் சந்தோஷம் அடைபவரே. (காப்பாற்றுவீராக)
5. வானவர்களின் பகைவர்களான அசுரர்களாகிற மரங்களின் கூட்டத்தைப் பிளந்து முறித்து எறிந்தவரே, தூய்மையான செயல் புரிந்தவரே, பேரானந்தத்திற்கு மூலகாரணமானவரே, நடனம் செய்வதில் மிக்க ஈடுபாடுடையவரே, பலவிதமான அணிகளை அணிந்திருப்பவரே, நாராயண தீர்த்தரால் பூஜிக்கப்பட்ட திருவடிகளை உடையவரே. (காப்பாற்றுவீராக).

ஐ ||

ரक्षिते गोकुलजने हरिणा गिरिधारिणा ।

लज्जाभरानतशिरास्सुरराजोऽभवत्तदा ॥133॥

निवृत्ते मेघसङ्घाते स्वस्थे गोकुलवासिनि ।

स्थापिते च गिरौ कृष्णामिन्द्रः स्तौतीति सादरम् ॥134॥

சீலோ—133-134

ரக்ஷிதே கோகுலஜனே ஹரிணா கிரிதாரிணா |
 லஜ்ஜாபராநதசிராஸ்ஸுரராஜோநபவத்ததா ||
 நீவ்ருத்தே மேகஸங்காதே ஸ்வஸ்தே கோகுலவாஸினி |
 ஸ்தாபிதே ச கிரௌ க்ருஷ்ணமிந்த்ர: ஸ்தௌதீதி ஸாதரம் ||

செ—133-134

கோவர்த்தன மலையைத் தூக்கின ஸ்ரீகிருஷ்ணனால் கோகுலத்தில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் காப்பாற்றப் பட்ட பொழுது இந்திரன் வெட்கித்து தலை குனிந்தவனாக ஆனான்.

மேகங்களுடைய கூட்டம் கோகுலத்தை விட்டுச் சென்றது; கோகுலவாசிகள் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாக ஆனார்கள்; ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கோவர்த்தன மலையை முன்போல் அது இருந்தவிடத்திலேயே வைத்தார். அப்பொழுது இந்திரன் ஆதரவுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பின்வருமாறு தோத்திரம் செய்தான்.

इन्द्र उवाच ॥

श्लो ॥

श्रीगोपाल कृपानिधे करुणया स्वामिन्मयाऽनुष्ठितम्
 क्षन्तव्यं भवतापराधशतकं यद्यत्क्षणे तत्तदा ।
 आदित्यादिसमस्तदेवनिवहो यस्याज्ञया वर्तते
 स त्वं सात्वतपुङ्गवः ¹श्रुतिशिरोवाग्गोपिकावल्लभः ॥135॥

இந்த்ர உவாச ॥

சீலோ—135

ஸ்ரீகோபால க்ருபாநிதே கருணயா ஸ்வாமின் மயாநுஷ்டிதம்
 க்ஷந்தவ்யம் பவதாபராதசதகம் யத்யத்க்ஷணே தத்ததா |

ஆதித்யா திஸமஸ்ததேவநிவஹோ யஸ்யாக்ருயா வர்த்ததே
ஸ த்வம் ஸாத்வதபுங்கவ;¹ 'ச்ருதிசிரோவாக் கோபிகா வல்லப: ||

இந்திரன் சொல்லுகிறான்

செ—135

பசுக்கள் எனப்படும் ஜீவராசிகள் அனைத்தையும் காப்பாற்றுகின்றவரே, கருணைக்கு இருப்பிடமானவரே, எந்த பரமாத்மாவினுடைய உத்தரவின்படி சூரியன் முதலிய தேவர்கள் அவரவர்களுடைய வேலைகளைச் செய்து கொண்டு இருக்கின்றனரோ, அந்த பரமாத்மாவான தாங்கள் யாதவ வம்சத்தில் தோன்றியிருக்கிறீர்கள். கோபிகைகள் வடிவம் எடுத்த உபநிஷத் தேவதைகளுக்கு¹ மிக்க பிரியமானவராக விளங்குகின்றீர். என் தலைவா, ஹே கிருஷ்ணா, அவ்வப்பொழுது என்னால் செய்யப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான குற்றங்களை தாங்கள் பொருத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(விளக்கம்-1) கோபிகைகள் நான்கு பிரிவாக இருக்கின்றனர். உபநிஷத்துக்கள், தண்டகாவனத்திலுள்ள முனிவர்கள், நித்யஸித்த கோலோகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தேவப் பெண்கள் ஆகியவர்களே, கோகுலத்தில் கோபஸ்தீர்களாக இருப்பவர்கள். மாணிடப் பிறவி உள்ளவர்கள் ஒருவரும் இல்லை.

गोप्यस्तु श्रुतयो ज्ञेयाः ऋषिजा गोपकन्यकाः ।
देवकन्याश्च राजेन्द्र न मानुष्यः कथचन ॥

கோபியர்

என்ற பிரும்மவைவர்த்த புராண வசனத்தை அனுசரித்து ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகள், கோபிகைகளை, உபநிஷத்துக் களாகக் கூறியிருக்கிறார்.

गीतं - 48 ॥

तोडि - त्रिपुट ॥

प ॥ मामकापराधशतं क्षम्यतां त्वया ॥

அநு ॥

மாமகாபராதசதம் மா கணயாதவாயுதம்
 ஶ்யாமவர்ட் ஶமாவ்வித ஶாஶ்வதானந்நடசந்நடஹ ॥

॥ மாமக ॥

அத்யந்நகூபாசாஶாஶ
 நித்யத ஜகதாஶா
 ஶ்ருத்யந்நவநசஶ்வா
 ஶ்ருத்யதயாதூதாஶா

ஆதீபுரூபாநாஶா
 நஶ்ஶுதாசுர
 ஶாஶநபலதாஶா
 ஶ்ரமகாரசணவீதா ॥1॥

॥ மாமக ॥

காமஶதகாஶடீவா
 தாமாஶரோதாரசா
 கமலாகூதாஶிலா
 சாமஶீதாஶ்ரீதாஶா

ஶவ்ஷிடநிஶிலதா
 தாசபா
 காமநாகலீதாஶா
 சாஶுஶணசந்நதா ॥2॥

॥ மாமக ॥

ஆதீத்யஶந்நமஷ்டலா-
 பாஶரூபாநந்நாஶல
 வேதபுராணாதிமூல
 சுந்நரதரஶாஶுல-

ஶ்யந்நராஶா நர்மல
 பாஷீதாஶில
 வேணுஶாநகூரீதாலா
 ஶ்ரீதரநாஶ ஶாபால ॥3॥

॥ மாமக ॥

தாரசாஶாஶா தீர
 நீரசநாஶ நர்மப
 பாரசாஶாஶ்ரீவீஶா
 நாராயணதீர்த்ஶந்நா

தாராரசிஶ்ஶா ஶூ
 நர்மலானந்ந-
 பாபதீமீரசாஶா
 நானாஶமான்நசஶ்வா ॥4॥

॥ மாமக ॥

கீதம்-48

தோடி—தீரிபுட

- ப. மாமகாபராதசதம் சூம்யதாம் த்வயா ||
- அனு. மாமகாபராதசதம் மா கணயாதவாயுதம்
ச்யாமவர்ண சமான்வித சாச்வதாநந்தஸந்தோஹு ||
(மாமக)
1. அத்யந்தக்ருபாஸாகர ஆதிபுருஷானாதார
நித்யத ஜகதாதார நிஹ்னுதாஸூர
ச்ருத்யந்தவனஸஞ்சார சோபனபலதாசார
ப்ருத்யதயாத்ருதாகார ப்ரமகாரணவிதார || (மா)
2. காமசதகோடிவேஷ கண்டிதநிகிலதோஷ
தாமோதரோதாரபாஷ தாஸபோஷ
கமலாக்ருதாபிலாஷ காமனாகலிதாசேஷ
ஸாமகீதாசீரிதாசேஷ- ஸாதுகணஸந்தோஷ || (மா)
3. ஆதித்யசந்த்ரமண்டலா- ப்யந்தராதாரநிர்மல
போதருபாநந்தாசல போஷிதாகில
வேதபுராணாதிமூல வேணுகானக்ரீடாலோல
ஸுந்தரதரகோகுல- ஸ்ரீதரநாத கோபால || (மா)
4. தாராதராகார தீர கோராரிஸம்ஹார சூர
நீரஜநாப நிருபம- நிர்மலாநந்த-
பாராவார ஸ்ரீவிஹார பாபதிமிரபாஸ்கர
நாராயணதீர்த்தஸந்தார நாநாகமாந்தஸஞ்சார (மா)

கீர்த்தனம்—48

- ப. ஹே, கிருஷ்ணா! என்னுடைய நூற்றுக்கணக்கான
குற்றங்கள் தங்களால் பொறுத்துக் கொள்ளப்
பட்டும்.
- அனு. கருத்த திருமேனி உடையவரே, அமைதியுடன்
கூடியவரே, எப்பொழுதும் இருப்பவரே ஆனந்தக்
குவியலாக இருப்பவரே, என்னுடைய குற்றங்கள்
நூற்றுக்கணக்காக இருந்தாலும் சரி, பதினாயிரக்
கணக்காக இருந்தாலும் சரி, அக்குற்றங்களை,

தயவுடன் பொறுத்துக் கொள்வீராக. (என் குற்றங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளப்படட்டும்).

1. மிகமிக உயர்ந்த கருணைக்கடலாக இருப்பவரே, இவ்வுலகத்தின் மூலபுருஷனே, ஒருவிதமான ஆதாரத் தையும் அபேக்ஷிக்காமல் இருப்பவரே, என்றென்றும் அழியாமல் இருப்பவரே, உலகங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமாக இருப்பவரே, அசுரர்களை வேருடன் அழித்தவரே வேதங்களாகிற பூங்காக்களில் உல்லாச மாக நடப்பவரே, (அறியப்படுகின்றவரே), அடியார் களுக்கு வேண்டிய நல்ல பயன்கள் அளிக்கும் பழக்கமுடையவரே, பக்தர்களிடம் கருணையினால் அவ்வப்பொழுது அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்று மத்ஸ்யம் முதலிய உருவங்களை எடுத்துக் கொண்டவரே, மயக்கத்திற்குக் காரணமான அக்ஞானத்தை ஒழித்தவரே, (என் குற்றங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளப்படட்டும்)
2. நூறுகோடி மன்மதனுக்குச் சமானமான அழகிய உருவம் தாங்கியவரே, எல்லாவிதமான குற்றங் களையும் உலகில் இல்லாமல் செய்பவரே, அன்னை யசோதையால் வயிற்றில் கட்டப்பட்ட கயிற்றை உடையவரே, யாவருக்கும் ஆறுதலை அளிக்கும்படி பேசுபவரே, பணியாட்களை அன்புடன் காப்பாற்று கின்றவரே, ஸ்ரீலக்ஷ்மிதேவியின் அன்பிற்குரியவரே, இச்சையால் மட்டுமே உலகம் அனைத்தையும் படைத்தவரே, சாமவேதத்தால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுகின்றவரே, தங்களையண்டிய, நல்லோர் களின் கூட்டத்திற்கு இன்பத்தை அளிப்பவரே, (என் குற்றங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளப்படட்டும்).
3. சூரிய மண்டலம், சந்திர மண்டலம் இவற்றின் உள் பிரதேசத்தை தூய்மையான இருப்பிடமாகச் செய்து, கொண்டவரே, அறிவுவடிவமானவரே, இன்ப

வடிவமாக இருந்து கொண்டு அசையாமல் இருப்பவரே, அடியார்கள் அனைவரையும் ஆதரவுடன் காப்பாற்றுபவரே, ரிக்வேதம் முதலிய நான்கு வேதங்கள், விஷ்ணுபுராணம் முதலிய பதினெட்டுப் புராணங்கள், இவை முதலான முன் நூல்களுக்குக் காரணமாக இருப்பவரே, புல்லாங்குழலை வாசித்து இசைப்பதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடையவரே, மிக்க அழகு வாய்ந்தவரே, பசுக்களின் கூட்டத்திற்கான எல்லா விதமான செல்வச்சிறப்புகளையும் தாங்கி இருப்பவரே! எந்தலைவா! ஹே, கோபாலனே! (என் குற்றங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளப்படட்டும்)

4. கார்மேகத்தை ஒத்த திருமேனியரே, மிகவும் உறுதியுடன் கூடியவரே, மிகவும் குரூரர்களான, உலகத்தின் பகைவர்களை வேருடன் அழிப்பதில் மிகத் திறமை வாய்ந்தவரே, பத்மநாபா, இணையற்றவரே, தூய்மையான ஆனந்தமாகிற கடலில் லீலைகள் புரிபவரே, பாவங்களாகிற இருட்டுக்கு கதிரவனாக இருப்பவரே, நாராயணதீர்த்தரை ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்றியவரே, பலவிதமான வேதங்களின் முடிவுகளால் அறியப்படுகின்றவரே, (என் குற்றங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளப்படட்டும்)

गद्यं - 23

इन्द्रसहायार्थमागता कामधेनुः स्वकीयक्षीराभिषेकपूर्वकं
श्रीकृष्णमिदमाह ॥

கத்யம்—23

இந்தரஸஹாயார்தமாகதா காமதேனு: ஸ்வகீய
க்ஷீராபிஷேகபூர்வகம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணமிதமாஹ ||

சூர்ணிகை—23

தேவராஜனான இந்திரனுக்கு சகாயமாக அவனுடன்
வந்த தேவலோகத்துப் பசுவான காமதேனுவானவள்,

தன்னுடைய பாலால் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்து, பின்வருமாறு கூறுகின்றாள்.

श्लो ॥

नन्दकुमारकमनघं नौमि परानन्दधनमखिलवन्द्यम् ।
सुन्दरसरसिजनेत्रं मन्दस्मितसान्द्रचन्द्रिकाचन्द्रम् ॥136॥

சீலோ—136

நந்தகுமாரகமனகம் நௌமி பரானந்தகனமகிலவந்த்யம் |
ஸுந்தரஸரஸரிஜநேத்ரம் மந்தஸ்மிதஸாந்த்ரசந்த்ரிகா சந்த்ரம் ॥

செ—136

அழகிய தாமரை இதழ் போன்ற விழிகளின் அழகை உடையவரும், புன்சிரிப்பாகிற நிலவுடன் கூடிய சந்திரனாக இருப்பவரும், அனைவராலும் வணங்கத் தகுந்தவரும், பேரானந்த வடிவனும், குற்றமற்றவருமான, நந்தகோபரின் மைந்தனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

गीतं - 49 ॥

सावेरि - त्रिपुट ॥

प ॥ नन्दनन्दन¹ गोविन्द कृष्ण नौमि ते पदम् ॥

अनु ॥ मन्दरभूधरोद्धार मदनगोपाल कृष्ण ॥ ॥ नन्द ॥

सरससुन्दरहास	समुदितनिजभास	
निरसितान्धतमस	नित्यानन्दरस ॥1॥	॥ नन्द ॥

अपरिमितकरुण	असुरबृन्दनिर्हरण	
तपनीयाम्बराभरण	दासपोषण ॥2॥	॥ नन्द ॥

कलितकस्तुरीतिलक	कमनीयफालफलक	
ललितत्रिवलिपुळक	लक्ष्मीपालक ॥3॥	॥ नन्द ॥

कौस्तुभशोभितकण्ठ	कलितश्रीवैकुण्ठ	
विस्तीर्णदयोत्कण्ठ	विदितश्रीकण्ठ ॥4॥	॥ नन्द ॥
हरिहयमणिनील	हाटकमणिकुण्डल	
नारायण लीला-	नन्दिताखिल ॥5॥	॥ नन्द ॥
गोपरमणीनयन	कुमुदचन्द्रवदन	
तापसमानसशयन	तापनाशन ॥6॥	॥ नन्द ॥
शरणागतहितार्थ-	शंसक नतपार्थ	
वरनारायणतीर्थ-	वर्यपुरुषार्थ ॥7॥	॥ नन्द ॥

கீதம்-49

ஸாவேரி—தீரிபுட

- ப. நந்தநந்தன¹ கோவிந்த க்ருஷ்ண நௌமி தே பதம் ॥
அனு. மந்தரபூதரோத்தார மதனகோபால க்ருஷ்ண ॥ (நந்த)
1. ஸரஸஸுந்தரஹாஸ ஸமுதிதநிஜபாஸ
நிரஸிதாந்ததமஸ நித்யாநந்தரஸ ॥ (நந்த)
 2. அபரிமிதகருண அஸுரப்ருந்தநிர்ஹரண
தபநீயாம்பராபரண தாஸபோஷண ॥ (நந்த)
 3. கலிதகஸ்தூரீதிலக கமநீயபாலபலக
லலிததீரிவலிபுளக லஷ்மீபாலக ॥ (நந்த)
 4. கௌஸ்துபசோபிதகண்ட கலிதழீவைகுண்ட
விஸ்தீர்ணதயோத்கண்ட விதிதழீகண்ட ॥ (நந்த)
 5. ஹரிஹயமணிநீல ஹாடகமணிகுண்டல
நாராயண லீலா- நந்திதாசில ॥ (நந்த)
 6. கோபரமணீநயன குமுதசந்த்ரவதன
தாபஸமானஸசயன தாபநாசன ॥ (நந்த)
 7. சரணாகதஹிதார்த்த- சம்ஸக நதபார்த்த
வரநாராயணதீர்த்த- வர்யபுருஷார்த்த ॥ (நந்த)

கீர்த்தனம்—49

ப. நந்தகோபனின் மைந்தனே, பசுக்கள், தேவர்கள், உலகங்கள் அனைத்திற்கும் இந்திரனாக இருப்பவரே, ஹே, கிருஷ்ணா, உன்னுடைய திருவடியை வணங்குகிறேன்.

அனு. அமுதத்திற்காக பாற்கடலைக் கடையும்போது மத்தாக நிச்சயிக்கப்பட்ட மந்தர மலையைத் தூக்கியவரே, ஹே மதன கோபாலா, ஹே கிருஷ்ணா, (உன் திருவடியை வணங்குகிறேன்).

1. அன்புடனும் அழகுடனும் கூடிய சிரிப்புடன் சேர்ந்து, சங்கு சக்கரம் முதலான திவ்யாயுதங்களுடன் சேர்ந்து ஒளியுடன் பிரகாசிக்கின்றவரே, அக்ஞானத்தை அறவே இல்லாமல் செய்தவரே, அழியாத பேரின்பமாய் இருப்பவரே (உன் திருவடியை வணங்குகிறேன்)

2. அடியார்கள் விஷயத்தில் அளவிடமுடியாத தயவு செய்பவரே, (உலகத்திற்கு துன்பத்தை விளைவிக்கும்) அசுரக்கூட்டத்தை நாசம் செய்பவரே, தங்கமயமான ஆடை, ஆபரணங்களை அணிந்திருப்பவரே, தன்னை வழிபடும் பக்தர்களை ஆதரிப்பவரே (உன் திருவடியை வணங்குகிறேன்).

3. பலகை போன்று விசாலமான அழகிய நெற்றிப் பிரதேசத்தில் கஸ்தூரியால் இடப்பட்ட திலகம் அணிந்தவரே, அழகிய வயிற்றில் மூன்று மடிப்பு களும், மயிர்ச்சூச்சலும் உடையவரே, செல்வத் தலைவியான லக்ஷ்மீதேவியைப் பாதுகாப்பவரே (உன் திருவடியை வணங்குகிறேன்).

4. பாற்கடலில் தோன்றிய கௌஸ்துபம் எனப்படும் இரத்தினத்தால் அழகு பொருந்திய கழுத்தை உடையவரே, வைகுண்டம் எனப்படும் லோகத்தில் இருப்பவரே, எல்லைகடந்த தயை, உற்சாகம்,

இவைகளுடன் கூடியவரே, பரமசிவனை நன்கு அறிந்தவரே (உன் திருவடியை வணங்குகிறேன்)

5. இந்திர நீல மணி போன்றவரே, தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட இரத்தின குண்டலங்களை காதில் அணிந்திருப்பவரே, லீலைகளால் யாவரையும் சந்தோஷிக்கச் செய்பவரே, நாராயணா, (உன் திருவடியை வணங்குகிறேன்).
6. சிறிதும் சிரமமின்றியே உலகங்கள் அனைத்தையும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்கின்றவரே, ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களின் கண்களாகிற ஆம்பல் பூக்களுக்கு சந்திரனாக இருக்கும் திருமுகத்தை உடையவரே, தவத்திலிருக்கும் மகான்களுடைய உள்ளங்களில் சுகமாய் படுத்திருப்பவரே, அடியார்களின் மூன்றுவிதமான தாபங்களையும் நாசம் செய்பவரே, (உன் திருவடியை வணங்குகிறேன்).
7. தன்னைச் சரணம் அடைந்த பக்தர்களுக்குக்ஷேமத்தைத் தரும் தத்துவ உபதேசத்தை அளிப்பவரே, அர்ஜுனனால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரே, சிறந்த நாராயண தீர்த்தருக்கு மோக்ஷபுருஷார்த்தமாய் இருப்பவரே, (உன் திருவடியை வணங்குகிறேன்)

(விளக்கம்-1) ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகள், இந்தத் தீர்த்தனத்தில், ஆரம்பத்திலேயே, (கோவிந்த) கோவிந்த என்று கிருஷ்ண பரமாத்மாவை குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதன் கருத்து பின்வருமாறு:

காமதேனு, தனது மக்களான பசுக்களின் கூட்டத்தை அன்புடன் காப்பாற்றிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை, பாலால் அபிஷேகம் செய்தான். பின்னர் தேவமாதாக்களால் தூண்டப்பட்ட இந்திரனும், தேவர்கள், மகரிஷிகள், காமதேனு இவர்களுடன், கிருஷ்ணனை வணங்கி, 'பசுக்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் உலகங்களுக்கும் தாங்களே இந்திரன்' என்று கூறி, பட்டாபிஷேகம் செய்தான்.

इन्द्रः सुरर्षिभिस्साकं प्रार्थितो देवमातृभिः ।

अभ्यषिञ्चत दाशार्हं गोविन्द इति चाब्रवीत् ॥

என்று பாகவத புராணம் 10-வது ஸ்கந்தம், 27-வது அத்யாயம் 23-வது ச்லோகத்தில் கூறுகிறது.

श्रलो ॥

स्तुत्वा सुरेन्द्रः श्रीकृष्णं विज्ञाप्य ज्ञातकौशलम् ।
आज्ञातो लोकगुरुणा धेन्वा सह दिवं गतः ॥137॥

ச்லோ—137

ஸ்துத்வா ஸுரேந்தர: ஸ்ரீக்ருஷ்ணம் விக்ஞாப்ய
க்ஞாதகௌசலம் |
ஆக்ஞாதோ லோககுருணா தேன்வா ஸஹ திவம் கத: ||

செ—137

தேவராஜனான இந்திரன், தன்னுடைய திறமையை நன்கு உணர்ந்தவர் (அதற்குத் தக்க தண்டனை அளித்தவர்) ஆன ஸ்ரீகிருஷ்ணரைத் துதி செய்து, தான் தன் இருப்பிடம் செல்லவேண்டும் என்று அறிவித்து, ஜகத்குருவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் அனுமதிக்கப்பட்டவனாய், காமதேனு வுடன் கூடவே, அமராவதியை அடைந்தான்.

इति श्रीनारायणतीर्थविरचितायां
श्रीकृष्णलीलातरङ्गिण्यां
श्रीकृष्णगोपीवस्त्रापहारगोवर्धनोद्धारवर्णनं नाम
पञ्चमस्तरङ्गः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த விரசிதாயாம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணலீலா தரங்கிண்யாம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணகோபீவஸ்த்ராபஹாரகோவர்தனோத்தார-
வார்ணனம் நாம பஞ்சமஸ்தரங்க: ஸமாப்த: ||

இவ்விதமாக ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரங்கிணீ என்ற நூலில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானின் கோபீ வஸ்த்ராபஹரணம், கோவர்த்தனோத் தாரணம், ஆகியவற்றை வருணிக்கும் ஐந்தாம் தரங்கமும், வெங்கடேசப் பிரியை எனும் அதனுரையும் முற்றிற்று.

ओं

ओं महागणपतये नमः ।

ओं श्री वेङ्कटेशाय नमः । ओं श्री कृष्णाय परब्रह्मणे नमः ।

श्री कृष्ण लीला तरङ्गिणी ।

षष्ठस्तरङ्गः ॥

श्रीकृष्णगोपीसमागमवर्णनाभिनयः क्रियते ॥

श्लो ॥

वृन्दावनेऽथ श्रीकृष्णगोपीसङ्गोऽभिनियते ।

आदौ गोप्यस्ततः कृष्णो गोपीनां कृष्णसङ्गमः ॥138॥

गोपीश्रीकृष्णसम्वादस्ततो गोपीपरिग्रहः ।

षष्ठेऽस्मिन् सङ्ग्रहस्त्वेवं रासारम्भो निगद्यते ॥139॥

शारदेव शरदागता स्वयं तारकोदयविशेषभासुरा ।

वारितेषु सलिलेषु धीमतां स्मारितार्थमवभासयन्त्यसौ ॥140॥

श्लो—138-140

ப்ருந்தாவநே஽த ஸ்ரீகிருஷ்ணகோபீஸங்கோபிநீயதே |

ஆதௌ கோப்யஸ்தத: க்ருஷ்ணோ கோபீனாம் க்ருஷ்ண
ஸங்கம: ||

கோபீ ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸம்வாதஸ்ததோ கோபீபரிக்ரஹ: |

ஷஷ்டேஸ்மின் ஸங்க்ரஹஸ்த்வேவம் ராஸாரம்போ

நிகத்யதே ||

சாரதேவ சரதாகதாஸ்வயம் தாரகோதயவிசேஷபாஸுரா |

வாரிதேஷு ஸலிலேஷு தீமதாம் ஸ்மாரிதார்தமவபாஸ

யந்த்யஸௌ ||

ஆறாம் தரங்கம்

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடையவும் கோபிகை களுடையவும் சேர்க்கை அபிநயிக்கப்படுகிறது.

செ—138-140

பின்னர் பிருந்தாவனத்தில், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா வினுடையவும் கோபிகைகளுடையவும், சேர்க்கை அபிநயிக் கப்படுகிறது. முதலில் கோபிகைகளுடைய வருகையும், அதன்பின் ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவின் வருகையும், பின்னர் அவர்களுடைய சேர்க்கையும் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

கோபிகைகளுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் உரையாடல், கோபிகைகளை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா ராஸ க்ரீடையில் பங்கு கொள்வதற்காக ஏற்றுக் கொள்ளுதல், ராஸ லீலையின் துவக்கம், ஆகிய விஷயங்கள் ஆறாவது தரங்கத்தில் சுருக்கமாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

ஓங்காரத்திலிருந்து தோன்றிய, அகரம் முதலான ஐம்பது மாத்ருகாக்ஷரங்களின் வடிவம் தாங்கியவனும், (தன்னை உபாஸிக்கும்) சிறந்த அறிவாளிகளுக்கு, அவசியம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய பரம்பொருளை உள்ளத்தில் துலங்கும்படிச் செய்கின்றவளுமான, வெண்ணிறமுடைய, சாரதை எனப்படும், வாக்கேவதையான ஸரஸ்வதீ தேவியைப் போன்று மழைகாலம் முடிந்தபின் (ஐப்பசி-கார்த்திகை மாதங்களாகிய) சரத்ருதுவானது, மேகத்தின் மறைவு இல்லாதலால் இரவு நேரத்தில் நக்சத்திரங்களின் ஒளிகளால் நன்கு சோபையுடன் பிரகாசிக்கின்றதும், 'ஆச்வயுஜ்' முதலான தர்ம காரியங்களைச் செய்வதற்கு அந்தணர்களையும் போர் புரிவதற்கு அரசர்களையும், வாணிபத்திற்கு வெளியூர் செல்ல வைசியர்களையும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டு, தானே தோன்றுகிறது.

गद्यं - 24 ॥

तत्र भगवति श्रीनिवासे परिपालितनिजदासे सन्ततानन्द-
कल्याणगुणनवरत्नरत्नाकरे सरळमुखलीनादसमुदञ्चितविविधगीत-
समुद्घोषमन्दगमनमहोल्लासविविधलीलाविलासबहुतरकल्लोलजाले
भुवनसुन्दरे श्रीकृष्णे विहरति तस्मिन् ¹ब्रजयुवतीमनोनद्यस्यन्द-
मानास्समभिव्यक्त- शारदविमलीकृतवृत्तिविशेषानुभवरसाढ्यास्तदै
करस्यमभिलषन्त्यस्सत्वरमा विविशुः ॥ इत्थञ्च तासां वचोविलासाः
प्रादुर्बभूवुः ॥

கத்யம்—24

தத்ர பகவதி ஸ்ரீநிவாளே பரிபாலிதநிஜதாளே
ஸந்ததாநந்த கல்யாணகுண நவரத்னரத்னாகரே ஸரள-
முரளீநாத ஸமுதஞ்சித விவிதகீத ஸமுத்கோஷமந்தக
மனமஹோல்லாஸ விவிதலீலா விலாஸபஹுதரகல்லோல
ஜாலே புவனஸுந்தரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணே விஹரதி தஸ்மின்
¹வ்ரஜயுவதீமனோநந்தயஸ்ஸ்யந்தமா நாஸ்ஸமபிவ்யக்த
சாரத விமலீக்ருதவ்ருத்தி-விசேஷானுபவரஸாட்யாஸ்
ததைகரஸ்யமபிலஷந்த யஸ்ஸத்வரமாவிவிசு: ॥ இத்தஞ்ச
தாஸாம் வசோவிலாஸா: ப்ராதுர்ப்பூவு: ॥

(விளக்கம்-1) கங்கை, கோதாவரி, யமுனை, காவேரி முதலிய
நதிகள், கடலில் கலந்தவுடன், பெயரையும், உருவத்தையும்,
இழந்து, ஒரே கடலில் வடிவத்தை அடைகின்றன. அவ்வண்ணமே,
முக்திபெற்றவன், பிரும்மத்துடன் இரண்டறக்கலந்து விடுகிறான்.

यथा नद्यः स्यन्दमानाः समुद्रे अस्तं गच्छन्ति नामरूपे विहाय ।
तथा विद्धानामरूपाद्भिमुक्तः परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यं ॥

என்று முண்டகோபநிஷத்தில் கூறியபடி, ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர்,
இங்கு, கிருஷ்ண ஸமுத்திரத்தில் கோபிகைகளான நதிகள் கலந்து
விட்டன என்று வருணித்திருக்கிறார். ராஸலீலை-முக்தியைத்
தரும் லீலை என்று ஆரம்பத்திலேயே அறிவித்திருக்கிறார்.

சூர்ணிகை—24

அந்த பிருந்தாவனத்தில், லீலைகள் புரிகின்றவரும், ஞானம், ஐச்வரியம், சக்தி, பலம், வீர்யம், தேஜஸ் ஆகிய ஆறு குணங்கள் நிறைந்தவரும் லக்ஷ்மீதேவியின் மணாளனும், தனதடியார்களை நன்கு காப்பாற்றியவரும் நேர்மையான புல்லாங்குழலிருந்து தோன்றிய ஒலிகளால் ஏற்பட்ட பாட்டுக்களின் முழக்கம், அழகிய மெதுவான நடை, மகிழ்ச்சியைத் தரும் பலவிதமான லீலைகள், ஆகியவை நிறைந்தவரும், எப்பொழுதும் இருப்பவைகளும், எண்ணிறந்தவைகளும் ஆன நற்குணங்களின் கூட்டம் ஆகிய மிகச் சிறந்த இரத்தினங்கள் நிறைந்த ஸமுத்திரமாக இருப்பவருமான அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவிடத்தில், ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களுடைய உள்ளங்களாகிற ஆறுகள், பெருக்கெடுத்து ஓடின. சரத்காலத்தில் மிகவும், தெளிந்து தூய்மை வாய்ந்ததாக, கிருஷ்ணபக்தி ரஸம் நிறைந்து கிருஷ்ணனுடன் இரண்டறக்கலக்க விருப்பமுள்ளவைகளாக, (அவை) வேகமாக ஒன்று சேர்ந்து விட்டன. கோபியர்களுடைய, திருமுகங்களிலிருந்து, சிறப்பு வாய்ந்த அழகிய சொற்கள் தோன்றின.

गीतं - 50 ॥

केदारगौळं - आदि ॥

प ॥ परमपुरुषं अनुयाम वयं सखि
परमपुरुषं अनुयाम ॥

अनु ॥ सुरुचिरहासं सुन्दरनासं
तरुणारुणकिरणाधरसरसं ॥

॥ परम ॥

नन्दकुमारं
वृन्दावनभुवि-

नगवरधीरं
विविधविहारं

வृन्दாரககண விந்ந் மிலிதமணி-	வந்நிததரணார- மதுகரநிகரம் 1	பரம
भावुकशरणं भव्यसेवकजन- अव्ययविमल- दिव्यमणिरचित-	भवसन्तरणं भाग्यवितरणं विभूतिविजृम्भित- विविधाभरणं 2	பரம
परमोदारं स्मरसायकस्रग्- विरचितमुरळी- भरितघनं घन-	पापविदूरं धरमतिचतुरं गीतरसामृत- कौस्तुभहारं 3	பரம
युवतीगीतं कविजनमानस- शिवनारायण- श्रीगोपालदया-	योगिसुलळितं कमलविलसितं तीर्थविरचितं रसमिळितं 4	பரம

கீதம்-50

கேதாரகௌளம்—ஆதி

- ப. பரமபுருஷம் அனுயாம வயம் ஸகி
பரமபுருஷம் அனுயாம ||
- அனு. ஸுருசிரஹாஸம் ஸுந்தரநாஸம்
தருணாருணகிரணாதரஸரஸம் || (பரம)
1. நந்தகுமாரம் நகவரதீரம்
ப்ருந்தாவனபுவி- விவிதவிஹாரம்
ப்ருந்தாரககண- வந்திதசரணார-
விந்தம் மிளிதமணி- மதுகரநிகரம் || (பரம)
2. பாவுகசரணம் பவஸந்தரணம்
பவ்யஸேவகஜன- பாக்யவிதரணம்
அவ்யயவிமல- விபூதிவிஜ்ஞரும்பித-
திவ்யமணிரசித- விவிதாபரணம் ||

(பரம)

3.	பரமோதாரம்
ஸ்மரஸாயகஸ்ரக்-
விரசிதமுரளி-
பரிதகனம் கன-	பாபவிதூரம்
தரமதிசதுரம்
கீதரஸாம்ருத-
கௌஸ்துபஹாரம்	(பரம)
4.	யுவதீகீதம்
கவிஜனமானஸ-
சிவநாராயண-
ஸ்ரீகோபாலதயா-	யோகிஸுலளிதம்
கமலவிலளிதம்
தீர்த்தவிரசிதம்
ரஸமிளிதம்	(பரம)

கீர்த்தனம்—50

ப. ஹே, தோழியே, உபநிஷத்துக்களால், உத்தம புருஷன் அஹி. என்று புகழ்ந்து கூறப்படகின்றவரும், ஒப்புயர்வற்ற சிறந்த மகாபுருஷரும், உள்ளத்தைக் கவரும் அழகிய சிரிப்பு உடையவரும், அழகியதான மூக்கை உடையவரும், அதிகாலையில் உதிக்கும் அருணனுடைய ஒளிகள் போன்று சிவப்பான கீழ் உதட்டால் மிக அழகியவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நாம் அனைவரும் அனுசரித்துச் செல்வோமாக.

1. மலைகளில் சிறந்த இமயமலை போன்று திடமான உள்ளத்தை உடையவர், பிருந்தாவனத்தில் பலவிதமான லீலைகள் புரிந்தவர், வானவர்களின் கூட்டத்தால் வணங்கப்பட்ட திருவடித்தாமரையை உடையவர், தன் திருவடியில் அணிந்துள்ள சிலம்பில் இருக்கும் இந்திர நீல மணிகளாகிய வண்டுக் கூட்டத்தை உடையவர், அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த நந்தகோபரின் மைந்தனான (அத்தகைய கிருஷ்ணனைப் பின்பற்றிச் செல்வோமாக).

2. தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு புகலிடமானவர், அடியார்களை சம்சாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்று பவர், நற்குணங்கள் படைத்த தன்னை வழிபடும் பக்த ஜனங்களுக்கு அவர்கள் விரும்பியவற்றை

அளிப்பவர். அழியாதவைகளும், தூய்மையானவை களுமான, எல்லாவித் ஐச்வரியங்களுடன் நிறைந்து இருப்பவர், ஒளிமிகுந்ததும், மிக்க உயர்ந்ததுமான இரத்தினங்களால், தயாரிக்கப்பட்ட பலவித மான அணிகளை அணிந்திருப்பவர். (அத்தகைய கிருஷ்ணனை அனுசரித்துச் செல்வோமாக)

3. எளியவர்களுக்கு வாரி வழங்கும் கொடையாளி களுக்குள் சிறந்தவர், பாபங்களால் தீண்டப் படாதவர், மன்மதனுடைய அம்புகளாகிற மலர் களால் சுட்டப்பட்ட மாலையைத் தாங்கியிருப்பவர், எச்செயல்களையும் புரிவதற்கு ஏற்ற திறமை வாய்ந்தவர், புல்லாங்குழலிலிருந்து அழகிய பாட்டு வடிவமான ஒலிகளாகிற அமுதம் நிறைந்தவர், கௌஸ்துபம் எனப்படும் உயர்ந்த இரத்தினத்தை மார்பில் அணிந்திருப்பவர், (அத்தகைய கிருஷ்ணனை பின்பற்றிச் செல்வோமாக).
4. நடுவயதினராகிய கோபிகைகளால் பாடப்பட்ட இக்கீர்த்தனமானது, யோகிகளால் கொண்டாடப் பட்டது. சிறந்த கவிகளுடைய உள்ளத்தாமரையில் பகுமானத்துடன் விளங்குகிறது. சிவ நாராயண தீர்த்தரால் இது தொகுக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ நந்தகோப குமாரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய தயாரஸம் சேர்ந்ததாகும். (ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பின்பற்றிச் செல்வோமாக)

ஹி ||

भो भो ब्रजपुरनार्यशरदसमयं परं शिवं मत्वा ।

कृपया तस्य भजामो गोविन्दं प्राहुरिति तदान्योन्यम् ॥141॥

சீலோ—141

போ போ வ்ரஜபுரநார்யச்சாரதஸமயம் பரம் சிவம் மத்வா|

க்ரூபயா தஸ்ய பஜாமோ கோவிந்தம் ப்ராஹூரிதி

ததான்யோன்யம் ||

செ—141

ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர், 'ஏ, கோபஸ்தரீகளே, இந்த சரத்தாலத்தை (ஐப்பசி-கார்த்திகை மாதங்கள்) ஸாக்ஷாத் பரமசிவனாகவே எண்ணி, அவருடைய தயவால் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை வழிபடுவோம்' என்று ஒருவருக்கொருவர் அப்பொழுது இவ்விதம் கூறினர்.

गीतं - 51 ॥

कल्याणि - त्रिपुट ॥

प ॥ शङ्के शंकरं शारदसमयम् ॥
 अनु ॥ पङ्केरुहपरागविभूतिधवलम् ॥ ॥ शङ्के ॥
 पापपङ्कशोषणपटुतरकिरणम्
 परिहृतापरिमितघनघनावरणम्
¹ कपटकेतकीकुसुमभारविरहितम्
 कलिततारकगणस्फटिकाक्षभरणम् ॥1॥ ॥ शङ्के ॥
 परपुरुषसुरतिपतिकामविदूरम्
 पण्डितमण्डलपरमाह्लादकरम्
 परमहंसगतिविघ्नपाटनचतुरम्
² परशुकसमुदितफलविधातारम् ॥2॥ ॥ शङ्के ॥
 निर्मलरसपूरनिरुपमगाङ्गम्
 निखिलमानिनीजनमानविभङ्गम्
 शर्मदशशिधरसरसोत्तमाङ्गम्
³ समुदितगोविन्दकृतबहुसङ्गम् ॥3॥ ॥ शङ्के ॥
 इति गोपवधूगीतमिदमतिललितम्
 ईशोपमशारदसमयविलसितम्

यतिवरशिवनारायणतीर्थभणितम्
यादवाब्धिजरत्नसंमिलितम् ॥4॥

॥ ३३ ॥

கீதம்-51

கல்யாணி—த்ருபுட

- ப. சங்கே சங்கரம் சாரதஸமயம் ||
- அனு. பங்கேருஹபராகவிபூதிதவளம் || (சங்கே)
1. பாபபங்கசோஷணபடுதரகிரணம்
பரிஹ்ருதாபரிமிதகனகனாவரணம்
¹கபடகேதகீகுஸுமபாரவிரஹிதம்
கலிததாரககணஸ்படிகாஷாபரணம் || (சங்கே)
2. பரபுருஷஸுரதிபதிகாமவிதூரம்
பண்டிதமண்டலபரமாஹ்லாதகரம்
பரமஹம்ஸகதிவிக்னபாடனசதுரம்
²பரசுகஸமுதிதபலவிதாதாரம் || (சங்கே)
3. நிர்மலரஸபூரநிருபமகாங்கம்
நிகிலமாநிநீஜனமானவிபங்கம்
சர்மதசசிதரஸரஸோத்தமாங்கம்
³ஸமுதிதகோவிந்தக்ருதபஹுஸங்கம் || (சங்கே)
4. இதி கோபவதூகீதமிதமதிலளிதம்
ஈசோபமசாரதஸமயவிலஸிதம்
யதிவரசிவநாராயணதீர்த்தபணிதம்
யாதவாப்திஜரத்தனஸம்மிளிதம் || (சங்கே)

கீர்த்தனம்—51

- ப. தாமரை மலர்களிலிருந்து தோன்றிய வெண்மைநிற
அனு. முள்ள பொடிகளுடன் கூடிய சரத்தகாலத்தை, திருநீறு
அணிந்திருக்கும் ஸ்ரீபரமசிவனாகவே எண்ணுகிறேன்.
1. பாபங்களை அறவே அழிக்கின்ற சிவன் போன்று,
பாபங்கள் போன்ற சகதிகளை உலரும்படிச் செய்யுங்
கதிர்வனை உடையதும், தூய்மையான ஆதம்
ஸ்வரூபத்தை மறைக்கும் அக்ஞானம் என்னும்

ஆவரணத்தை அறவே ஒழித்தவரான பரமசிவன் போன்று, வானவீதியில் மேகங்களாலான மறைவு இல்லாமல் இருப்பதும், சிவபெருமானின் திருமுடியைக் கண்டேன் என்று பொய்ப்பேசி, பிரும்ம தேவனுக்கு பொய்யான சாக்ஷியளித்த தாழம்பூவை சிவபெருமான் ஏற்காதது போன்று, முட்கள் நிறைந்த தாழம்பூக்களை சிறிதும் அடையாது இருப்பதும், சிவபெருமான் பளிங்கு மாலையை அணிந்து இருப்பது போல், வானவீதியில் நகூத்திரங்களின் வரிசையாகிற பளிங்கு மாலையை அணிந்து இருப்பதுமான (சரத்காலத்தை பரமசிவனாகவே எண்ணுகிறேன்.)

(விளக்கம்-1) ஒரு சமயம் சிவபெருமானுடைய திருவடியைக் காண்பதற்கு, மஹாவிஷ்ணு, பாதாளம் சென்றார். திருமுடியைக் காண்பதற்கு பிரம்மதேவன் மேல் உலகத்திற்குச் சென்றார். அப்பொழுது, சிவபெருமான் தலையிலிருந்து தாழம்பூ கீழ்நோக்கி வந்தது. பிரம்மதேவனிடம், சிவனுடைய திருமுடி மிகவும் தொலைவில் இருப்பதாகக் கூறிற்று. பிரம்மதேவன் தான் சிவனின் திருமுடியைக் கண்டதாகப் பொய் சாட்சி கூறும்படி தாழம்பூவினிடம் கேட்டுக் கொண்டார். அவ்விதமே, தாழம்பூவும் பிரம்மதேவனுக்குப் பொய் சாட்சியம் கூறியது. சிவபெருமான் கொடிய குணமுள்ள இத்தாழம்பூவை அன்று முதல் மற்ற மலர்களைப் போல் ஏற்றுக் கொள்ளாமல், தவிர்த்துவிட்டார் என்ற புராணக் கதையை, கபடகேசகி என்ற சொல்லால் இந்தப் பாட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

2. சுந்தரேசுவரரின் வடிவம் தாங்கிய பரமசிவன் தாருக வனத்தில் உள்ள முனிவர்களின் காமத்தை அறவே அழித்தது போலவே, ஸ்த்ரீ, புருஷர்களுக்கு முறை கேடான காமவிகாரம் இல்லாமல் செய்கின்றதும், ஆத்மஞானிகளின் உள்ளங்களில் பேராணந்தத்தை அளிக்கின்ற பரமசிவனைப் போல், வேதங்கள், காவியங்கள், கலைகள், வேள்விகள் ஆகியவைகளில்

ஈடுபாடு உள்ள அறிஞர்களை, அவர்களின் செயல்களில் சந்தோஷமாக ஈடுபடும்படிச் செய்கின்றதும், ஸச்சிதானந்த பரமஹம்ஸ ஸன்னியாசிகளுக்கு அதனை அடைவதில் ஏற்படும் இடையூறுகளை இல்லாமல் செய்கின்ற சிவபெருமானைப் போன்று, மானஸ சரஸுக்கு செல்வதற்கு முயற்சிக்கும் அன்னப்பறவைகளுக்கு இடையூறு ஒன்றும் ஏற்படாமல் செய்கின்றதும்; ஆத்மஞானிகளுக்குள் மிகச் சிறந்தவரான சுகமுனிவருக்கு உபதேசித்து அருளிய பரமாத்ம ஞானமாகிற கனியை தகுதிவாய்ந்த முமுக்ஷுக்களுக்கு சிவபெருமான் அளிப்பது போன்று, பறவைகளுள் சிறந்த கிளிகளால் சுவைக்கப்பட்ட அரும்பெரும் பழங்களை மாந்தர்களுக்கு அளிக்கின்றதுமான (சரத்காலத்தை பரமசிவனாகவே எண்ணுகிறேன்).

(விளக்கம்-2) வியாச முனிவர் சிவனைக் குறித்து கடும் தவம் புரிந்தார் தவத்தின் பயனாய் வியாசர் முன்னிலையில் சிவபெருமான் தோன்றினார். வியாசமுனிவர் சிவபெருமானிடம் தன் மைந்தன் சுகனுக்கு உபசயனம் செய்வித்து, அவனுக்கு பிரும்மோபதேசம் செய்விக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அதற்கு சிவபெருமான் முறைப்படி நான் பிரம்மோபதேசம் செய்தால், தங்களது மைந்தன் ஆத்மஞானியாகி முக்தி பெற்று விடுவான். இல்லறத்திற்கு இசையமாட்டான். எனவே நான் உபதேசிக்கவில்லை. வேறு யாரிடமாவது உபதேசம் பெறட்டும் என்று கூறினார். வியாசமுனிவர் மைந்தன் சுகன் எந்நிலையை அடைந்தாலும் அதைப் பற்றி எனக்கு கவலையில்லை, தாங்களே அவனுக்கு பிரம்மோபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தித்தார். அதன்படியே சிவனும் சுகதேவருக்கு முதலில் காயத்ரியை உபதேசித்தார். எனினும் பரம்பொருளை உபதேசித்து அருளவேண்டும் என்று சுகர் கேட்டுக் கொண்டார். அதன்படியே சிவபெருமான் உபதேசிக்க ஞானத்தைப் பெற்ற சுகமுனி எல்லாமான பரம்பொருள் ஆகிவிட்டார். மைந்தன் சுகனை, மகனே என்று அழைக்கும்

தந்தை வியாசமுனிவருக்கு அக்காட்டில் உள்ள மரங்கள் எல்லாம் பதில் அளித்தன. சிவபெருமானிடம் ஞானம் பெற்ற சுகர் முத்தி பெற்றார், என்று 'சுகரஹஸ்யோபனிஷத்' என்ற நூலில் கூறியிருக்கும் கருத்தை பரமசுகரஹஸ்யோபனிஷத் என்ற சொற்றொடரால் இப்பாட்டில் அறிவித்துள்ளார்.

3. தூய்மையான நீர் நிறைந்ததும், இணையற்றதுமான தேவநதியான கங்கையை சடையில் தாங்கியிருக்கும் ஸாதாசிவனைப் போன்று தெளிந்தும் தூய்மையானதுமான நீர்ப்பெருக்குடன் கூடியதுமான இணையற்ற கங்கையை உடையதும், நிலையானதும், நிகரற்றதுமான தன்னுடைய அழகால் அழகிகள் என்று இருமாப்பையடைந்த மங்கையர் அனைவர்களின் கர்வத்தையடக்கிய சிவபெருமானைப் போன்று, எல்லாப் பெண்மணிகளுக்கும், உள்ளத்தில் சினம் முதலிய விகாரங்கள் ஏற்படாமல் இருக்கச் செய்கின்றதும், இவ்வுலகிற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற சந்திரனைத் தாங்கி, அழகிய தலையுடன் விளங்கும் சிவனைப் போன்று, இரவு நேரத்தில் வானவீதியில் உயர்ந்த இடத்தில் சந்திரனை உடையதும், பலவிடங்களில் பல சமயங்களில் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடன் ஒன்று சேர்ந்து இருப்பவரான பரமசிவனைப் போலவே, ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடன் அநேகம் கோபஸ்தீர்களைச் சேரும்படிச் செய்கின்றதுமான (சரத் காலத்தை ஸாதாசிவனென்றே எண்ணுகிறேன்)

(விளக்கம்-3) இப்பாட்டில் சமுதிதாவிந்ஹகூதஹ்ஸுசுஹ் என்ற சொற்றொடரால் நாராயணனுடன் சேர்ந்து இருப்பவன் சிவன் என்று நூலாசிரியர் கூறியிருக்கிறார். அவ்விதம் கூறியதற்கு, வடமொழியில் ஸ்ரீநீலகண்ட தீக்ஷிதருடையவும், ஜெயவர்மனுடையவும், தமிழ் மொழியில் ஆழ்வார்களுடையவும், நாயன்மார்களுடையவும், சான்றுகளை அடியில் தருகிறோம்.

நீலகண்ட தீக்ஷிதர், நீலகண்டவிஜயசம்மு என்னும் நூலில்,

यदेतद्दामाङ्गं घनजघनकेशस्तनभरं
 कदाचित्तच्छम्भोर्भवति कमलाकौस्तुभधरं ।
 जगन्मातर्येवं यदपचरितं तन्मघवता
 जगन्माता देवः प्रभवति स एव क्षपयितुं ॥

शिवाघोरा चेति श्रुतिषु विदिते मम तन्
 तयोराद्या मूर्तिः परमरमणीया त्वमसि मे ।
 त्वमस्यर्धं देहे त्वमसि वदनं दक्षिणमिति
 त्वयि प्रीये यावत्तव भवति तावच्च विदितम् ॥

என்று கூறியுள்ளார்.

ஐயவர்மன் என்ற அரசன், கல்வெட்டின் மூலம் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். கம்போடியா கல்வெட்டு VII (1189-1195AD).

वन्दे कुशेशयदृशं सदृशं शिवेन
 सम्प्रत्ययेन महतां महसां महिम्ना ।
 अर्धेन्दुधारिवपुषा सुरसाधितेन
 प्रापाम्बिकाङ्गमिव यस्य शरीरमैक्यम् ॥

இந்திரவர்மா (877-889 AD) பின்வருமாறு உத்தரவிட்டான் (கம்போடியா கல்வெட்டு).

अभिन्नतन्वोरीशानशार्ङ्गिणोः प्रतिरूपकं ।
 कृत्वा तत्स्थापनविधौ तनयान् सोऽप्ययोजयत् ॥

நம்மாழ்வார், திருமொழி (1,3,9)-ல் 'வலத்தனன் திருபுற மெரித்தவன் இடம் பெற' என்றும், திருவாய்மொழியில் (X.4.6.) 'மாகத்தின மதியம் சேரும் சடையானை பாகத்து வைத்தான் நின் பாதம் பணிந்தேனே' என்றும் திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழி (III,4,9)-ல் 'பிறை தங்குசடையானை வலத்தே வைத்து என்றும், பேயாழ்வார் 'தாழ் சடையும் நீள்முடியும், ஒண்மழுவும், சக்கரமும், சூழ் அரவும், பொன் நாணும், தோன்றுமால், சூழும் திரண்டருவிபாயும் திருமலைமேல் எந்தைக்கு இரண்டுரும் ஒன்றாய் இசைந்து என்றும், திருமழிசையாழ்வார் (இயற்பா-65)-ல் மாதாய மாயவனை...மாதவனை' என்னும், பொய்கையாழ்வார்

“பொன்திகழ் மேனிப் புரிசடையும் புண்ணியனும் நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும்’ என்றும், இருவரங்கத்தால் திரிவரேனும் ஒருவன், ஒருவன் அங்கத்தென்றும் உளன்’ என்றும் கூறியுள்ளார்கள்.

அதேபோல், நாயன்மார்களில் திருநாவுக்கரசர், கூறியிருப்பவை.

‘அரியலால் தேவியில்லை. ஐயன் ஐயாறனார்கே’ (பதிகம் 40, பாடல் 5) (அப்பர் 6-ம் திருமுறை திருவையாறு).

‘நாராயணனை இடப்பாகத்தடைந்தார் போலும்’ (பதிகம் 266, பாடல் 2) (அப்பர் 6-ம் திருமுறை திருவீழிமழலை).

‘இடம் மால் தழுவிய பாகம்’ (பதிகம் 2, பாடல் 4)

‘உண்டானை உமிழ்ந்தானை உடையார்’ (பதிகம் 278, பாடல் 7)

‘குடமாடி இடமாக்கொண்டாய்’ (பதிகம் 294, பாடல் 3)

‘திருமாலோர் பாகத்தான்’ (பதிகம் 287, பாடல் 5)

‘மாலைசேர் திருவுருவா’ (பதிகம் 72, பாடல் 8)

‘திருமாலோர் பாகம்’ (பதிகம் 78, பாடல் 7)

‘திருமால் ஓர் பாகம் வேண்டினன்’ (பதிகம் 261, பாடல் 8)

‘திருமாலோர் பாகத்தான்’ (பதிகம் 289, பாடல் 1)

‘ஒரு பாலும் அரி உருவம் நிகழ்ந்த செல்வன்’ (பதிகம் 271, பாடல் 3)

‘பாகம் பூண்ட மால்’ (பதிகம், 181, பாடல் 3)

‘மாலொரு பாகம் மகிழ்ந்து’ (பதிகம் 83, பாடல் 7)

‘மறிகடல் வண்ணன் பாகா’ (பதிகம் 62, பாடல் 8)

‘மையரிக் கண்ணியாளும் மாலுமோர் பாகமாகி (பதிகம் 22 பாடல் 4)

திருான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் கூறியிருப்பவை.

‘அரி உரு இயல் பரன்’ (பதிகம் 21, பாடல் 2)

‘உடன் பயில்கின்றவன் மாதவனே’ (பதிகம் 371, பாடல் 5)

‘ஒரு பாலும் மேனி அரியான’ (பதிகம் 223, பாடல் 1)

‘ஒன்றிமால் கூறினார்’ (பதிகம் 293, பாடல் 6)

‘குருந்தோசி பெருந்தகையும் நீயும் பிரிந்தனை
புணர்ந்தனை’ (பதிகம் 166, பாடல் 3)

‘பாதியா உடல் கொண்டது மாலையே’ (பதிகம் 373, பாடல்
2)

‘பாதியோர் மாதர் மாலுமோர் பாகர்’ (பதிகம் 377, பாடல் 6)

‘பாம்பணையான் பணைத்தோளி பாகம் மெய்யருகே
உடையானை’ (பதிகம் 5, பாடல் 1)

‘மால மட மாதொரு பாகமாய்’ (பதிகம் 163, பாடல் 5)

‘மாதொரு பாலும் மகிழ்கின்ற நாதன்’ (பதிகம் 97, பாடல் 2)

‘மாலுமோர் பாகமுடையார்’ (பதிகம் 203 பாடல் 1)

‘மெய்யிலே மேவினான்விற்ற கண்ணின்’ (பதிகம் 374,
பாடல் 5)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கூறியிருப்பவை.

‘மங்கையோர் பாகமும் மாலோர் பாகமும் உடையார்’
(பதிகம், 87, பாடல் 5)

‘செங்கண் மால் விடையாய்’ (பதிகம் 70, பாடல் 1)

‘செங்கண் மால் விடையானை’ (பதிகம் 185, பாடல் 5)

‘செங்கண் மால்விடைமேல் திகழ்வானை’ (பதிகம் 3,
பாடல் 3)

‘பொங்குமால் விடையேறி’ (பதிகம் 35, பாடல் 1)

**திருமாலை தேவியாக உடைய சிவபெருமான்
என்று கூறியிருப்பவை.**

‘திருமகள் கோன் திருமாலார் கூறன்’ (பதிகம் 81, பாடல் 9)

‘நத்தார் புடை ஞானன்’ (பதிகம் 80, பாடல் 1)

‘படமாடும் பாம்பணையானுக்கும் பாகன்’ (பதிகம் 17,
பாடல் 9)

**மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகள் கூறியிருப்பவை.
(திருமாலை தேவியாகக் கொண்ட சிவன்).**

‘மாலும் மால் கொள்ளும் இறையோன்’ (பதிகம் 47,
பாடல் 5)

‘ஆழியான் நாதன் சிவன்’ (பதிகம் 9, பாடல் 3)

‘மாலுக்கும் நாதர் இத்தாதனார் அன்னே’ (பதிகம் 17, பாடல் 1)

(திருமாலை இடமாகக் கொண்ட சிவன்).

‘மால்விடையூர்தி’ (பதிகம், பாடல் 65) (பதிகம் 9, பாடல் 17)
(பதிகம் 34, பாடல் 5)

‘அந்நாள் இடமாத் தாங்கினான் திருமால்’ (பதிகம் 12, பாடல் 15)

இவ்விதம் சிறந்த பெரியவர்களால் அறிவிக்கப்படும் உருவத்தை இன்றும் சங்கரநயினார் கோயில் என்ற திருத்தலத்தில் கோவில் கொண்டிருக்கும் மூர்த்தியில் காணலாம்.

கவனத்திற்குரிய விஷயம்.

முமுகூர்க்களான கோபிகைகள், தங்கள் உடலையும், இவ்வுலகத்தையும் மறந்து, நித்ய முக்தனான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய திருமுகத்திலிருந்து, ஜீவபரமாத்மைக்ய ஞானத்தைப் பெற்று, பரமானந்தத்தில் மூழ்கியவர்களாய், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவுடன், பாடிக் கொண்டும், ஆடிக் கொண்டும், ராசலீலை புரிந்தனர் என்று வர்ணிக்கும் தீர்த்தர், அதற்குகந்தவாறு, சரத் காலத்தை, ஞானஸ்வரூபினியான ஸரஸ்வதியாகவும், காமனை எரித்த பரமசிவனாகவும், வர்ணித்து, ராசலீலையின் ஆரம்பத்திலேயே அதன் கருத்தை விளக்கியிருக்கிறார்.

4. இவ்விதம் ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களால் பாடப்பட்டதும், மிக்க அழகு வாய்ந்ததும், பரம சிவனுக்கு இணையான சரத்காலத்தின் பெருமையுடன் கூடியதும், யாதவர்களின் குலமாகிய கடலில் தோன்றிய இரத்தினமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடன் நன்கு சேர்ந்ததுமான இந்த பாட்டானது, ஸன்யாசி ச்ரேஷ்டரான சிவநாராயணதீர்த்தரால் கூறப்பட்டது.

ஶ்லோ ॥

इति प्रलपति ब्रजे शरदि गोपिकामण्डले
 सुधाकिरणमण्डले परिहृतान्धकारे निशि ।
 पराक्प्रवणमानसास्स खलु कृष्णसारास्स्फुटम्
 मुरारिमुर्लीरवस्समुदितास्समाकर्षति ॥142॥

कापि गोपी परं कान्तं कामचारफलोदयम् ।
 गन्तुकामेतरा गोपीस्त्वरयन्तीदमाह तु ॥143॥

ச்லோ—142-143

இதி ப்ரலபதி வ்ரஜே சரதி கோபிகாமண்டலே
 ஸுதாகிரணமண்டலே பரிஹ்ருதாந்தகாரே நிசி |
 பராக்ப்ரவணமானஸாஸ்ஸ கலு க்ருஷ்ண ஸாராஸ்ஸ்புடம்
¹முராரி முரளி ரவஸ்ஸமுதிதாஸ்ஸமாகர்ஷதி ||
 காபி கோபீ பரம் காந்தம் காமசாரபலோதயம் |
 கந்துகாமேதரா கோபீஸ்த்வரயந்தீதமாஹது ||

செ—142-143

இவ்விதம் சரத்காலத்தில் கோகுலத்தில் வாழும்
 கோபிகைகள் கூட்டமாகக்கூடி, உரையாடிக் கொண்
 டிருக்கும் போது, இரவில் இருளை அகற்றிக் கொண்டு,
 அமுத கிரண்ணான, சந்திரனுடைய மண்டலமானது
 ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் போது, கண்ணபிரானுடைய
 புல்லாங்குழலிலிருந்து எழுந்த ஒலியானது வெளிவிஷயங்
 களில் ஈடுபட்ட உள்ளங்களையுடையவர்களும், கிருஷ்ண
 னையே உயிராக அடைந்தவர்களுமான ஆயர்பாடி
 யிலுள்ள பெண்களை, மிகத் தெளிவாக கண்ணனிடம்
 இழுத்துச் செல்கிறது.

உலகமனைத்தையும் மயக்கமுறச் செய்யும் திறனை
 மன்மதனுக்கு அளித்தவரும், மிக்க அழகு வாய்ந்தவருமான,
 ஸ்ரீகிருஷ்ணனை பரம்பொருள் என்றே எண்ணியவளான

ஒரு கோபிகை, கண்ணனுடைய சமீபம் போக விரும்பிய வளாய், மற்றும் உள்ள கோபிகைகளை வேகமுடன் புறப்படுவதற்கு (கண்ணனிடம் போய் சேர்வதற்கு) தூண்டுகிறவளாய் கூறுகின்றாள்.

(விளக்கம்-1) இச்செய்யுளில் நூலாசிரியர், கண்ணனின் புல்லாங்குழலிலிருந்து எழுந்த ஒலியானது வெளிவிஷயங்களில் ஈடுபாடுடைய கோபிகைகளைக் கண்ணனிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தது என்று கூறுகிறார். மோக்ஷத்தில் விருப்பம் உள்ளவன் அறம், பொருள், இன்பம் இவற்றிற்கான செயல்களிலிருந்து முதலில் ஒழிய வேண்டும் என்பது வேதாந்தங்களின் முடிவு ஸ்ரீமத் பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம், 29-வது அத்யாயத்தில் (5 முதல் 8 வரை உள்ள ச்லோகங்களால்) சரத்காலத்தில் பிருந்தாவனத்தில் இரவில் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய வேணுகானத்தைக் கேட்டவுடனேயே, ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்கள், பசுக்களிடமிருந்து பாலைக் கறந்து கொண்டிருந்தவர்கள் அதனை விட்டு விட்டனர்; அடுப்பில் காய்ந்து கொண்டிருக்கும் பால் முதலிய பொருள்களை இறக்காமல் விட்டனர். உறவினர்களுக்கு அன்னம் அளித்துக் கொண்டிருந்ததையும் விட்டனர்; கணவர்களுக்கு பணிவிடை செய்வதையும் விட்டனர்; உணவு எடுக்க ஆரம்பித்தவர் அதனையும் விட்டனர். தங்கள் உடல்களை அலங்கரித்துக் கொள்வதிலுமிருந்து ஒழிந்தனர்; அணிகளை முறைகேடாக அணிந்தனர்; அனைவரும் கிருஷ்ணனிடம் வந்து சேர்ந்தனர். கணவர்களாலும், தந்தைகளாலும், உடன் பிறந்தவர்களாலும், உறவினர்களாலும் தடுக்கப்பட்டனர் எனினும், கண்ணனுடைய குழல் ஓசையால் இழுக்கப்பட்ட உள்ளங்களை உடையவர்கள் கண்ணன் அருகாமை சென்றனர் என்று வியாஸமுனிவர் கூறியிருக்கிறார். இக்கருத்தையே மனதில் கொண்டு ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் இச்செய்யுளை இயற்றியுள்ளார்.

गीतं - 52 ॥

पुत्रागवराळि - त्रिपुट ॥

प ॥

बृन्दावनमधुना मन्ये सखि बृहदारण्यमहं ॥

அனு ॥ சுन्दரதரவ்ஷனாதஸ்சூசித-
 ஸ்வானந்தபோதாமுதமயபுரூஷம் ॥ (வூந்தாவனம்)

உந்நதஷாஷாஶ்ரம்-ஸதானந்த-
 நிர்ணயரஸபூர஫லஶார்
 புண்யவதாமதிர்மணியம் - அமரேந்ந்ர-
 வர்ணிதஶூமபதம் ஶவபாரம் ॥1॥ (வூந்தாவனம்)

முனிவர்பரிஸேவிதம்-மோஶவிராம-
 மூலமஷேஷவிஷேஷாஸ்பதம்
 அநிகேதநிகேதநமஷிலஷோகஶர்
 அநுதயலயபரதரஸிஶ்ட஫லதம் ॥2॥ (வூந்தாவனம்)

ஸகூதிதமவலோகிதம்-ஸம்யகிஶ
 ஸ்வஸுதகலத்ராதிதநவிரஸம்
 ப்ரகடயதி பரமஶ்ஸஸமா஫ுலம்
 அமலமானஸவூத்திவிலஸிதஸரஸம் ॥3॥ (வூந்தாவனம்)

பரிஶுதரிபுவர்ஶம் - பரமயோகி-
 பரிபூர்ணஶாவவிஷேஷோதயம்
 ஶரிபரஶாவநயா கோபிகாஶீதமிதி
 ஫ணிதம் நாராயணதீர்த்யதிநா ॥4॥ (வூந்தாவனம்)

கீதம்-52

புன்னாகவராஸி—த்ருபுட

ப. ப்ருந்தாவனமதுனா மன்யே ஸகி ப்ருஶுதாரண்யமஶுஶம் ॥

அனு. ஸுந்தரதரவம்ஸநாதஸம்ஸூசித-
 ஸ்வாநநந்தபோதாம்ருதமயபுருஷம் ॥ (ப்ருந்தாவனம்)

1. உன்னதஸாகாகர்ம—ஸதாநந்த-
 நிர்ணயரஸபூரபலபாரம்

- புண்யவதாமதிரமணீயம்—அமரேந்தர்—
வர்ணிதபூமபதம் பவபாரம் || (ப்ருந்தாவனம்)
2. முனிவரபரிஸேவிதம்—மோஹவிராம—
மூலமசேஷவிசேஷாஸ்பதம்
அனிகேதநிகேதனமகிலசோகஹரம்
அனுதயலயபரதரஸித்தபலதம் || (ப்ருந்தாவனம்)
3. ஸக்ருதிதமவலோகிதம்—ஸம்யகிஹ
ஸ்வஸூதகளத்ராதிதனவிரஸம்
ப்ரகடயதி பரமஹம்ஸஸமாகுலம்
அமலமானஸவிருத்திவிலஸிதஸரஸம் || (ப்ருந்தாவனம்)
4. பரிஹ்ருதரிபுவர்கம்—பரமயோகி
பரிபூர்ணபாவவிசேஷோதயம்
ஹரிபரபாவனயா கோபிகாகீதமிதி
பணிதம் நாராயணதீர்த்தயதினா || (ப்ருந்தாவனம்)

கீர்த்தனம்—52

- ப. தோழியே, கண்ணனுடன் சேர்ந்து இருக்கும்
பிருந்தாவனத்தை இப்பொழுது, பிரகதாரண்யகம்
என்ற உபநிஷத்தாகவே நான் கருதகிறேன்.
- அனு. இந்த பிருந்தாவனமானது, கட்டழகனான கண்ண
னுடைய குழலோசையால் அறியப்படும் பேரின்பம்,
தூய்மையான அறிவு, என்றென்றும் அழியாத,
அமுதமயமான கிருஷ்ணன் என்ற மகாபுருஷனுடன்
சேர்ந்து இருக்கின்றது. பிரகதாரண்யகம் உள்ளத்தை
அடக்குவதில் திறமை வாய்ந்த சிறந்த யோகி
களுடைய உடலினுள் குழலோசை போன்ற 'பரா,
பச்சந்தி, மத்யமா' என்ற நாதங்களால், நன்கு அறியப்
படுகிற பேரானந்தம், தூய்மையான அறிவு,
அழியாமை ஆகிய பெருமை வாய்ந்த பரமாத்மா
வுடன் கூடியதாகும்.
1. பிருந்தாவனம், மிக உயர்ந்து வளர்ந்து இருக்கும் மரக்
கிளைகளின் நுனிகளுடன் கூடியது. பிரகதாரண்

யகம், மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த சக்ல யஜூர் வேதம் எனப்படும் மரத்தினுடைய, காண்வம், மாத்யத்தினம் எனப்படும் கிளைகளோடுகூடி இருப்பதாகும்.

பிருந்தாவனம் எல்லாப் பருவங்களிலும் நிச்சயமாய் மகிழ்ச்சியைத் தரும் ரஸம் நிறைந்த திராட்சை, மாதுளை, வாழை, ஆகிய கனிகள் நிறைந்திருப்பதாகும். பிருகதாரண்யகம், மனிதர்கள், பித்ருக்கள், கந்தர்வர், கர்மதேவர், ஆசானதேவர், பிரஜாபதி, பிறும்மா ஆகியவர்களுடைய ஆனந்தங்களைக் கூறும் இடத்தில், மனிதர்களிலிருந்து நூறுமடங்கு பித்ருக்களுக்கு என்றும், அங்ஙனமே மற்றும் உள்ளவர்களுடைய ஆனந்தங்களை நிச்சயித்து, இவ்வானந்தங்கள் அனைத்தும் நிறைந்திருக்கும் ஆனந்தகனமான பரம்பொருளையே கனிகளுக்கெல்லாம் சிறந்த கனியாக கூறுவதாகும்.

பிருந்தாவனமானது, முற்பிறவியில் புண்ணியம் செய்த பாக்கியசாலிகளுக்கு உள்ளத்தைக் கவரும் அழகு வாய்ந்ததாகும்; பிருகதாரண்யகம், பலகோடிப் பிறவிகளில் பலனைக் கருதாமல் 'நான் செய்கிறேன்' என்ற கர்வம் இல்லாமல், அனுஷ்டித்த புண்ணிய கர்மத்தின் பயனாய் மோக்ஷத்தில் ஆசை உடையவர்களுடைய உள்ளத்தைக் கவருவதாகும்.

பிருந்தாவனம் இந்திரன் முதலிய வானவர்கள் அனைவருக்கும் தலைவனான பிறும்மதேவனால் 'மறுபிறவியில் இந்த புண்ணிய பூமியில் புல்லாகவோ, பூண்டாகவோ நான் முளைப்பேன் ஆகில், அது எனக்குச் சிறந்த பாக்கியமாகும்' என்று புகழ்ந்து கூறப்பட்டதாகும். பிருகதாரண்யகம், வானவர்களுக்கும், அவர்களின் தலைவர்களுக்கும் மேலான சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் கூறப்பட்ட எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளைக் குறிப்பதாகும்.

2. பிருந்தாவனம், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய சேர்க்கையால், எல்லா ஜீவராசிகளின் சகலவிதமான துன்பங்களையும் அகற்றுவதாகும். பிருகதாரண்யகம் பரம்பொருளின் தூய்மையான அறிவை அளிப்பதன் மூலம் முமுக்ஷுக்களின் பிறப்பு, இறப்பு ஆகிற சம்சார துன்பத்தை அழிப்பதாகும்.

பிருந்தாவனம், கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் சேர்க்கையின் காரணமாக கர்க்கர், நாரதர் முதலான முனிவர்களால் மிக்க பக்தி சிரத்தையுடன், ஆதரவுடன் கொண்டாடப்பட்டதாகும். பிருகதாரண்யகம், யாக்ஞவல்க்யர், முதலான ஒப்புயர்வற்ற சிறந்த முனிவர்களின் உபதேச சாரங்கள் அடங்கியதாகும்.

பிருந்தாவனம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவை பல விதமான முறைகளில் மிக்க ஆதரவுடன் நேசிப்பவர்களுடைய நீண்டகாலமாகத் தொடர்ந்து வரும் அக்ஞானத்தை அடியோடு அழிப்பதற்குக் காரணமாய் இருப்பதாகும். பிருகதாரண்யகம் ஜனக மஹாராஜன் முதலிய முமுக்ஷுக்கள் பலருக்கும் அக்ஞானத்தை அறவே அழிக்கும் ஜீவபரமாத்மைக்ஞானத்தை அளிப்பதாகும்.

பிருந்தாவனம் ஏழு வயதிற்குள் இருக்கும் நந்தகுமாரனான, ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்வினுடைய எண்ணற்றவைகளும், வியப்பை அளிப்பவைகளும், கழுதை, குதிரை, காளை, கன்று, கொக்கு, மலைப் பாம்பு, புயல், காற்று கட்டைவண்டி ஆகிய வடிவங்கள் தாங்கிய அசுரர்களை அழித்தல், பூதனை என்னும் அரக்கியை அழித்தல், காளிங்கனை அவன் கொழுப்பை அடக்கி யமுனையிலிருந்து விரட்டுதல் காட்டுத் தீயை விழுங்குதல், கோவர்த்தன மலையை குடையாகப் பிடித்தல், வருணலோகம் சென்று

தந்தையை அழைத்து வருதல், கோபாலர்களை யமுனையில் மூழ்கச் செய்து அவர்களை பேரானந்தம் அனுபவிக்கச் செய்தல், மிகவும் குறுகியதான யமுனை ஆற்றின் நடுவில் இருக்கும் மணல் மேட்டில் ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள் கொண்டதான பிரம்மா வினுடைய இரவு நேரத்தில், நூற்றுப் பதினோரு கோடி எண்ணிக்கையுள்ள, மக்கள் பேருபெற்ற பெண்களுடன், பாட்டுடன் கூத்தாடிய கண்ணனது ராஸலீலை, யமுனையில் நீருக்குள் அக்ரூர் என்னும் பக்தருக்கு திவ்யதரிசனம் அளித்தல் ஆகிய லீலைகளுக்கு இருப்பிடமானது. பிரகதாரண்யகம் சச்சிதானந்த வடிவமான பரம்பொருளை அடைய, குணங்களின் சேர்க்கையுடன் பலவிதமான ஸகுண உபாசனங்களையும் நிற்குண தத்துவம் பற்றிய உபதேசங்களையும் கூறுகின்றதாகும்.

பிருந்தாவனம், நிலையாக வாழ்வதற்கு வேண்டிய, சௌகரியங்கள் நிறைந்த, வீடு இல்லாதவர்களான கோகுலத்தில் வாழும், கோபர், கோக்கள், கோபியர்களுக்கு, கண்ணனுடைய கருணையால் சகல சௌகரியங்களும் நிறைந்த வீடாக இருப்பதாகும். பிரகதாரண்யகம், மனைவி மக்கள் நிறைந்த வீட்டை விட்டு வெளியேறிய சன்யாசிகளுக்கு பசி, தாகம், பிறப்பு இறப்பு ஆகிய குற்றங்கள் அற்ற பரம்பொருளை அடைவதற்கு உரிய வீடாகும்.

பிருந்தாவனம் அதனில் வாழும் ஜீவராசிகளின் எல்லாவிதமான துன்பங்களையும், கண்ணன் கருணையால் போக்குவதாகும். பிரகதாரண்யகம், முமுக்ஷுக்கள் அனைவருக்கும் ஆத்ம தத்துவஞானத்தை உபதேசித்து துன்பத்தை அகற்றுவதாகும்.

பிருந்தாவனம், பிறப்பு, இறப்பு இல்லாததும், மிகவும் ஸுக்ஷ்மமானதும், பரிபக்குவமான ஞானத்தைப்

பெற்றவர்களுக்கு ஆனந்தக் கனியாகவும் இருக்கும், கண்ணனை அளிப்பதாகும். பிரகதாரண்யகம், பிறப்பு, இறப்பு அற்றதும், ஸூக்ஷ்மமானதும், எப்பொழுதும் நிலையாய் இருப்பதுமான ஞானப் பழத்தை அளிப்பதாகும்,

3. பிருந்தாவனமும், பிரகதாரண்யகமும், ஒரு முறையாவது நன்கு ஊன்றி அறியப்படும் எனில், கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் நிலையான அன்பு ஏற்படும் காரணத்தால் மக்கள் மனைவி, மண், பொன் ஆகியவைகளில் வெறுப்பைத் தோற்றுவிப்பதாகும்.

பிருந்தாவனம் மிகச்சிறந்த துறவிகள் போன்று தூய்மைவாய்ந்த அன்னப் பறவைகளின் கூட்டத் துடன் கூடியதாகும். பிரகதாரண்யகம், தெளிவான ஆத்மஞானத்தை அடைவதற்கு முயற்சி செய்கின்ற பரமஹம்ஸசன்னியாசிகளையும், அவர்களை ஒத்தவர்களையும் குறித்துக் கூறுவதாகும்.

பிருந்தாவனம் தூய்மையானவர்களுடைய நன்கு தெளிந்த மனோவிருத்திகள் போன்று விளங்குகின்ற நீர்த்தேக்கங்களை உடையதாகும். பிரகதாரண்யகம் நிர்மலமான உள்ளம் படைத்த மகான்களுடைய உள்ளத்தில் துலங்குகின்ற ஆனந்தரூபமான ஆத்மாவை அறிவிப்பதாகும்.

4. பிருந்தாவனம், கோகுல வாசிகளுக்கு தீங்கு இழைக்கும் பகைவர்கள் அற்றதாகும். பிரகதாரண்யகம், ஞானிகள் ஞானத்தால், காமம், க்ரோதம் முதலிய பகைவர்களை அழித்தவர்கள் என்று கூறுவதாகும்.

பிருந்தாவனமும், பிரகதாரண்யகமும், மிகச் சிறந்த சமாதி நிஷ்டர்களுக்கு நிகரற்ற அறிவு, ஆனந்தம், ஸத், இவைகளின் நிறைவு என்றநிலை (பரிபூரணபாவம்) ஏற்படுவதற்குக் காரணமாய் இருப்பவையாகும்.

ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில், ஒப்புயர்வற்றதும், அன்பு நிறைந்ததும், நிலையாய் இருப்பதுமான உள்ளத்தால் ஒரு சிறந்த கோபிகையால் இவ்வாறு பாடப்பட்டது. அது நாராயணதீர்த்தர் என்ற சன்னியாசியால் கூறப்பட்டது.

(விளக்கம்) அத்வைத வித்யாசார்யர்களின் பரம்பரையில் சிறந்த ஸ்தானம் வகிப்பவரும், “அத்வைத ஸித்தி” என்ற சிறந்த நூலை இயற்றியவருமான, ஸ்ரீமதுஸூதன (ஸரஸ்வதி) ஸ்வாமிகள், “அத்வைத ரக்ஷணம்” என்ற நூலின் ஆரம்பத்தில் ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தரைப் போலவே, பிருந்தாவனத்தை பிரகதாரண்யமாகக் கூறியிருக்கிறார்.

बूहदारण्यनिविष्टं विलुटितं आभीरवारनारीभिः ।

सत्यचिदानन्दधनं ब्रह्मनराकारमालम्बे ॥

‘பிருந்தாவனம் என்ற பிரகதாரண்யத்திலுள் இருப்பதும், ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களுடன் சேர்ந்து இருப்பதும், நந்தகோபகுமாரனெனப்படும், மனித உருவம் தாங்கியிருப்பதும் ஸச்சிதானந்த வடிவமான பரம்பொருளையே துணையாக நாடியிருக்கிறேன்” என்கிறார்.

गद्यं - 25 ॥

इत्थमन्योन्यस्नेहदयारसस्यन्दनद्रवीकृतचित्तवृत्तिविलासोल्ल-
सित-विविधवाग्विलासवत्यो गोकुलपुरवरयुवत्यो गोविन्दं
बृन्दावनसमुदञ्चित- विपुलतरलक्ष्मीविलासलास्यरङ्गस्थलाय
मानरम्यवक्षोविशालफालादिसुन्दरसर्वाङ्गं स्वकान्तमालक्ष्य
मदनमहीपतिकामुकमहामेघसमुद्भूतितशरवर्षधारा इव
निविडतरवृन्दारण्यनिगूढं नवनीतमुषं समासाद्य सकललोकाभीष्टफलं
फलयन्तं विश्वम्भरमिव वर्षधाराः श्रुतय इव श्रोत्रियं
समधिगतास्स्त्वरमाजग्मुः ॥ नयनोत्पलानि च तस्मिन् श्रीनिवासो
प्रसारयामासुः ॥

கத்யம்—25

இத்தமன்யோன்ய ஸ்னேஹ தயாரஸஸ் யந்தன த்ரவீக்ரு தசித்தவ்ருத்திவிலாஸோல்லஸிதவிவித வாக் விலாஸ வத்யோ கோகுலபுரவரயுவத்யோ கோவிந்தம் ப்ருந்தாவன ஸமுதஞ்சித விபுலதரலக்ஷம் விலாஸலாஸ்ய ரங்கஸ் தலாயமானரம்யவக்ஷோவிசாலபாலாதிஸுந்தர ஸர்வாங்கம் ஸ்வகாந்தமாலக்ஷ்ய மதனமஹீபதிகார் முகமஹா மேகஸமுத்களிதசரவர்ஷதாரா இவ நிமிபிடதர பருந்தாரண்யநிகூடம் நவநீதமுஷம் ஸமாஸாத்ய ஸகலலோகாபீஷ்டபலம் பலயத்தம் விச்வம்பரமிவ வர்ஷதாரா: ச்ருதய இவ ச்ரோத்ரியம் ஸமதிதகதாஸ்ஸத்வ ரமாஜக்மு: || நயநோத் பலாநி ச தஸ்மின் ஸ்ரீநிவாஸே ப்ரஸாரயாமாஸு: ||

சூர்ணிகை—25

இவ்விதம் ஒருவருக்கொருவர், அன்பு, இரக்கம் ஆகிய ரஸங்களால் நிறைந்த உள்ளத்திலிருந்து வெளிவரும் பலவிதமான அழகிய சொற்களையுடையவர்களான கோகுலத்தில் வாழும் நடுவயதினரான மங்கையர்கள், பிருந்தாவனத்தில் எங்கும் நிறைந்து பிரகாசிக்கின்ற, லக்ஷ்மியின் நாட்டியத்திற்கென்று அமைக்கப்பட்ட மிக்க விசாலமான நடன மேடை போன்று விசாலமான மார்பு, நெற்றி, முதலிய அழகிய உறுப்புக்களை உடையவரும், தங்களுக்கு மிகவும் பிரியமானவருமான, நந்தகோபகுமாரனைப் பார்த்தபின், காமதேவனாகிய அரசனுடைய வில்லாகிற மேகத்தினின்றும் கிளம்பிய அம்பாகிற மழைப்பெருக்கு போல, அடர்த்தியாகவும், நெருக்கமாகவும் இருக்கும். மரங்கள் நிறைந்த பிருந்தாவனத்தினுள் இருப்பவரும், வெண்ணையை உண்பவரும், தன்னை வழிபடும் அடியார்கள் அனைவருக்கும் அவரவர் விரும்பிய பயனை அளிப்பவருமான, கண்ணனுடைய அருகாமையை அடைந்து, வானத்திலிருந்து மழை நீர்ப்பெருக்கு பூமியையும்,

வேதங்கள், அவற்றை விடாமல் படித்துக் கொண்டிருக்கும் வேதியரையும் சேர்வது போன்று, மிக்க வேகத்துடன் வந்தடைந்தனர். தங்களுடைய நீலோத்பலங்களைப் போன்ற விழிகளை, லக்ஷ்மீதேவிக்கு இருப்பிடமான, ஸ்ரீநந்தகோப குமாரனிடத்தில் பரவியிருக்கும்படிச் செய்தனர்.

श्लो ॥

ज्ञात्वा हरिः स्थिरं भावं परस्मिन् पुंसि योषिताम् ।
आविष्करिष्यन् गोविन्दस्तासां प्राहेदमादरात् ॥144॥

ச்லோ—144

க்ஞாத்வா ஹரி; ஸ்திரம் பாவம் பரஸ்மின் பும்ஸி யோஷிதாம் |
ஆவிஷ்கரிஷ்யன் கோவிந்தஸ்தாஸாம் ப்ராஹேத மாதராத் ||

செ—144

பரம்புருஷனான, நாராயணனிடத்தில் கோபிகைகள் அனைவருக்கும் உள்ள அசையாத பக்தியை அவர்களுடைய வாயிலாகவே கூறும்படிச் செய்வதற்கு விரும்பின வராய், மிகவும் ஆதரவுடன் கோவிந்தனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பின்வருமாறு கூறினார்.

गीतं - 53 ॥

शंकराभरणं - त्रिपुट ॥

प ॥ वल्लवाङ्गना मा कलयत धर्मोल्लङ्घनम् ॥

अनु ॥ वल्लवाङ्गना निजवल्लभपदयुग-
पल्लवसेवनमेव परो धर्मो ॥

॥ वल्ल ॥

कुलशीलमर्यादाकुळीरादिजालम्
कोपसन्तापादिनिबिडकल्लोलम्

அலமிஹ் சம்ஸாரஜலாதிமா஑மகூத-
கூலதர்மஸேதூரத தாரயதி ஑ஹூம் ||1|| || வல்ல ||

ரஹஸி நிசி வனே கிம் ரமணியதரணம்
மஹனிய஑ூ஑பதிம஑ஹாய தரூணம்
ஸஹஸா ஑ர஑ூரூ஑ானூஸரணேநாலமிஹ்
஑ூ஑பதிமிஹ் யாத ஑ூஹிணியூரணம் ||2|| || வல்ல ||

஑ூரூ஑ந்஑ூஜநாவஜ்ஜாகூத்சிதாதாரம்
஑ரிஹரத கரூத ஑ர஑ரிஹாரம்
தவரயேவ ஑ூ஑மநூயாத ஑ாதக஑ூ஑ிம்
அரிவர஑ம்஑ி ஑ரிஹரத நிஸூாரம் ||3|| || வல்ல ||

஑ரி஑ூர்஑ூ஑ேகரஸமஸிலஸாரம்
஑ரம஑ூரூ஑மநூஸரத ஑ூ஑஑ாலம்
஑ூரூவரகரூணாஸூ஑ாஸமூததூத-
சிவநாராயணதீர்த்யதி஑ீதமதூலம் ||4|| || வல்ல ||

கீதம்-53

சங்கரா஑ரணம்—தூரி஑ூ

- ஑. வல்லவாங்கனா மா கலயத தர்மூல்஑ங்கனம் ||
- அ஑ூ. வல்லவாங்கனா நி஑ூவல்ல஑஑தயுக
஑ல்லவஸேவனமேவ ஑ரூ தர்மூ || (வல்ல)
1. குலசீலமர்யாதாகூரீராதி஑ூலம்
கூ஑஑ஸந்தா஑ாதிநி஑ிடகல்லூலம்
அலமி஑ூ ஑ம்ஸார஑ூலதிமா஑மக்ரூத-
குலதர்மஸேதூரத தாரயதி ஑஑ூ஑ம் || (வல்ல)
 2. ர஑ூஸி நிசி வநே கிம் ரமணியசரணம்
ம஑ூநீயக்ரூ஑஑திம஑஑ூய தரூணம்
ஸ஑ூஸா ஑ர஑ூரூ஑ானூஸரணேநாலமி஑ூ
க்ரூ஑஑திமி஑ூ யாத க்ரூ஑ூணீசரணம் || (வல்ல)

3. குருபந்துஜநாவக்ஞாகுத்ஸிதாசாரம்
பரிஹரத குருத பரபரிஹாரம்
த்வரயைவ க்ருஹமனுயாத பாதகபுத்திம்
அரிவர்கமபி பரிஹரத நிஸ்ஸாரம் || (வல்ல)
4. பரிபூர்ணபோதைகரஸமகிலஸாரம்
பரமபுருஷமனுஸரத கோபபாலம்
குருவரகருணாஸுதாஸமுதஞ்சித-
சிவநாராயணதீர்த்தயதிகீதமதுலம் || (வல்ல)

கீர்த்தனம்—53

ப. ஹே, கோபஸ்தரீகளே! உங்களுடைய தர்மத்தை (அவசியம் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை) தவிர்க்காதீர்கள்.

அனு. ஏ, ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களே, தங்கள் கணவர்களுடைய தளிர் போன்ற திருவடி இரண்டிற்கும் பணிவிடை செய்வதே சிறந்த தர்மமாகும்.

1. தான் பிறந்த வம்சத்திற்கு உரிய தர்மங்கள், நல்ல பண்பாடுகளைக் கடைப்பிடித்தல் ஆகிய வரையறை செய்யப்பட்ட நல்ல கட்டுப்பாடுகள் ஆகிற நீரில் வாழும் நண்டு முதலிய சில ஜலஜந்துக்களின் கூட்டத்துடன் கூடியதும், சினம், மிகுந்த வருத்தம் இது முதலான உள்ளத்தில் இடைவிடாது ஏற்படும், பலவித மாறுபாடுகள் ஆகிய அலைகள் உள்ளது மான, தொடர்ச்சியாய் ஏற்படும் பிறப்பு, இறப்பு ஆகிய சம்சாரக்கடலை, வேதங்களால் கூறப்பட்ட குல தர்மங்கள் ஆகிற பாலமானது தாண்டச் செய்கின்றது. (எனவே உங்களுடைய தருமத்தை மீறாதீர்கள்).

2. யௌவன வயதினனும், நல்லதோர் பண்பாடு உடையவனும், ஆன, பகுமானிக்கத் தகுந்த கணவனை உபேக்ஷித்து விட்டு, இரவில் தனிமையில் கானகத்தில் விவேகம் இல்லாமல் வேறு ஒரு

புருஷனை அணுகிச் செல்வது தர்மமல்ல. எனவே, இப்பொழுது உங்களுக்குப் புகலிடமான கணவனிடம் செல்வீர்களாக. (கோபியர்களே, உங்களுடைய தருமத்தை மீறாதீர்கள்).

3. தாய், தந்தையர், கணவர், உறவினர் ஆகியவர்களிடம் அனாதரவு செய்யும் கெட்ட வழக்கத்தை அறவே விட்டு விடுங்கள். வேறு ஒரு புருஷனை அடைவதையும் நிறுத்துங்கள். பயனற்றதான, பாவத்தைப் புரியும் எண்ணத்தையும், காமம், க்ரோதம் முதலிய உள்ளத்திலுள்ள பகைவர்களின் கூட்டத்தையும் நெடுந்தூரம் விரட்டுங்கள். விரைவாகவே, உங்களுடைய வீடுகளுக்குச் செல்வீர்களாக. (கோபியர்களே, உங்களுடைய தருமத்தை மீறாதீர்கள்).

4. கோபகுமாரனாகத் தோன்றும் என்னை எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் தூய்மையான உண்மையறிவு உடையவனும், உலகமனைத்திற்கும் உள்ளே சாரமான பொருளாய் இருப்பவனும் ஒப்புயர்வற்ற சச்சிதானந்த வடிவமுள்ள பரமாத்மாவாகவே எண்ணி என்னைப் பின்பற்றுங்கள். (கோபியர்களே, உங்களுடைய தருமத்தை மீறாதீர்கள்).

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய இணையற்ற இவ்வுபதேசமானது நிகரற்ற குருவான சிவராம தீர்த்தருடைய தயாமிருதத்தால் நல்லறிவு பெற்ற சிவநாராயண தீர்த்த சன்னியாசியால் பாடப்பட்டது.

ஐ ||

श्रवणाञ्जलिभिर्गोप्यो गोविन्दवचनामृतम् ।

पीत्वापि जातिस्वाभाव्यात् लज्जाभारभरैस्स्थिताः ॥145॥

पुनः पुनर्वोधयन्तं धर्मसारगिरा हरिम् ।

ऊचुर्गोप्यो हरेस्तत्त्वं व्यञ्जयन्त्यो यथागमाः ॥146॥

சீலோ—145-146

சீரவணர்ஞ்ஜலிபிற்கோப்யோ கோவிந்தவசனாம்ருதம் |
பீத்வாபி ஜாதிஸ்வாபாவ்யாத் லஞ்ஜாபாரபரை ஸ்ஸ்திதா: ||

புன:புனர்போதயந்தம் தர்மஸாரகிரா ஹரிம் |
ஊசர்கோப்யோ ஹரேஸ்தத்வம் வ்யஞ்ஜயந்த்யோ யதாகமா: ||

செ—145-146

ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய உபதேசமாகிற அமிர்தத்தைச் செவிகளால் நன்கு பானம் செய்த பின்னரும், பெண்பிறவியை அடைந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால், மிகவும் வெட்கித்தவர்களாக, அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தனர்.

மீண்டும் மீண்டும் தர்மம் நிறைந்த சொற்களால் உண்மையான தத்துவத்தை அறிவுறுத்தும் நந்தகோப குமாரரான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவைக் குறித்து கோபஸ்தரீகள் அனைவரும், வேதங்களைப் போன்று பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தின் உண்மையை விளக்கிக் கூறுகின்றனர்.

गीतं - 54

नाथनामक्रिया - आदि ॥

प ॥ शरणं भव कृष्ण संसरतां शरणं भव कृष्ण ॥

अनु ॥ करुणा तव संसरणपयोधिसं-
तरणी त्वामनुभवतामस्माकम् ॥ ॥ शरणं ॥

नूनं त्रिभुवनगृहिणीपतिरिति
गानं महतामनुसम्बिदितं
श्रीनन्दात्मज श्रीवसुधाधिपा-
नन्दं त्वामनुयामोऽविरतम् ॥१॥ ॥ शरणं ॥

आरम्भणामिह जगति फलावधि
 धीरमुनिभिरिह निश्चितमखिलम्
 भूरिकृपालयमाहुरिहागम-
 सारं त्वामखिलात्मकममलम् ॥2॥ ॥ शरणं ॥

कामिनीजनसकलकामदुहम्
 परमकारुणिकं प्राहुरेव भवन्तम्
 कोमळगिरा गोपिकागणगीतम्
 गोविन्दमिति नारायणतीर्थफणितम् ॥3॥ ॥ शरणं ॥

கீதம்-54

நாதநாமக்ரியா—ஆதி

ப. சரணம் பவ க்ருஷ்ண ஸம்ஸரதாம் சரணம் பவ க்ருஷ்ண ॥

அனு. கருணா தவ ஸம்ஸரணபயோதிஸம்-
தரணீ த்வாமனுபவதாமஸ்மாகம் ॥

(சரணம்)

1. நூநம் த்ரிபுவனக்ருஹிணீபதிரிதி
கானம் மஹதாமனுஸம்விதிதம்
ஸ்ரீநந்தாத்மஜ ஸ்ரீவஸுதாதிபா-
நந்தம் த்வாமனுயாமோஸ்விரதம் ॥

(சரணம்)

2. ஆரம்பணமிஹ ஜகதி பலாவதி
தீரமுனிபிரிஹ நிச்சிதமகிலம்
பூரிக்ருபாலயமாஹூரிஹாகம-
ஸாரம் த்வாமகிலாத்மகமமலம் ॥

(சரணம்)

3. காமிநீஜனஸகலகாமதுஹம்
பரமகாருணிகம் ப்ராஹூரேவ பவந்தம்
கோமளகிரா கோபிகாகணகீதம்
கோவிந்தமிதி நாராயணதீர்த்தபணிதம் ॥

(சரணம்)

கீர்த்தனம்—54

ப. ஹே, கிருஷ்ணா, ஸம்ஸாரக் கடலில் உழலுபவர் களான எங்களுக்கு புகலிடம் தாங்களே, எங்களைக் காப்பாற்றுவீராக.

அனு: எப்போதும் தங்களையே உள்ளத்தில் இருத்தி வழிபடும் எங்களுக்கு பிறப்பு இறப்பு ஆகிற கடலிலிருந்து கரையேற்றிவிடுவது தங்களுடைய தயை மாத்திரமே, வேறொன்றும் துணைபுரிவ தில்லை. (எங்களுக்கு புகலிடம் தாங்களே)

1. உண்மையறிவு படைத்த மஹான்கள் தங்களை மூன்று உலகங்களாகிற மனைவிக்குக் கணவன் என்று கூறியிருப்பது நன்கு எங்களுக்கு விளங்கிவிட்டது. அதனாலேயே, ஹே புண்ணியம் செய்த நந்த கோபருக்கு மைந்தனாகத் தோன்றியவரே, பூதேவி, ஸ்ரீதேவி இருவருக்கும் கணவனே, நாங்கள் இடையராமல் இன்பவடிவனான தங்களையே வழிபடுகின்றோம். (இக்காரணத்தாலேயே நிலையற்ற கணவர்களான கோபர்களை நாங்கள் பின்பற்ற வில்லை) (எங்களுக்கு புகலிடம் தாங்களே).
2. இவ்வுலகில் நம்மால் செய்யப்படும் காரியங்கள் அனைத்தும் அதன் பயனை அளித்துவிட்டு அத்துடன் அழிந்து விடும் என்று எல்லாமறிந்த முனிவர்கள் ஐயமறக் கூறுகின்றனர். தங்களை மாசற்றவர், அனைவருடைய உள்ளத்திலும் உண்மைப் பொருளாக இருப்பவர், மறைகளின் குறிக்கோளாக இருப்பவர். அளவற்ற தயைக்கு இருப்பிடமானவர் என்றும் கூறுகின்றனர். (எங்களுக்கு புகலிடம் தாங்களே.)
3. மங்கையர் விருப்பங்களனைத்தையும் பூர்த்திசெய்து வைப்பவர், இணையற்றதயை பொருந்தியவர் என்று தங்களை ஆன்றோர் அறிவிக்கின்றனர். இவ்விதம்

நந்தகோப குமாரனான கோவிந்தனிடம் மிகவும் அழகிய சொற்களால் ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர் களால் பாடப்பட்டது. ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தரால் கூறப்பட்டது.

श्लो ॥

जन्मान्तरसहस्रेषु कृतपुण्यफलोदया ।
इदमाहापरा कान्तं कुर्वन्ती प्रणतीर्मुहुः ॥147॥

ச்லோ—147

ஜன்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷுக்ருதபுண்யபலோதயா |
இதமாஹாபரா காந்தம் குர்வந்தீ ப்ரணதீர்முஹு: ||

செ—147

ஆயிரக்கணக்கான முற்பிறவிகளில், நன்கு செய்யப் பட்ட புண்ணிய கர்மாக்களின் பயனாய் ஆயர்பாடியில் மங்கையாகப் பிறந்த ஒரு கோபிகை கண்ணனைக் குறித்து அடிக்கடி நமஸ்காரங்கள் செய்கின்றவளாகவும், தன்னுள் ளத்தைக் கவரும் கண்ணனை பரமாத்மாவாகவே கருதின வளாகவும் இவ்விதம் கூறுகின்றாள்.

गीतं - 55

बिलहरि - आदि ॥

प ॥ पूरय मम कामम् गोपाल ॥

अनु ॥ वारं वारं वन्दनमस्तु तव वारिजदलनयन ॥ ॥ पूरय ॥

मन्ये त्वामिह माधवदैवं

मायास्वीकृतमानुषभावं

धन्यैरादृततत्वस्वभावं

धातारं जगतामतिविभवं ॥1॥

॥ पूरय ॥

बृन्दावनचर बर्हावतम्स
 बद्धकुञ्जवनबहुतरविलास
 सान्द्रानन्द समुद्गीर्णहास
 सङ्गतकेयूर समुदितदास ॥2॥

॥ पूर्य ॥

मत्स्यकूर्मादिदशमहितावतार
 मदनुग्रहादर मदनगोपाल
 वात्सल्यपालितवरयोगिवृन्द
 वरनारायणतीर्थवर्द्धितमोद ॥3॥

॥ पूर्य ॥

கீதம்-55

பிலஹரி—ஆதி

ப. பூரய மம காமம் கோபால ॥

அனு. வாரம்வாரம் வந்தனமஸ்து தவ வாரிஜதளநயன ॥
(பூரய)

1. மன்யேத்வாமிஹ மாதவதைவம்
 மாயாஸ்வீக்ருதமானுஷ்பாவம்
 தன்யைராத்ருத தத்வஸ்வபாவம்
 தாதாரம் ஜகதாமதிவிபவம் ॥
(பூரய)

2. ¹ப்ருந்தாவனசர பர்ஹாவதம்ஸ
 பத்தகுஞ்ஜவன பஹுதரவிலாஸ
 ஸாந்த்ராநந்த ஸமுத்கீர்ணஹாஸ
 ஸங்கதகேயூர ஸமுதிததாஸ ॥
(பூரய)

3. மத்ஸ்யகூர்மாதிதச மஹிதாவதார
 மதனுகர்ஹாதர மதனகோபால
 வாத்ஸல்யபாலிதவரயோகிப்ருந்த
 வரநாராயணதீர்த்த வர்த்திதமோத ॥
(பூரய)

கீர்த்தனம்—55

ப. பசுக்களை மேய்ப்பவன் உருவத்தில் காணப்படும்
ஹே, க்ருஷ்ணா! என் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற
வேண்டும்.

அனு. தாமரை இதழ் போன்ற அழகிய விழிகளை
யுடையவரே, மீண்டும், மீண்டும் உன்னை நமஸ்கரிக்க
கின்றேன்.

1. ஹே, லக்ஷ்மீ மனாளா, நாராயணா! அடியார்களைக்
காப்பாற்றுவதற்காக தன்னுடைய மாயையால் மனித
உருவத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவரும் பலகோடி
புண்ணியங்கள் செய்த மகான்களால் ஸச்சிதானந்தப்
பரம்பொருளாக ஆதரவுடன் கொண்டாடப்படு
கின்றவரும், தங்களை வழிபடும் உலகத்தினர்
அனைவருக்கும் அளவுகடந்த செல்வங்களை
அளிப்பவருமான, தங்களை முழுமுதற் கடவுளான
பரம்பொருளாகவே எண்ணுகிறேன். (என்
விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்).

2. துளஸிகள் நிறைந்த தூய்மையான பிருந்தாவனம்
எனப்படும் பூங்காவிலேயே ஆசையுடன் உலாவிக்
கொண்டு இருப்பவரே, அழகிய மயில் தோகையை
திருமுடியில் அணிந்திருப்பவரே, குந்துமணித்
தோட்டத்தில் தோன்றிய சிறந்த குந்துமணிகளால்
தயாரிக்கப்பட்ட மாலையை அணிந்து மிக்க அழகு
பொருந்தியவராய் காஷியளிப்பவரே, மட்டற்ற
மகிழ்ச்சியைத் தரும் புன்னகைபுரிகின்றவரே, அழகிய
தோள்வளைகளை அணிந்திருப்பவரே, தனக்குப்
பணிவிடை செய்யும் பாக்கியசாலிகளுக்கு நிகரற்ற
ஆனந்தத்தை அளிப்பவரே, (என் விருப்பத்தை
நிறைவேற்ற வேண்டும்).

(விளக்கம்-1) वृन्दावनचर என்ற சொல்லால் நூலாசிரியர்
ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிற்கு துளஸியிடம் மிகுந்த

அன்பிருப்பதைத் தெரிவிக்கின்றார். துளஸியின் பெருமையை புராணங்களிலிருந்து சிறிது விளக்குகின்றோம்.

“துளஸிச்செடியின் அடியில் கங்கை முதலான எல்லாவிதமான புண்ணிய தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. துளஸியின் நடுப்பாகத்தில் தெய்வங்கள் அனைத்தும் வாஸம் செய்கின்றன. துளஸியின் மேல் பாகத்தில் எல்லா வேதங்களும் இருக்கின்றன. அத்தகைய துளஸியை நான் வணங்குகின்றேன். பிருந்தாவனமானது அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டது. உலகத்தையே தூய்மைப்படுத்துகிறது. துளஸி இலை மலர்களுள் மிகச் சிறந்ததாகும். மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருவதாகும்.”

यन्मूले सर्वतीर्थानि यन्मध्ये सर्दिवताः ।
यदग्रे सर्ववेदाश्च तुळसीं तां नमाम्यहम् ॥

वृन्दावृन्दावनी विश्वपूजिता विश्वपावनी
पुण्यसारा नन्दिनी च तुळसी कृष्णजीवना ॥

‘துளஸியானது, ஒருவனால் பார்க்கப்பட்டால், அவனுடைய பாவக் குவியல்களை அழித்து விடுகிறது. தொடப்பட்டால், தொட்வனுடைய உடல் தூய்மைப்படுகின்றது. அதை வணங்கினால் பிணிகள் அனைத்தும் அழிந்து விடுகின்றன. துளஸியின் அடியில் நீரை ஊற்றினால் யமனைப் பயமுறுத்தி நம்மிடம் வராமல் செய்கிறது. துளஸியை நட்டு வளர்த்தால் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய அருகாமைக்கு அழைத்துச் செல்கின்றது. துளஸியை மிக்க பக்தியுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய திருவடிகளில் சேர்த்தால் மோக்ஷத்தை யளிக்கிறது. அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த துளஸியை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.”

या दृष्टा सकलाघसङ्घशमनी स्पृष्टा वपुष्पावनी
रोगाणामभिवन्दिता विनशिनी सिक्तान्तकत्रासिनी ।
प्रत्यासत्तिविधायिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपिता
न्यस्ता तच्चरणे विमुक्तिफलदा तस्यै तुळस्यै नमः ॥

‘கார்த்திகை மாதத்தில், துளஸியை பார்க்கவோ, தொடவோ தியானக்கவோ, வணங்கவோ பூஜிக்கவோ நட்டு வளர்க்கவோ முப்பது நாட்களிலும் அதனை வழிபடவோ

செய்தால், அவ்விதம் செய்பவர்களுடைய ஒருயுகத்தில் செய்த பாவத்தை அது அகற்றுவதாகும்.”

**दृष्टा सृष्टा तथा ध्याता कार्तिके नमितार्चिता ।
रोपिता सेविता नित्यं पापं हन्ति युगार्जितम् ॥**

‘துளஸி இதழின் நடுவில் கேசவனும், இதழில் நுனியில் பிரும்மதேவனும், இதழின் அடிகாம்பில் சிவபெருமானும் எப்போதும் இருக்கின்றார்கள்.’

**केशवः पत्रमध्येषु पत्राग्रेषु प्रजापतिः ।
पत्रवृन्ते शिवस्तिष्ठेत् तुळस्याः सर्वदैव हि ॥**

என்று பத்மபுராணம் கூறகிறது.

‘எவனொருவன், துளஸி இதழ்களால், விஷ்ணுவையும், சிவனையும் பூஜிக்கிறானே அவன் மோக்ஷத்தை அடைகின்றான், தாயின் கர்ப்பத்தை அடைவதில்லை.’

**तुळसीमञ्जरीभिर्यः कुर्यात् हरिहरार्चनम् ।
स न गर्भगृहं याति मुक्तिभागी भवेन्नरः ॥**

‘துளஸி இதழை தானம் செய்தால் அது பித்ருக்களுக்கு அக்ஷய திருப்தியை அளிக்கும். அதனால் கயா சிராத்த பயனைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு அதிகப் பலனும் ஏற்படுகிறது.’

**गयाश्राद्धफलं दातुः पितृणां परितोषदम् ।
तत्फलं स्यात् शतगुणं तुळसीपत्रदानतः ॥**

என்று “ஹரி பக்தி விலாஸ” மென்ற நூலில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

3. மத்ஸ்யம், கூர்மம், வராஹம், நரஸிம்மம், வாமனர் பரசுராமர், தசரதராமர், பலராமர், புத்தர், கல்கி ஆகிய பத்து அவதாரங்களைப் புரிந்தவரே, என்னைக் காப்பாற்றுவதில் பரிஷுடன் கூடியவரே, உலகத்தினர் களை மதமுடையவர்களாகச் செய்கின்ற காமனையும், பசுக்களையும் தவறான பாதையில் போகாமல் காப்பாற்றுகின்றவரே, உடலையும், உலகத்தையும் மறந்து உள்ளத்தைத் தங்களிடம் நிலைபெறச் செய்து ஸமாதியில் ஈடுபடும் சிறந்த யோகிகளுடைய

கூட்டத்தை மிக்க அன்புடன் காப்பாற்றுகின்றவரே, தங்களை வழிபடுவதில் மிகச் சிறந்தவரான நாராயண தீர்த்தருடைய உள்ளத்தில் பேரானந்தத்தை மேலும் மேலும் பெருகச் செய்பவரே, (என் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்).

श्लो ॥

नृणां बन्धहतिं कुर्वन् नृसिंहोऽसि दयाधन ।
इति सम्बोध्य गोविन्दं सानन्दं प्राह गोपिका ॥148॥

ச்லோ—148

ந்ருணாம் பந்தஹதிம் குர்வன் ந்ருஸிம்ஹோஸி தயாகன |
இதி ஸம்போத்ய கோவிந்தம் ஸாநந்தம் ப்ராஹ கோபிகா ||

செ—148

தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு கருணைவடிவமாகவும் பக்தர்களான மாந்தர்களுடைய ஸம்ஸாரத்தை அறவே இல்லாமல் செய்கின்ற நரஸிம்ஹ மூர்த்தியாகவும் இருக்கிறீர்கள் என்று ஒரு கோபியானவள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நரஸிம்ஹமாகவே அழைத்து மகிழ்ச்சியுடன் கூறுகின்றாள்.

गीतं - 56 ॥

सावेरि - त्रिपुट ॥

प ॥ करुणयाऽवलोकय मां श्रीनरसिंह ॥

अनु ॥ शूरासुरसंहार शोभनाद्रिश्रीनरसिंह ॥ ॥ करुणया ॥

परिपूर्णदयारस पाथोधिबृह्मण

प्रह्लादचन्द्रोदय - श्रीनृसिंह

निरसिततामस निर्विशेषमहसा

गुरुतरवीर श्रीगूढ सुगुणालय ॥1॥ ॥ करुणया ॥

पातकमहाटवीपङ्क्तिकोपानल
भक्तचन्दनशीतल - श्रीनृसिंह
उत्तुङ्गसुकिरीट उन्नतकेयूर
मत्तचित्तमातङ्गमर्दन महाबल ॥2॥ ॥ करुणया ॥

त्रैगुण्यफलातीत तत्वफलात्मक
तापजलधितारक - श्रीनृसिंह
श्रीगुरुकरुणयाश्रितभक्तिसुधारस
श्रीनारयणतीर्थश्रेयोविधायक ॥3॥ ॥ करुणया ॥

கீதம்-56

ஸாவேரி—தீரிபுட

ப. கருணயாஃவலோகயமாம் ஸ்ரீநரஸிம்ஹ ॥

அனு. சூராஸுரஸம்ஹார சோபனாத்தீரிஸ்ரீநரஸிம்ஹ ॥

(கருணயா)

1. பரிபூர்ணதயாரஸ பாதோதிப்ருஹ்மண
ப்ரஹ்லாதசந்த்ரோதய—ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ
நிரஸிததாமஸ நிர்விசேஷமஹஸா
குருதரவீர ஸ்ரீகூட ஸுகுணாலய ॥

(கருணயா)

2. பாதகமஹாடவீபங்க்திகோபானஸ
பக்தசந்தனசீதள—ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ
உத்துங்கஸுகிரீட உன்னதகேயூர
மத்தசித்தமாதங்கமர்தன மஹாபல ॥

(கருணயா)

3. த்ரைகுண்யபலாதீத தத்வபலாத்மக
தாபஜலதிதாரக—ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ
ஸ்ரீகுருகருணயாச்சரிதபக்திஸுதாரஸ—
ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தச்ச்ரேயோவிதாயக ॥

(கருணயா)

கீர்த்தனம்—56

ப. ஹே, லக்ஷ்மீநரஸிம்ம, தயையுடன் என்னை ஒரு
தடவை நோக்க வேண்டும்.

அனு. மிக்க பராக்கரமசாலிகளான இரணயகசிபு முதலான அஸுரர்களை நாசம் செய்தவரே, மங்களகிரி என்ற புண்ணியக்ஷேத்திரத்தில் நரஸிம்ஹ வடிவத்துடன் கோயில் கொண்டிருப்பவரே.

(என்னை நோக்க வேண்டும்)

1. அளவற்ற கருணாரஸம் நிறைந்திருப்பவரே, கடலைப் போன்ற ஒலி முழக்கமுடையவரே, பிரஹ்லாதன் எனப்படும் பக்தனுக்கு அவன் தந்தையால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட துன்பங்களை அணுகவிடாமல் செய்து சந்திரனைப் போன்று பேரானந்தத்தை அளித்தவரே, ஹே, லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ, உலகத்திற்கு துன்பத்தை விளைவிக்கும் தமோ குணம் நிறைந்த அஸுரர்களை அழிப்பவரே, இவ்வுலகில் ஒன்றிலும் ஏற்றத்தாழ்வையோ, வேறுபாட்டையோ அடையாத உள்ளத்தை உடையவரே, சிறந்த பராக்கரம் நிறைந்தவரே, செல்வத்தால் மட்டும் அடைய முடியாதவரே, நற்குணங்களுக்கு வீடாய் இருப்பவரே.

(ஸ்ரீநரஸிம்ஹ என்னை நோக்க வேண்டும்).

2. கொடிய பாபங்கள் ஆகிற மிகப் பெரிய காடுகளின் வரிசைக்கு தீயைப் போன்ற சினம் உடையவரே, தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு நறுமணம் பொருந்திய சந்தனம் போன்ற மிகுந்த குளிர்ச்சியைத் தருபவரே, ஹே, லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ, மிக்க உயரம் உள்ளதும், நிகரற்ற அழகு வாய்ந்ததுமான கிரீடத்தை அணிந்திருப்பவரே, மிக்க கர்வம் நிறைந்த உள்ளங்கள் ஆகிற யானைகளை அடக்கும் மிகப் பெரியதோர் வலிமை பொருந்தியவரே.

(ஸ்ரீநரஸிம்ஹ என்னை நோக்க வேண்டும்).

3. மறைகளில் கூறப்பட்ட புண்ணிய கர்மாக்களாலும், உபாஸனைகளாலும், அடையத் தகுந்த ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் ஆகிற முக்குணங்களின் வடிவமான,

பிரம்மாண்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டவரே, ஸச்சி தானந்த பரம்பொருளின் வடிவமாகவே இருத்தல் என்ற கைவல்ய ஸ்வரூபனே, அடியார்களை மூன்று விதமான தாபங்களாகிற கடலிலிருந்து கரையேற்றி விடுபவரே, ஹே லக்ஷ்மீநரஸிம்ஹ முக்தி பெற்ற மஹான் ஆன குருவின் தயையால் தங்களிடம் நிகரற்ற பக்தியைச் செய்யும் அடியார்களுக்கு அமுதரஸமாக இருப்பவரே, ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தருக்கு மோக்ஷலக்ஷ்மியை அளித்தவரே.

(ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ என்னை நோக்க வேண்டும்).

குறிப்பு:- நூலாசிரியர் 6, 7, 11 மூன்று தரங்கங்களில், கோபிகைகள், முகுந்தன் இவர்களின் வாயிலாக, ஸ்ரீநரஸிம்ம மூர்த்தியைத் துதிக்கின்றார். ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர் சிறு வயதிலேயே ஸ்ரீநருஸிம்ம மூர்த்தியை வழிபட்டவர். அவர் அருளாலேயே துறவறம் பூண்டு, ஸ்ரீசிவராம தீர்த்தர் என்று குருவையும் அடைந்தார். வேதாந்தங்களைப் பயின்றார். தூய்மையான பிருமம் ஞானத்தையடைந்தார். தக்ஷிணதேசத்தில் பல புண்ணியக்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்து, அவர் அருளாலேயே வரஹாபுரி ஸ்ரீவெங்கடேசப் பெருமானை வழிபட்டு “ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலா தரங்கினீ” எனப்படும் பக்தி நூலைப் படைத்தார்.

ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதருடைய முக்ய சிஷ்யரான, பத்மபாதரும் ந்ருஸிம்ம பக்தர், அஹோபிலத்தில் கடுந்தவமிருந்து, அவருடைய அருளைப் பெற்றார். அவர் அருளாலேயே, துறவறம் பூண்டு, காசியை வந்தடைந்து சங்கர பகவத் பாதருடைய சிஷ்யராக ஆனார். தனது குருநாதரான சங்கர பகவத்பாதரை ஒரு காபாலிகன் கொல்ல முற்பட்டபோது, பத்மபாதர் ந்ருஸிம்ம உருவம் தாங்கி காபாலிகனைக் கொண்டு குருநாதருடைய உடலைக் காப்பாற்றினார். பிறகு சங்கரபகவத்பாதர், ந்ருஸிம்ம ஸ்தோத்திரத்தைச் சொன்னார். பத்மபாதர் சொந்த நிலையை அடைந்தார் என்று ‘சங்கர விஜயம்’ கூறகிறது. எனவே துறவறம் பூணல், ஸத்குருவை அடைதல், ஆத்மஞானத்தைப் பெருதல், திடமான விஷ்ணு பக்தி வருதல், ஆகியவை ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ம ஸ்வாமியின் அனுக்ரஹத்தாலேயே கிடைப்பது என்பது

ஆன்றோர்களிடையே அறியப்படுவதாகும். 'ந்ருஸிம்மதாபினி' உபநிஷத்தும் இதனைத் திடப்படுத்துவதாகும். அதனாலேயே ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர் ஸ்ரீநரஸிம்ம மூர்த்தியை பக்தியுடன் துதிக்கின்றார் என்று அறியவேண்டும்.

श्लो ॥

अन्यापि युवती काचिदन्याद्दशगिरा हरिम् ।
धन्या सम्बोधयन्त्यद्वा सन्यायं प्राह सादरम् ॥149॥

ச்லோ—149

அன்யாபி யுவதீ காசிதன்யாத்ருசகிரா ஹரிம் : |
தன்யா ஸம்போதயந்த்யத்தா ஸன்யாயம் ப்ராஹ ஸாதரம் ||

செ—149

பாக்கியம் செய்த நடுவயதினளான வேறொரு கோபிகை முன் கூறிய முறையைத் தழுவாமல், வேறொரு வழியில் நந்தகுமாரன் வடிவத்திலிருக்கும் ஸ்ரீநாராயணனை, தன்னை பக்தையாக ஏற்றுக் கொள்வதற்காக தக்க யுக்திகளுடன், அழகிய சொற்களால், மிகுந்த ஆதரவுடன் நன்கு எடுத்துக் கூறுகிறாள்.

गीतं - 57 ॥

पुन्नागवराळि - आदि ॥

प ॥

भूयो भूयो याचेऽअलिना
भूमन् त्वयि मे दास्यं देहि ॥

¹निमिषार्धमपि तव दर्शनविधुरा

निन्द्या हि तनुरेषा

तामरसेक्षण तव पादकमले

तनुतान्तनुतां मम तनोरतुलाम् ॥1॥

॥ भूयो ॥

2 कान्तं कान्तारमपि तव योगे
कमलेक्षण मन्ये
कान्तारं गृहमपि तु वियोगे
करुणातरुणी मयि तव भवतु ॥2॥

॥ भूयो ॥

वरयामि गोपालवल्लभमधुना
त्वरयाहमखिलगुरुं
सरसगिरा गोपयुवतीकथितमिति
गुरुकृपया नारायणतीर्थफणितम् ॥3॥

॥ भूयो ॥

கீதம்-57

புன்னாகவராளி—ஆதி

- ப. பூயோ பூயோ யாசேசுஞ்ஜலினா
பூமன் த்வயி மே தாஸ்யம் தேஹி ॥
1. 1 நிமிஷார்த்தமபி தவ தர்சனவிதூரா
நிந்த்யா ஹி தனுரேஷா
தாமரஸேஷண தவ பாதகமலே
தனுதாந்தனுதாம் மம தநோரதுலாம் ॥ (பூயோ)
2. 2 காந்தம் காந்தாரமபி தவ யோகே
கமலேக்ஷண மன்யே
காந்தாரம் க்ருஹமபி து வியோகே
கருணாதருணீ மயி தவ பவது ॥ (பூயோ)
3. வரயாமி கோபாலவல்லபமதுனா
த்வரயாஹமகிலகுரும்
ஸரஸகிரா கோபயுவதீகதிதமிதி
குருக்ருபயா நாராயணதீர்த்தபணிதம் ॥ (பூயோ)

கீர்த்தனம்—57

- ப. எங்கும் நிறைந்திருப்பவரே, ஹே, கிருஷ்ணா,
என்னைத் தங்களுக்கு பணிவிடை செய்கின்றவளாக
ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று கூப்பிய கரங்களுடன்
மீண்டும் மீண்டும் வேண்டுகிறேன்.

1. ஹே, கமலக்கண்ணா, அரைநிமிஷமும் கூட தங்களைப் பார்க்காதிருக்கும் இந்த உடல் வெறுக்கத் தக்கதாகும். தங்களுடைய திருவடித் தாமரைகளில் பணிவிடை செய்து என்னுடைய உடல் நன்கு மெலிந்து இளைத்துப் போகட்டும்.

(மீண்டும், மீண்டும் வேண்டுகிறேன்).

2. என்னைத் தங்களுடைய திருவடித் தாமரைக்கு பணிவிடை செய்யும் பணிப் பெண்ணாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். தங்களுடைய ஸந்நிதி இருந்தால், காடும் நாடு போன்று அழகுள்ளதாகும். தங்களுடைய ஸந்நிதியில்லையானால் வீடானாலும் கஷ்டங்கள் நிறைந்த காடாகவே ஆகும். எனவே என்னிடம் தங்களுடைய தலைமை வாய்ந்த தயை தோன்ற வேண்டும்.

(மீண்டும், மீண்டும் வேண்டுகிறேன்)

3. உலகம் அனைத்திற்கும் குருவாக விளங்குபவரும், ஆயர்பாடியிலுள்ள கோபாலர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகவும் இருக்கின்ற தங்களை இப்பொழுது நான் விரைவாகவே என் தலைவனாக வரிக்கின்றேன் என்று அன்பு நிறைந்த சொல்லால் நடுவயதினளான கோபிகை ஒருத்தியால் கூறப்பட்டது. சிவராம தீர்த்தர் என்ற குருநாதருடைய கருணையால் ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தரால் கூறப்பட்டது.

(விளக்கம்: 1-2) இந்தப்பாட்டில் 'அரைக்கண நேரமானாலும் கண்ணனைக் காணாத உடலானது வெறுக்கத்தக்கதாகும்' என்று கூறியிருப்பதும், 'காடானாலும் அது கண்ணன் இருக்கும் இடமானால், நாடு போன்று அழகு வாய்ந்ததாகும்' என்று கூறியிருப்பதும் கவனத்திற்குரியதாகும். வால்மீகி முனிவரும், ராமாயணத்தில் ராமர் தோன்றிய இடத்திலும், காலத்திலும் இருக்கும் ஒரு மனிதன் ராமனால் பார்க்கப்படவோ, ராமனைப் பார்க்கவோ இல்லையானால், அவனது பிறவி வெறுக்கத் தக்கதாகும் என்றும், ராமனுடைய ஸந்நிதானம் இல்லாத

அயோத்தியாநகரமானது காடாகும் என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். இங்கு நூலாசிரியர் வால்மீகியை நினைவு படுத்துகிறார் என்று அறியவும்.

यश्च रामं नपश्येत् यं च रामो न पश्यति ।
निन्दितः स भवेल्लोके स्वात्माप्येनं विगर्हति ॥
नहि तद्भविता राष्ट्रं यत्ररामो न भूपतिः ।
तद्धनं भविता राष्ट्रं यत्र रामो निवत्स्यति ॥ (अयो)

श्लो ॥

मुरारिवचनाव्यग्र वल्लवी कापि तत्परा ।
सम्बोधयित्वा स्वसखीमिति गायति सादरम् ॥150॥

ச்லோ—150

முராரிவசனாவ்யக்ரா வல்லவீ காபி தத்பரா |
ஸம்போதயித்வா ஸ்வஸகீமிதி காயதி ஸாதரம் ||

செ—150

கிருஷ்ணனிடத்தில் அன்பு கொண்டவளான மற்று மொரு கோபிகை, கணவர் முதலிய உறவினர்களுக்கு பணிவிடை செய்யும் பொருட்டு நீங்கள் வீட்டிற்கு செல்ல வேண்டும் என்ற கிருஷ்ணனுடைய அறிவுரையைக் கேட்டு கலக்கமோ, பதட்டமோ அடையாதவளாய் மிக்க ஆதரவுடன் தன்னுடைய பிரியமான தோழியை அழைத்து அவளிடம் கூறினாள்.

गीतं - 58 ॥

कल्याणि - त्रिपुट ॥

प ॥ वद किं करवाणि सखि हे वरकोकिलशुकवाणि ॥

அனு ॥ வத வனபுவி बर्हिबर्हावतम्सो
 वदति किमपि वक्रतयालम् ॥ ॥ वद किं ॥
 गृहपतिपुत्रधनादिषु ममता-
 ग्रहपरिगृहीतान्तरङ्गम्
 महनीयमुरळीसरळगीतमन्त्रेण
 मोचितमपि रचयति गृहसङ्गम् ॥1॥ ॥ वद किं ॥
¹निमिषमपि युगसहस्रसमतया
 नीतं मया दिनमासायम् ।
 अमितकृपानिधिरयमिति सहसा
 अधुनागतमिह त्यजति कथमयम् ॥2॥ ॥ वद किं ॥
 तपसा किल महता भुवि कल्प-
 तरुमुपलभ्य कापि कामितदं
 सफलनीतिमनुसरति सोयमिति
 विवृतं शिवनारायणतीर्थेनेदम् ॥ ॥ वद किं ॥

கீதம்-58

கல்யாணி—தூரிபுட

- ப. வத கிம் கரவாணி ஸகி ஹே வரகோகிலசகவாணி ॥
- அனு. பத வனபுவி பர்ஹிபர்ஹாவதம்ஸோ
 வததி கிமபி வக்ரதயாலம் ॥ (வத கிம்)
1. க்ருஹபதிபுத்ரதனாதிஷு மமதா-
 க்ரஹபரிக்ருஹீதாந்தரங்கம்
 மஹநீயமுரளீஸரளகீதமந்த்ரேண
 மோசிதமபி ரசயதி க்ருஹஸங்கம் ॥ (வத கிம்)
2. ¹நிமிஷமபி யுகஸஹஸ்ரஸமதயா
 நீதம் மயா தினமாஸாயம்
 அமிதக்ருபாநிதிரயமிதி ஸஹஸா
 அதுனாகதமிஹ த்யஜதி கதமயம் ॥ (வத கிம்)

3. தபஸா கில மஹதா புவி கல்ப-
 தருமுபலப்ய காபி காமிததம்
 ஸபலநீதிமனுஸரதி ஸோயமிதி
 விவ்ருதம் சிவநாராயணதீர்தேநேதம் || (வத கிம்)

கீர்த்தனம்—58

ப. மிகவும் சிறந்த கோகிலம், கிளி இவை போன்று பேசுபவளே, ஏ, தோழியே, நான் இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும்? நீ கூறுவாயாக.

அனு. இந்த பிருந்தாவன பூமியில், மயிலின் தோகையால் மிகவும் அழகு பொருந்திய திருமுடியையுடைய கிருஷ்ணன் நேர்மையற்ற முறையில் கோணலாக எதையோ கூறுகிறார். அது போதும், இருக்கட்டும். (நீ கூறுவாயாக)

1. வீடு, கணவன், மக்கள், செல்வம் முதலியவற்றில், இவைகள் அனைத்தும் என்னுடையது என்ற திடமான கெட்ட எண்ணத்துடன் கூடியிருக்கும் என்னுடைய உள்ளத்தை, புஜிக்கத் தகுந்த புல்லாங்குழலிலிருந்து அன்புடன் கலந்து வெளிவந்த ஒளியாகிற திருமந்திரத்தால் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் என்னுடையது என்ற அந்த கெட்ட எண்ணத்திலிருந்து விடுவித்துவிட்டார். (நீ கூறுவாயாக).

2. அங்ஙனம் என்னுடைய உள்ளத்தை தூய்மையாக்கிய பின்னரும் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற அந்த கெட்ட எண்ணத்தை இவர் உண்டு பண்ணுகிறார். நான் மாலைப் பொழுது வரையில் பகல் முழுவதும் ஒவ்வொரு கணமும் ஆயிரம் யுகங்களைப் போன்று கழிக்கின்றேன். அளவுகடந்த கருணைக்கு இருப்பிடமானவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் என எண்ணி வேறு ஒன்றையும் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இங்கு வந்து விட்டேன். கருணாநிதி என்று புகழ் பெற்ற இந்த

கிருஷ்ணன் எப்படி என்னை வெறுப்பார். (நீ
கூறுவாயாக)

(விளக்கம்-1) இந்தப்பாட்டில் கண்ணனைப் பார்க்காத கணநேரம் ஆயிரம் யுகங்களுக்கு ஒப்பானது ஆகும் என்று கூறியிருப்பது, ஸ்ரீமத் பாகவதம், 10-வது ஸ்கந்தம், 31-வது அத்யாயத்தில் ராஸகாண்டை கோபிகா கீதத்தில் துரியுதாயைத் தாமஸ்யதா என்று கோபிகைகள் கூறுவதை நினைவுபடுத்துகிறது.

3. இம்மண்ணுலகத்தில் தன்னை வழிபடும் அடியார் களின் விருப்பத்தை கற்பக விருக்சும் போன்று அளிக் கின்றவரான கிருஷ்ணன், கணக்கில் அடங்காத தவப்பயனால் நேரடியாய் அவரைக் காணும் பாக்கியத்தைப் பெற்றவளான இந்த கோபிகை யானவள் உலகில் பயனுள்ள நீதியை அனுசரித்து கூறுகின்றாள் என்று இவ்விஷயம் சிவ நாராயண தீர்த்தரால் நன்கு விளக்கப்பட்டது.

श्लो ॥

मध्ये कृष्णं मरकतमणिच्छायमिच्छाविहारम्
कृत्वा गोप्यः कुवलयदृशो नायकं वेष्टयन्त्यः ।
गायन्त्यस्तं सरसवचसा दास्यभावं भजन्त्यो
बृन्दारण्ये मणय इव ताः पद्मरागा इवासन् ॥151॥

निगमबृन्दसरोरुहसङ्गतम्
निखिललोकमधुस्वसुखात्मकम् ।
मधुरिपुं प्रतिलभ्य च वल्लवी-
मधुकरा-सुकरा जगुरित्यलम् ॥152॥

சீலோ—151-152

மத்யே க்ருஷ்ணம் மரகதமணிச்சாயமிச்சாவிஹாரம்
க்ருத்வா கோப்ய: குவலயத்ருசோ நாயகம் வேஷ்டயந்த்ய: |

காயந்த்யஸ்தம் ஸரஸவசஸா தாஸ்யபாவம் பஜந்தயோ
ப்ருந்தாரண்யே மணய இவ தா: பத்மராகா இவாஸன் ||

நிகமப்ருந்த ஸரோருஹஸங்கதம்
நிகிலலோகமதுஸ்வஸுகாத்மகம் |
மதுரிபும் ப்ரதிலப்ய ச வல்லவீ-
மதுகராஸ்ஸுகரா ஜகுரித்யலம் ||

செ—151-152

நீலோத்பல இதழ் போன்ற அழகிய கண்களை உடையவர்களான கோபஸ்த்ரீகள், பிருந்தாவனத்தில் தன் இஷ்டப்படி லீலைகள் செய்பவரும், மரகதமணி போன்று கறுகறுவென்ற பச்சை நிறமான திருமேனி கொண்டவரும், தங்கள் தலைவனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை, தங்கள் நடுவே இருக்கச் செய்து, அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு நிற்பவர்களாகவும், அன்பு நிறைந்த சொற்களால் அவரைப் பாடுகின்றவர்களாகவும், அவருக்கு பணிவிடை செய்யவிரும்புகின்றவர்களாகவும் இருக்கின்ற அவர்கள் பிருந்தாவனத்தில் சிவப்பான ஒளிகளையுடைய பத்மராக இரத்தினங்கள் போல் காட்சி அளித்தனர்.

புண்ணியம் செய்தவர்களான, ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்கள் ஆகிற வண்டுகள், வேதங்களுடைய கூட்டமாகிற தாமரை மலரினுள் நன்கு காணப்படுபவரும், உலகத்தினர் அனைவருக்கும் (நல்லுறக்கத்தில்) தேன் போன்று தங்களுடைய சுகத்தின் வடிவமாக இருப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நன்கு அடைந்த பின் இவ்விதம் கானம் செய்தனர்.

गीतं - 59 ||

कांभोजि - त्रिपुट ॥

प ॥

वनभुवि .गोविन्दमिह विहरन्तम् ॥

அநு ॥ வல்லவயுவதிजनभास्वन्तम् ॥ ॥ वनभुवि ॥

निगमसरोरुह नित्यसङ्गतमधु¹
मधुहरात्मतयेह समुदितम् ।
अगणितगोधनमपरिमितानन्दम्
आनन्दकरममरेशितुरपि तं ॥1॥

॥ वनभुवि ॥

²इशशिपावकतारकभासकम्
³ईक्षणसमुदितजगदेकनाथम्
मुनिजनमानससारसवरहंसं
महनीयदैवतमखिलदेहरथम्⁴ ॥2॥

॥ वनभुवि ॥

लावण्यसरिदेकनायकमखिलसं-
रक्षणममरसम्रक्षणमधुना
सेवकशिवनारायणतीर्थभावित-
श्रेयोविधायकमिह वेदविधिना ॥3॥

॥ वनभुवि ॥

கீதம்-59

காம்போஜி—தீரிபுட

ப. வனபுவி கோவிந்தமிஹ விஹரந்தம் ॥

அநு. வல்லவயுவதீஜன பாஸ்வந்தம் ॥

(வனபுவி)

1. நிகமஸரோருஹநித்யஸங்கதமதும்¹
மதுஹராத்மதயேஹ ஸமுதிதம்
அகணிதகோதனமபரிமிதாநந்தம்
ஆனந்தகரமமரேசிதூரபி தம் ॥

(வனபுவி)

2. ²இனசசிபாவகதாரகபாஸகம்
³ரக்ஷணஸமுதிதஜகதேகநாதம்
முனிஜனமானஸஸாரஸவர ஹம்ஸம்
மஹநீயதைவதமகிலதேஹரதம்⁴ ॥

(வனபுவி)

3. லாவண்யஸரிதேகநாயகமகிலஸம்—
ரக்ஷணமமரஸம்ரக்ஷணமதுநா

ஸேவகசிவநாராயணதீர்த்தபாவித-
 ச்ரேயோவிதாயகமிஹ வேதவிதினா ||

(வனபுவி)

கீர்த்தனம்—59

ப. ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களாகிற தாமரை அனு. களுக்கு கதிரவனாக இருப்பவரும், இந்த பிருந்தாவன புண்ணிய பூமியில் லீலைகள் புரிகின்றவனுமான கோவிந்தனை, வணங்கி வழிபடுவோமாக.

1. மறைகளாகிற தாமரை மலர்களில் எப்போதும், மகரந்தமாகிற பேரானந்தமாக இருப்பவரும், மது என்ற அஸுரனைக் கொல்லுவதற்காக அவதரித்த வரும், கணக்கிலடங்காத பசுக்களாகிற செல்வத்தை யுடையவரும், அளவிடமுடியாத பேரானந்த வடிவரும், வானவர்களுடைய வேந்தனான இந்திரனுக்கும் ஆனந்தத்தை அளித்தவருமான கோவிந்தனை வழிபடுவோமாக.

2. ஸூரிய, சந்திர, அக்னி, நக்ஷத்திரங்கள் இவற்றை ஒளிமிகுந்து பிரகாசமுள்ளதாகச் செய்கின்றவரும், ஸங்கல்பத்தால் மட்டுமே உலகத்தைப் படைத்து அதன் தலைவனாக இருப்பவரும், பரமாத்மாவையே உள்ளத்தால் எப்போதும் தியானம் செய்யும் சிறந்த மஹரிஷிகளுடைய உள்ளங்களாகிற தாமரை மலர்களில், சிறந்த அன்னப் பறவையாக வசிப்பவரும், அறிவுள்ள மாந்தர்களால் புகழ்ந்து போற்றி வணங்கி வழிபடவேண்டிய முழுமுதற் தெய்வமாக இருப்பவரும், புராணங்களில் கூறப்படும் எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் உடல்களாகிற தேர்களில் உடல்களுடன் சிறிதும் ஸம்மந்தப்படாதவராய் மிக்க ஆனந்தத்துடன் அந்தர்யாமியாக வீற்றிருப்பவருமான,

(கோவிந்தனை வழிபடுவோமாக)

3. இவ்வுலகில் எங்கும் அசையும் பொருள்களிலும், அசையாப் பொருள்களிலும், வழிந்தோடும் நீர்

போன்று திளைத்துக் காணப்படும் அழகாகிற நதிகளுக்கு ஒரே தலைவனான கடல் போன்று கட்டழகனாக இருப்பவரும் ஏறும்பு முதல் பிரம்ம தேவன் வரையுள்ள உலகத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற வரும், இவ்வுலகத்தை அவ்வப்போது தன்னுடைய அருளைத் துணையாகக் கொண்டு காப்பாற்றுகின்ற இந்திரன் முதலிய வானவர்களைக் காப்பாற்றுகின்றவரும், இப்போது வேதம் வகுத்த முறையைத் தழுவி ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை நன்கு வழிபட்டு நற்செயல்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தருக்கு அவர் விரும்பிய மோக்ஷத்தை அளித்த வருமான, (கோவிந்தனை வழிபடுவோமாக)

(விளக்கம்-1) நூலாசிரியர், இப்பாட்டில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை, மது (தேன் போன்று இனிப்பாக இருப்பவர்) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். உலகில் உள்ள பொருள்கள் அனைத்துமே, ஒன்றுக்கொன்று உபகாரமாக இருப்பதாகும். ஒரு பொருளையும் இன்பத்திற்குக் காரணமாக இல்லை என்று கூறவது முடியாது. அதற்குக் காரணம் தேன் போன்று இன்ப வடிவமான பரம்பொருள் என்றும் நிறைந்திருப்பதேயாகும். எனவே, பரமாத்மாவை ப்ருகதாரண்ணியகம் என்ற உபநிஷத், 2-வது அத்யாயம், 5-வது பிராமணத்தில், எங்கும் மது என்ற ஆத்ம ஸ்வரூபம், நிறைந்திருப்பதாகக் கூறுகிறது. அதை அனுசரித்தே நூலாசிரியர் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை மதுவெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(விளக்கம்-2) நூலாசிரியர், சூரியன் முதலிய ஜ்யோதிஸ்களை ஸ்ரீகிருஷ்ணன், பிரகாசிக்கும்படிச் செய்பவர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள், மின்னல்கள், அக்னி ஆகியவைகள் எப்பொழுதும் ஆத்ம வஸ்துவை பிரகாசப்படுத்துவதில்லை. ஒளிகளுடன் பிரகாசிக்கின்ற ஆத்ம வஸ்துவினுடைய ஒளிகளைத் துணையாகக் கொண்டு ஒளிகள் உள்ளதாகக் காணப்படுகின்றன. உலகம் அனைத்துமே, அவ்வாத்ம ஸ்வரூபத்தின் ஒளியாலேயே துலங்குகிறது என்று, கடோபநிஷத் 5-வது வல்லியிலும்

முண்டகோபநிஷத் 2-வது முண்டகத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உபநிஷத்தை அனுசரித்தே சூரியன் முதலியவர்களை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பிரகாசப்படுத்துகிறார் என்று நூலாசிரியர் கூறியிருக்கிறார்.

(விளக்கம்-3) நூலாசிரியர் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஸங்கல்பத்தால் மட்டுமே உலகத்தைப் படைத்து அதன் ஒரே தலைவராக இருப்பவர் என்று கூறியிருக்கிறார். சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் 6-வது அத்தியாயத்தில் தदैक्षत तत्तेजोऽसृजत என்றும், தைத்ரீயோபநிஷத்தில், பிரும்மானந்தவல்லியில் सौऽकामयत-स तपोऽतप्यत-इदं सर्वं असृजत என்றும், ஐதரேய உபநிஷத்தில் स ईक्षत लोकान् सृजा इति என்றும், ஸங்கல்பத்தால் உலகத்தின் படைப்பு கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே, மேற்கூறியதற்கு மூலப்பிரமாணமாகும்.

(விளக்கம்-4) நூலாசிரியர் கிருஷ்ண பரமாத்மா உலகத்திலுள்ளவர்கள் அனைவருடையவும் உடல்களைத் தேர்களாகக் கொண்டு அவைகளில் இருப்பவர் என்று கூறியிருக்கிறார். புராணங்கள், ஜீவாத்மாக்கள் இருக்கும் உடல்களை எண்பத்தி நான்கு லக்ஷமெனக் கணக்கிட்டுக் கூறியிருக்கின்றன. மனிதனுடைய உடல் தேர், புலன்கள் குதிரைகள், உள்ளம் கடிவாளம், புத்தி தேரோட்டி, சப்தம் ஸபர்சம் ரூபம், ரஸம், கந்தம் ஆகிய விஷயங்கள் பாதைகள், உடல், புலன், உள்ளம் ஆகியவைகளை நான், என்னுடையது என்று அபிமானமுடையவன் தேரின் தலைவன் என்று கடோப நிஷத், மூன்றாவது வல்லீ உபதேசிக்கின்றது. இத்தகைய தேரில் பரமாத்மாவும் இருக்கிறார். ஆனால் ஜீவாத்மா போன்று உடல் புலன் உள்ளம், இவைகளுடன் சிறிதும் சேருவதில்லை. எல்லா உடல்களிலும் இருந்து கொண்டு பரமாத்மா அந்தந்த ஜீவர்களை செயல்படும்படிச் செய்கிறார். இவர் அந்தர்யாமி என பிருகதாரண்யகம் மூன்றாவது அத்தியாயம், ஏழாவது பிரமாணம் கூறகிறது. இக்கருத்தையே, அந்தர்யாமியாக எல்லா உடல்கள் எனப்படும் தேர்களிலும் இருக்கிறார் என்று நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

श्लो ॥

गायन्त्यो ननृतुश्चेत्थं गायन्तं नन्दनन्दनम् ।
वेणुनादसुधाधारामुद्गिरन्तं मुहुर्मूहुः ॥153॥

சீலோ—153

காயந்தீயோ நந்ருதுச்சேத்தம் காயந்தம் நந்தநந்தனம் |
வேணுநாத ஸுதாதாராமுத்திரந்தம் முஹூர்முஹு: ||

செ—153

இடையிடையே, குழலோசையாகிற அமுதப்
பெருக்கை வர்ஷித்துக் கொண்டு இருக்கும் நந்தகோபரின்
மைந்தனான ஸீகிருஷ்ணனை இவ்விதம் பாடிக்கொண்டு,
நடனமாடி ஆயர்பாடியிலுள்ள, மங்கையர்கள் வழி
பட்டனர்.

इति श्रीनारायणतीर्थविरचितायां

श्रीकृष्णलीलातरङ्गिणायं

श्रीकृष्णगोपीसमागमवर्णनं नाम षष्ठस्तरङ्गः समाप्तः ॥

இவ்விதமான ஸீநாராயண தீர்த்தரால் இயற்றப்பட்ட
ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலாதரங்கிணீ என்ற நூலில், ஸீகிருஷ்ண
பரமாத்மாவினுடையவும் கோபிகைகளுடையவும் சேர்க்
கையை வருணிக்கும் ஆறாந்தரங்கமும் வேங்கடேசப்ரியை
எனப்படும் அதனுரையும் முற்றிற்று.

फलश्रुतिः ॥

श्रीगोपालघनादपारकरुणापीयूषधारास्सृताः
 या नारायणतीर्थभूधरपरिक्षिप्तास्समस्ताश्च ताः ।
 संभूयाच्युतभक्तभूमिषु वहत्यानन्दयन्ती जगत्
 पावित्र्यं वितनोतु कृष्णविलसल्लीलातरङ्गिण्यसौ ॥

ஸ்ரீகோபாலகனாதபாரகருணாபீயூஷதாராஸ்ஸ்ருதா:
 யா நாராயணதீர்த்தபூதரபரிக்ஷிப்தாஸ்ஸமஸ்தாச்ச தா: |
 ஸம்பூயாச்ச்யுதபக்தபூமிஷு வஹத்யானந்தயந்தீ ஜகத்
 பாவித்ரியம் விதநோது க்ருஷ்ணவிலஸல்லீலாதரங்கிண்யஸௌ ||

இந்த நூல், கண்ணனாகிற கார்மேகத்திலிருந்து
 தோன்றிய எல்லையற்ற கருணாரஸப் பெருக்குகள்
 ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர் என்கிற மலையில் எவ்வளவு
 விழுந்தனவோ, அவ்வளவும் ஒன்று சேர்ந்து, “கிருஷ்ணலீலா
 தரங்கிணீ” என்ற திருநாமம் பூண்ட ஆறாகத் தோன்றியது.
 இந்நூல், ஸ்ரீகிருஷ்ணனை வழிபடும் பக்தர்களாகிற
 வயல்களில் பாய்ந்து ஓடி, இவ்வுலகத்தை இன்புற்றிருக்கும்
 படிச் செய்து கொண்டு, உலகம் அனைத்தையும் தூய்மைப்
 படுத்தட்டும்.

कामदा कामिनामेषा मुमुक्षुणाञ्च मोक्षदा ।
 शृण्वतां गायतां भक्त्या कृष्णलीलातरङ्गिणी ॥

காமதா காமினாமேஷா முமுக்ஷுணாஞ்ச மோக்ஷதா |
 ச்ருண்வதாம் காயதாம் பக்த்யா க்ருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ ||

ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ என்ற பக்தி நூல், இதை
 மிகுந்த பக்தியுடன் பாடுகின்றவர்களுக்கும், ஆதரவுடன்
 கேட்கின்றவர்களுக்கும், அவரவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப,
 அறம், பொருள், இன்பம், வீடு முதலியவற்றை அளிப்பதாக
 இருக்கிறது.

(இவை 12-ம் தரங்கத்தின் முடிவிலுள்ள செய்யுட்கள்.)

पद्यसूची ॥

		गोविन्दानुचराः	15
अघासुरबका	43	छत्तीकृत	71
अद्यभाण्डीरकम्	32	जघान	43
अन्यापि	129	जन्मान्तर	120
आबाल्यमेतत्	65	जीर्णो	43
इति प्रलपति	103	दृष्ट्वा दावा	43
इत्यं गोपालकैः	48	नन्दकुमार	82
इत्युक्त्वा वसनान्	66	निगमबृन्द	135
इन्द्रयाग	66	नितम्बिनी	51
उद्धृत्य	50	निवृत्ते	75
उषित्वा गोकुले	32	नृणां बन्धहतिम्	125
एवं स्तुते	26	पश्यत्सु	16
क्रीडाम्	38	पात्रप्रवेशः	50
क्रुद्धस्य	71	पुनः पुनः	116
कापि गोपी	103	प्रलम्बो	38
कालीयमर्दनम्	3	फणेषु	22
कालीयस्तु	15	बध्वादुकूलं	51
खरासुर	26	बृन्दावने	87
गायन्त्यो	140	भक्तानुग्रह	55
गायं गायं	37	भो भो ब्रज	93
गीयतेराम	3	मध्येकृष्णं	135
गोपीभिः	58	मुरारि	132
गोपीयरत्नाय	50	रक्षिते	75
गोपीश्रीकृष्ण	87	रोहिण्येय	20
गोवर्धन	70	विना तु	15
गोविन्दम्	55	वीर्यमावेदयन्	38

சாரதேவ	87	ராம ராம விசாரமோ	33
சுவணாஞ்லிभि:	116	ராம சரவெ	28
ஸ்ரீகृஷ்ணஸ்தம்	26	வட கிம் கரவாணி	132
ஸ்ரீகோபாலகம்	43	दनभुवि गोविन्दम्	136
ஸ்ரீகோபால கூபானிதெ	76	वल्लवाङ्गना मा	113
सङ्केतस्यानम्	38	शंके शंकरम्	94
சமம் கோபபாலீ:	26	शरणं भव कृष्ण	117
ஸ்துத்வா சூரெந்ர:	86	श्रीकृष्णतावक	56
ஜ்னாத்வா ஹரி:	113	श्रीगोपालकमेकं	45

गीतसूची ॥

आयाहि ब्रजयुवती	52
आवरणं मम	59
इन्द्रयाग	67
करुणयावलोकय	125
कलयत वनभूवि	11
गोवर्धनगिरिधर	72
तावकं परभावं	39
देव कुरु शिक्षां	22
नन्दनन्दन गोविन्द	82
परमपुरुषं	90
पाहि पाहि जयन्	6
पूरय मम कामं	120
बन्धनान्मोचय	17
बृन्दावनमधुना	104
भूयो भूयो याचे	129
मामकापराधशतं	77

गद्यसूची ॥

अथ कदाचिदेतौ	9
इत्यमन्योन्यस्नेह	111
इन्द्रसहायार्थम्	81
तत्र भगवति	89
तमेनमासुर	28

செய்யுள் அட்டவணை

அகாஸுரபகா	43	சீரவணாஞ்ஜலிபி:	117
அத்ய பாண்டரகம்	33	த்ருஷ்ட்வா தாவா	43
அன்யாபி	129	நந்தகுமார	82
ஆபால்யம்	66	நிகமப்ருந்த	136
இதி ப்ரலபதி	103	நிதம்பினீ	51
இத்தம் கோபாலகை:	48	நிவ்ருத்தே	76
இத்யுக்த்வா வஸநான்	66	ந்ருணாம்பந்த	125
உத்த்ருத்ய	51	பக்தானுக்ரஹ	55
உஷித்வா	33	பச்யத்ஸு	16
ஏவம் ஸ்துதே	27	பணேஷு	22
கராஸுர	27	பத்வா துகூலம்	51
காபி கோபீ	103	பாத்ரப்ரவேச:	51
காயம் காயம்	38	புந: புந:	117
காயந்த்யோ	141	போ போ வ்ரஜ	93
காளீயமர்தனம்	3	ப்ரலம்போ	38
காளீயஸ்து	16	ப்ருந்தாவநே	87
கீயதே ராம	3	மத்யே க்ருஷ்ணம்	135
கோபீபி:	59	முராரி	132
கோபீவஸ்த்ராப	51	ரக்ஷிதே	76
கோபீஸ்ருக்ருஷ்ண	87	ரௌஹிணேய	20
கோவர்தன	70	வினா து	16
கோவிந்தம்	55	வீர்யமாவேதயன்	38
கோவிந்தானுசரா:	16	ஜகான	43
க்ஞாத்வா ஹரி:	113	ஜன்மாந்தர	120
க்ரீடாம்	38	ஜீர்னோ	43
க்ருத்தஸ்ய	71	ஸங்கேதஸ்தானம்	38
சத்ரீக்ருத	71	ஸமம் கோபபாலை:	27
சாரதேவ	87	ஸ்துத்வா ஸுரேந்த்ர:	86
		ஸ்ரீகோபாலகம்	43

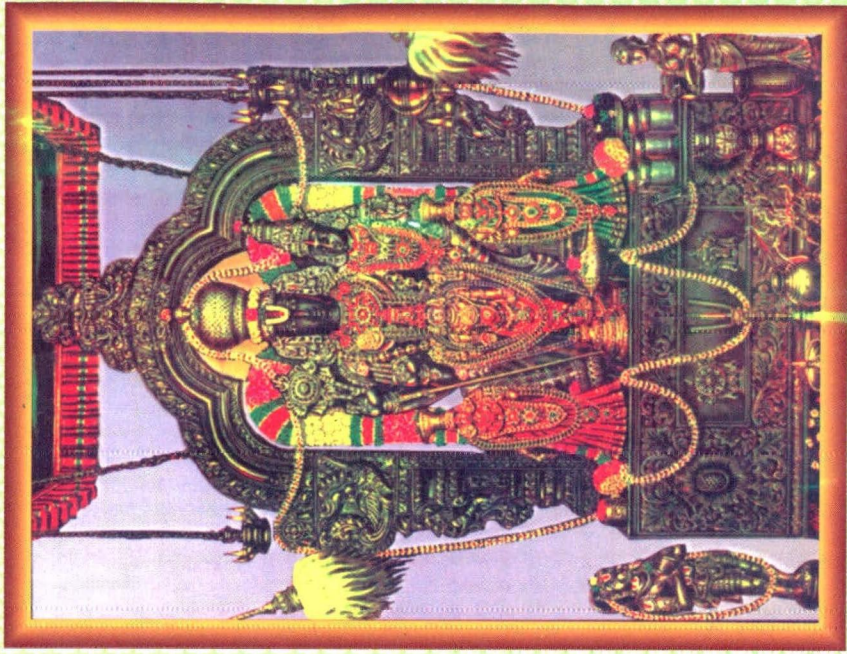
ஸ்ரீகோபால க்ருபாநிதே	76
ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்தம்	27

கீர்த்தனம் அட்டவணை

ஆயாஹி வ்ரஜ	53
ஆவரணம் மம	60
இந்த்ரயாக	68
கருணாயாவலோகய	126
கலயத வனபுவி	12
கோவர்த்தன கிரிதர	73
சங்கே சங்கரம்	95
சரணம் பவ க்ருஷ்ண	118
தாவகம் பரபாவம்	40
தேவ குரு சிஷ்யாம்	23
நந்தநந்தன கோவிந்த	83
பந்தனான் மோசய	18
பரமபுருஷம்	91
பாஹி பாஹி ஜகன்	7
பூயோ பூயோ யாசே	130
பூரய மம காமம்	121
ப்ருந்தாவனமதுனா	105
மாமகாபராதசதம்	79
ராம ராம விசராமோ	35
ராம ஸகே	30
வத கிம் கரவாணி	133
வனபுவி கோவிந்தம்	137
வல்லவாங்கனா மா	114
ஸ்ரீகோபாலகமேகம்	46
ஸ்ரீக்ருஷ்ண தாவக	57

சூர்ணிகை அட்டவணை

அத கதாசிதேதௌ	9
இத்தமந்யோன்யஸ்நேஹ	112
இந்த்ரஸஹாயார்த்தம்	81
தமேனமாஸூர	28
தத்ர பகவதி	89

வரஹர் ஸ்ரீ வேங்கடேசுப் பெருமாள்

